Έτος ΙΓ'

Τεύχος 281ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Οὐίνστων Τσῶρτσιλ.—Ὁ πατέρας τῆς νίκης.—Ὁ γίγας τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 97

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ στατιστικὴ ὡς μέτρον ἐρεύνης καὶ περιστολῆς τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δ. Δ. Μυλωνᾶ 99

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ δολοφονία τοῦ Γιάννη Μπέλμπα, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου.... 102

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 106

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Προδόται καὶ κατάσκοποι, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα (συνέχεια) 109

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ἡ δρᾶσις τῆς ἑλληνικῆς ἀντικατασκοπείας κατὰ τὴν περίοδο 1940—1945, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (συνέχεια) 113

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 117

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Λάϊ ντετέκτορ (ἀνιχνευτὴς τοῦ ψεύδους), ὑπὸ τοῦ κ. Οὐῶλτερ Ἄρμ, κατὰ διασκευὴν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 121

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 124

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ἡ παραχώρησις οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως στὸν Ο.Σ.Υ.Α.Π. καὶ ἡ μέριμνα τῆς Πολιτείας γιὰ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἀστυνομικῶν.—Ἡ Ε.Π.Σ.Α. σὲ εἰδικὴ τελετὴ ἀναγνωρίζει τὴν συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν διεξαγωγὴ ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐκφράζει εὐχαριστίες, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 126

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Α.Π.

Ἰσολογισμὸς ἔτους 1964 134

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 136

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις Κλάδου Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων περὶ θεωρήσεως τῶν βιβλιαρίων διὰ τὸ ἔτος 1965.—Ἀνακοίνωσις Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου 137

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 141

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 143

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 281ον

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΥΙΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ-Ο ΓΙΓΑΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

Ὅταν τὸ 1940 τὰ ἐλεύθερα Ἔθνη ἐδέχοντο τὴν ἀπειλὴ τῆς καταλύσεως κάθε ἴχνους ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑποδουλώσεως στὴν φρικτὴ τυραννία τοῦ ναζισμοῦ, ποὺ τότε εἶχε συμμαχίσει μὲ τὸν κομμουνισμό, ὁ Οὐίνστων Τσῶρτσιλ ἐγένετο ὁ λαϊκὸς ἡγέτης τῆς Ἀγγλίας καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀνεγνωρίζετο ὡς παγκοσμία ἡγετικὴ φυσιογνωμία.

Ἀπὸ τότε ὁ Τσῶρτσιλ ἐξέφραζε τὸ πνεῦμα τῆς νίκης κατὰ τῆς ναζιστικῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἡγεῖτο πλέον τοῦ ἀκαταβλήτου ἀγῶνος καὶ τῆς μαχητικῆς ἀντιμετωπίσεως ἑνὸς πανόπλου κατακτητοῦ, ἀπὸ σχεδὸν ἄοπλους λαούς.

Ὅταν ἡ Ἀγγλία ἀπέθεσε τὶς τύχες της στὰ χέρια τοῦ Τσῶρτσιλ, ὅλα φαίνονταν χαμένα. Ἀλλὰ ἐκεῖνος, ἀπὸ τὴν πρώτη μόλις ἡμέρα, ἐνέπνευσε στὸν ἀγγλικὸ λαὸ τὴν πλέον ἀπίθανη, τὴν πλέον τρελλὴ αἰσιοδοξία, ποὺ δὲν βασιζόταν σὲ κανένα πραγματικὸ γεγονός, παρὰ μόνο στὴν πίστι.

Ἀπὸ τὸ 1941 μέχρι τὸ 1945, ἡ ὀγκώδης σιλουέττα τοῦ Οὐίνστων Τσῶρτσιλ ἐμφανίζεται σὲ ὅλα τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ γραφείου. Προκειμένου νὰ πάρη μιὰ ἀπόφασι, πρέπει νὰ μελετήση τὸ ζήτημα ἐπὶ τόπου. «Θὰ κάνουμε πόλεμον, εἶχεν εἰπεῖ, στὴ θάλασσα, στὴν ξηρὰ καὶ τὸν ἀέρα, μὲ ὅλη τὴν δύναμι ποὺ ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μᾶς δώση». Καὶ ἐφαρμόζοντας ὁ ἴδιος πρῶτος τὸ κήρυγμά του «ἔκανε πόλεμο», πετώντας μὲ τὸ ἀεροπλάνο του ὁπουδήποτε ἡ παρουσία του μποροῦσε νὰ εἶναι ἀναγκαία ἢ ἁπλῶς χρήσιμη. Πέντε φορὲς διέσχισε τὸν Ἀτλαντικὸ γιὰ νὰ συναντήση τὸν σύμμαχο καὶ φίλο του, ἀείμνηστο Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α., Φραγκλῖνο Ροῦσβελτ. Καὶ ὅταν ἡ περίφημη ὀγδόη στρατιὰ ἐμάχετο στὴν αἰγυπτιακὴ ἔρημο κατὰ τοῦ Ρόμμελ, βρέθηκε καὶ ὁ ἴδιος ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τοὺς ἄνδρες τῆς στρατιᾶς ἐκείνης ποὺ ἔδωσε τὸ τελικὸ κτύπημα στὸν ἀήττητο στρατὸ τοῦ Χίτλερ.

Τώρα ἀπεσύρθη πλέον ἀπὸ τὴ σκηνὴ τῆς ζωῆς πλήρης ἡμερῶν καὶ περιῆλθε στὴν δικαιοδοσία τῆς μεγάλης ἱστορίας. Ὁ ἀείμνηστος πλέον Σὲρ Οὐίνστων Τσῶρτσιλ, πολιτικὸς διορατικὸς καὶ ρεαλιστής, πολέμαρχος χαλύβδινος καὶ ἀποφασιστικός, ἡγέτης εὐθὺς καὶ εὐσυνείδητος, ρήτωρ βαθύνους καὶ εἰλικρινής, συγγραφεὺς γλαφυρὸς καὶ ταλαντοῦχος, ἐκάλυψε, μὲ τὴν ἡφαιστειακὴ παρουσία του, μισὸ καὶ πλέον αἰώνα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ποὺ ὑπῆρξε πυκνότατος σὲ δραματικότητα.

Ὁ πατέρας τῆς Νίκης μὲ τὸ γνωστό του χαιρετισμό, κατὰ παλαιότερη φωτογραφία του.

Ὑπῆρξε πράγματι Μέγας ὁ Οὐίνστων Τσῶρτσιλ, ποὺ ἔφυγε μὲ τὸν ἀδιαφιλονίκητο τίτλο τοῦ «Πατρὸς τῆς Νίκης». Καὶ ἴσως θὰ ἦταν διαφορετικὴ σήμερα ἡ μορφὴ τοῦ κόσμου, ἂν οἱ ἀποφάσεις τῆς ἐλευθέρας ἀνθρωπότητος, κατὰ τὶς κρίσιμες στιγμές, ἐλαμβάνοντο σύμφωνα μόνον πρὸς τὶς ὑπαγορεύσεις τῆς μεγαλοφυοῦς διαισθήσεώς του. Γιατὶ πολὺ ἐνωρίς, ὁ γίγας αὐτὸς τῆς πολιτικῆς, διεῖδε τοὺς δυὸ μεγάλους κινδύνους τῆς ἀνθρωπότητος—τὸ φασισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμὸ—καὶ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν ἀποτροπή τους μὲ ὅλη τὴν δύναμι τοῦ φωτεινοῦ του πνεύματος καὶ τῆς γενναίας του καρδιᾶς.

Ὁ ἀείμνηστος Σὲρ Οὐίστων Τσῶρτσιλ κατὰ πρόσφατη φωτογραφία του.

Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ποὺ τὸν ἐγνώρισε ἀπὸ κοντὰ σὲ κρίσιμες ὧρες ἀλλὰ καὶ τὸν εἶδε, ὅταν ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς, νοσταλγὸ τοῦ ἑλληνικοῦ φωτὸς καὶ εἰλικρινῆ φίλο, παρηκολούθησε μὲ πραγματικὴ θλῖψι τὴν ὑποταγὴ τοῦ Μεγάλου στὴν κοινή, τὴν πανανθρώπινη μοῖρα.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΩΣ ΜΕΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Δ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ

Τὸ θέμα τῆς καταστολῆς καὶ περιστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος, ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς πολιτισμένους λαούς. Αἱ κυβερνήσεις καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι μελετοῦν τὰ θέματα ποὺ προκύπτουν καὶ βάσει τῶν συμπερασμάτων λαμβάνουν ἀποφάσεις, ποὺ τείνουν ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν προληπτικὴν μείωσιν τῆς ἐγκληματικότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν διὰ τῆς σωφρονιστικῆς διαπαιδαγωγήσεως ἐπάνοδον τῶν ἐγκληματιῶν εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον διαβιώσεως ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Αἱ ἔρευναι καὶ αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι διενεργοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ μέρος Χωρῶν καὶ τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν, ἔχουν ἕνα καὶ μόνον σκοπόν. Τὴν μείωσιν, ὄχι μόνον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκληματιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ μάλιστα ἀπὸ νέους καὶ ἀνηλίκους. Τελευταίως εἰς τὰ στοιχεῖα τῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν προσετέθη καὶ ἡ στατιστική. Ὑποστηρίζεται ἀπὸ διεθνεῖς ἐγκληματολόγους, δικαστικοὺς λειτουργούς, σωφρονιστικοὺς λειτουργοὺς καὶ στατιστικολόγους, ὅτι διὰ τῆς στατιστικῆς καὶ τῶν στατιστικῶν στοιχείων θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐξαχθοῦν χρήσιμα συμπεράσματα, ποὺ θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν λῆψιν ὀρθῶν μέτρων. Καὶ προτείνουν ὅπως τὸ ἔγκλημα, τὸ οἱονδήποτε ἔγκλημα, καταγράφεται ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐγκληματίαν καὶ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν διάπραξίν του. Ἐκ τῆς μελέτης τῶν στοιχείων αὐτῶν, ὑποστηρίζεται, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς στατιστικῆς τῶν δικαστηρίων, ὑποστηρίζουν, καὶ μάλιστα εἰς τὰς περισσοτέρας εὐρωπαϊκὰς Χώρας, εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ μὴ ἀπεικονίζεται ἡ πραγματικότης. Καὶ φυσικὰ οὐδεμία συζήτησις γίνεται διὰ τὰς Χώρας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τὰς περισσοτέρας τῆς Ἀφρικῆς. Καὶ ὡς παράδειγμα φέρουν τὰ τροχαῖα δυστυχήματα. Συμφώνως μὲ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ὁ δείκτης τῶν τροχαίων δυστυχημάτων παρουσιάζει τὰ τελευταῖα ἔτη σημαντικὴ μείωσιν, Ἀλλά, κατὰ τοὺς εἰδικούς, ὁ δείκτης αὐτὸς δὲν εἶναι πραγματικὸς καὶ τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα εἶναι ἀρκούντως ηὐξημένα, διότι λαμβάνονται ἀπόλυτοι ἀριθμοὶ καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁδηγῶν καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἕνα ἄλλο σημαντικὸν στοιχεῖον ποὺ δίδουν τὰ στατιστικὰ δεδομένα, εἶναι ἡ μόρφωσις τοῦ ἀτόμου. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ προκύπτει ὅτι τὰς περισσοτέρας παραβάσεις καὶ τὰ περισσότερα ἐγκλήματα, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πλέον εἰδεχθῶν, διαπράττονται ἀπὸ ἄτομα μὲ χαμηλὸν μορφωτικὸν καὶ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον. Ἔχει ἀποδειχθῇ στατιστικῶς ὅτι τὰ ἄτομα ποὺ δὲν διαβάζουν, δὲν παρακολουθοῦν κινηματογράφον ἢ θέατρον, δὲν ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὰς ἄλλας ψυχαγωγίας, ἀλλὰ «σκοτώνουν» τὴν ὥραν τους ἀλητεύοντες εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ καφενεῖα ἢ παίζοντες τυχηρὰ παίγνια, κατὰ κανόνα εἶναι ἐπιρρεπέστερα πρὸς τὸ ἔγκλημα.

Συνεπῶς καθῆκον τῆς Πολιτείας εἶναι, ὑποστηρίζουν, νὰ ἀποσπάσῃ τὰ ἄτομα αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἕξεις καὶ συνηθείας, ποὺ θὰ τὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ τὰ κατευθύνῃ εἰς ἀπασχολήσεις ποὺ θὰ βελτιώσουν τὸ μορφωτικόν τους ἐπίπεδον καί, ἐν πάσει περιπτώσει, δὲν θὰ παρέχουν δυνατότητας κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν διαβιώσεως.

Καμμία παρανομία, ὑποστηρίζεται, δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀπαρατήρητος. Τοὐναντίον θὰ πρέπει νὰ καταγράφεται σὲ εἰδικὰ στατιστικὰ δελτία μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα, τῆς πράξεως τοῦ δράστου, τῆς μορφωτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τῶν συνθηκῶν

διαβιώσεως, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ, τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τῶν ἐλευθέρων αὐτοῦ ὡρῶν, τῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ χρόνου ἐργασίας, στοιχεῖα ποὺ θα ἐπιτρέψουν εἰς τὸν μελετητὴν τὴν συναγωγὴν συμπερασμάτων καὶ θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν λῆψιν ὀρθῶν μέτρων.

Ἀνεπαρκῆ χαρακτηρίζονται τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνονται διὰ τὴν περιστολὴν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, συμφώνως μὲ τὰς ἁρμοδιότητας ποὺ τοὺς παρέχει ἡ νομοθεσία, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ κυρίως μὲ τὴν σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τὴν διακρίβωσιν τῶν συνθηκῶν τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ὥστε νὰ παραδώσουν τὸν ἐγκληματίαν εἰς τὴν Δικαιοσύνην βάσει στοιχείων. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς εἰσαγγελικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἐγκλήματος, σύνταξιν τοῦ κατηγορητηρίου καὶ παραπομπὴν τοῦ ἐγκληματίου εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν συνέδρων ἢ τοῦ κακουργιοδικείου. Οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα ἔχουν διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τήν, βάσει ὀρθολογιστικῶν σωφρονιστικῶν κανόνων, περιστολὴν αὐτοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου της, ἀφοῦ διαπραχθῇ καὶ καταγγελθῇ μία κλοπή. Ἡ Εἰσαγγελία ἐπίσης, ἀφοῦ καταγγελθῇ π.χ. μία κατάχρησις ἢ μιὰ δωροδοκία. Πρὸ τῆς καταγγελίας οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα ἔχουν, ἀλλὰ καὶ οὔτε ὑπάρχουν ἄλλαι ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι θὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν τῆς κλοπῆς, καταχρήσεως, ὑπεξαιρέσεως, δωροδοκίας, βιασμοῦ, ἀσελγείας κλπ. Φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ πρόγνωσις τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἐγκληματοῦντος. Εἶναι ὅμως εὔκολον, διὰ τῆς καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως, νὰ προληφθῇ ἡ ὑποτροπή. Καὶ ἡ πρόληψις αὐτὴ εἶναι ἔργον ποὺ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα, μὲ ἀκρίβειαν καταγραφόμενα, θὰ δίδουν σαφῆ εἰκόνα τῶν συνθηκῶν διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐγκληματίου, τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως αὐτοῦ καί, γενικώτερον, θὰ ἀπεικονίζουν τὸν ἄνθρωπον διὰ τῶν συγκεντρουμένων ἐπὶ πλέον στοιχείων ὑπὸ τῶν ψυχαναλυτῶν καὶ ψυχιάτρων.

Εἶναι γεγονός, ὑποστηρίζεται, ὅτι τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα τῶν δικαστηρίων δὲν χαρακτηρίζουν τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὰς συνθήκας διαπράξεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γενικωτέρας τάσεως τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν παραβίασιν τῶν νόμων. Καὶ ἡ διαπίστωσις τῶν αἰτίων ποὺ ὁδηγοῦν τὸ ἄτομον εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ οἱουδήποτε ἐγκλήματος θεωρεῖται ὡς ἀπαραίτητος, τόσον διὰ τὴν ἀνάλογον σωφρονιστικὴν μεταχείρισιν τοῦ ἐγκληματίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων πρὸς καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἕνα ἄλλο εἰσέτι θέμα τὸ ὁποῖον θίγουν οἱ εἰδικοί, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει τεραστίαν σημασίαν εἰς τὸν τομέα τῆς περιστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος, εἶναι ἡ παραβίασις τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν κανόνων. Διότι δὲν εἶναι μόνον τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἐπισύρουν ποινικὰς κυρώσεις, ποὺ παρουσιάζουν τὴν εἰκόνα τῆς ἐγκληματικότητος μιᾶς Χώρας, εἶναι κυρίως καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν παραβίασιν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν κανόνων διαβιώσεως, οἱ μικροτραυματισμοὶ μεταξὺ φίλων, γνωστῶν ἢ καὶ ἀνηλίκων, ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ἄλλα. Ὁ μεθυσμένος, ἔστω καὶ ἂν συλληφθῇ ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐν κραιπάλῃ μέθης, οὐδεμίαν εὐθύνην ἔχει, ἐφ' ὅσον δὲν διέπραξεν ἔγκλημα. Καὶ ὅμως ὁ μεθυσμένος ἢ ὁ κατὰ σύστημα ἀλκοολικὸς εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνος διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Ὁ ἀλκοολικὸς ὄχι μόνον ἐγκαταλείπει τὴν ἐργασίαν του ἢ ἐκτελεῖ αὐτὴν πλημμελῶς, ἀλλ' ἔχει ἐπὶ πλέον ἠλαττωμένην διανοητικὴν διαύγειαν καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἐπιρρεπέστερος εἰς τὴν παραβίασιν τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν κανόνων καὶ τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων ἀπὸ τῶν ἁπλῶν παραβάσεων, ὡς τραυματισμῶν, κλοπῶν, ὑπεξαιρέσεων, μέχρι καὶ τοῦ φόνου. Ἂν ἦτο δυνατόν, ὑποστηρίζεται, νὰ θεραπευθοῦν τὰ ἀλκοολικὰ ἄτομα, τότε ἀναμφισβητήτως θὰ ἐσημειοῦτο μία σημαντικὴ μείωσις τοῦ δείκτου τῆς ἐγκληματικότητος

εἰς πολλοὺς τομεῖς. Καὶ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ συγκέντρωσις στατιστικῶν στοιχείων τῶν ἀλκοολικῶν, ὡς καὶ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν τὰ ἄτομα αὐτὰ εἰς τὸν ἀλκοολισμὸν καὶ ἡ μελέτη αὐτῶν, θὰ ἐβοήθει σημαντικῶς τὸ βασικὸν ἔργον τῶν ἐντεταλμένων ὑπηρεσιῶν μὲ τὴν περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

Βεβαίως αἱ ἀνακριτικαὶ Ἀρχαί, τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἐρευνοῦν καὶ μελετοῦν τὰ αἴτια τῆς ἐγκληματικότητος κάθε περιοχῆς. Ἀλλὰ ἡ μελέτη καὶ ἔρευνα διὰ νὰ ἀποδώσῃ πρέπει νὰ εἶναι συντονισμένη δι' ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητος, κατηγορίας ἐγκλημάτων, ἐγκληματιῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον κατὰ ἡλικίαν, γένος, μόρφωσιν καὶ συνθήκας διαβιώσεως. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους θεωροῦν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον τὴν συμμετοχὴν καὶ τῆς στατιστικῆς εἰς τὸ ὅλον ἔργον τῆς καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος, διότι δι' αὐτῆς θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατάταξις τῶν ἐγκλημάτων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν τοποθέτησις τῶν ἀτόμων κατὰ γένος, ἡλικίαν, μόρφωσιν, περιοχήν, διαβίωσιν ὡς καὶ αἱ περιπτώσεις ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν αὐτὴν περιοχήν, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐγκληματίας εἶναι ἄλλο ἄτομον. Ἡ ἐπανάληψις τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, καὶ μάλιστα κατὰ συχνὰ διαστήματα εἰς τὴν αὐτὴν περιοχήν, πρέπει νὰ τύχῃ εἰδικῆς ἐρεύνης καὶ μελέτης. Ἐὰν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν βασικῶν αἰτίων, θὰ ἔχῃ ἐπιτευχθῇ ἕνα βῆμα ἀρκετὰ σημαντικόν.

Γενικῶς ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ περιστολὴ καὶ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος δὲν εἶναι ἁπλῆ, οὔτε μικρὰ ὑπόθεσις. Χρειάζεται νὰ μελετηθοῦν τὰ αἴτια καὶ αἱ συνθῆκαι, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν τὴν παραβίασιν τῶν νόμων, ποινικῶν καὶ ἠθικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν κανόνων. Καὶ ἀπὸ τὴν μελέτην αὐτὴν θὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καὶ θὰ δώσουν τὴν δυνατότητα καὶ εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ εἰς τὴν σωφρονιστικὴν ἐπιστήμην νὰ ἐργασθοῦν περισσότερον ἀποδοτικῶς.

Δ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὅτι τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἐδέχθη νὰ πραγματοποιῇ, μὲ σχετικὴν ἔκπτωσιν, ἤτοι : δερματόδετον ἀντὶ 27 καὶ πανόδετον ἀντὶ 17 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου καὶ Τζαβέλλα (Ἐξάρχεια) βιβλιοδέτης κ. Δημήτριος Πιπερῆς, τηλέφ. 625.796.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΕΛΜΠΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Σὰν περνῶ σήμερα μὲ ταξὶ ἢ μὲ λεωφορεῖο τὸν συνοικισμὸ τῆς «Ἁγίας Παρασκευῆς» μὲ τὴν σφίζουσα ζωὴ της, ξαναφέρνω στὴ μνήμη μου πῶς τὴν εἶχα γνωρίσει ἐδῶ καὶ καμμιὰ σαρανταριὰ χρόνια, ὅταν ἔγινε ἐκεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ φρικτώτερα κακουργήματα ποὺ ἀπάντησα στὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτάζ ποὺ ἔκανα τότε γιὰ τὴν «Καθημερινή». Ἦταν ἡ φοβερὴ δολοφονία τοῦ ἐστιάτορα Γιάννη Μπέλμπα, μὲ ἀφορμὴ τὴ ληστεία, ποὺ δὲν ἄργησε καὶ πολὺ νὰ διαλευκανθῆ. Ἡ «Ἁγία Παρασκευή», πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο, δὲν ἦταν παρὰ ἕνας ὑπέροχος πευκώνας καὶ ἐκεῖ τὸ καλοκαίρι κατέφευγαν, κάτω ἀπὸ τσαντήρια καὶ καλύβες, φθισικοὶ γιὰ τὸ ξηρό της κλῖμα καὶ γιατὶ δὲν εἶχαν νὰ πληρώσουν δωμάτια σὲ σπίτια στὸ Μαρούσι καὶ στὸ Χαλάνδρι, ποὺ κατέφευγαν τότε οἱ «χτικιασμένοι», ὅσοι δὲν κατώρθωναν νὰ βροῦν θέσι στὰ λίγα κρεβάτια τοῦ σανατορίου «Σωτηρία», ποὺ δὲν εἶχε παρὰ ἕνα-δυὸ περίπτερα, καὶ τὸ «τριανταφυλλάκι», τὸ περίπτερο ποὺ εἶχε γίνει ἀπὸ τὸν παναθηναϊκὸ ἔρανο ποὺ γινόταν ἐκεῖνα τὰ χρόνια καὶ ποὺ οἱ κυρίες καὶ δεσποινίδες, ποὺ ἔπαιρναν τὴν προσφορά σας, σᾶς στόλιζαν τὸ πέτο μὲ ἕνα μικροσκοπικὸ ρὸζ τριανταφυλλάκι, γιὰ νὰ μὴ σᾶς φορολογήσουν στὸ δρόμο ἄλλες κυρίες καὶ κορίτσια καὶ τὸ κρατικό. Μὰ σιγὰ-σιγὰ τὰ τσαντήρια καὶ τὰ καλύβια ἄρχισαν νὰ τὰ διαδέχωνται πλινθόκτιστα ἢ τουβλόκτιστα σπιτάκια καὶ ἡ «Ἁγία Παρασκευή», ποὺ ἦταν ἕνα μικροσκοπικὸ παλιὸ ἐκκλησάκι, γύρω ἀπ' αὐτό, γινόταν σιγὰ-σιγὰ προάστιο τοῦ Χαλανδρίου καὶ εἶχε καὶ ἕνα δυὸ ἐξοχικὰ ἑστιατόρια-ταβέρνες, ποὺ φημίζονταν τότε στὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ ὑπέροχο κρασί τους καὶ γιὰ τὰ «δωμάτια δι' οἰκογενείας», τὰ «σεπαρέ» τους δηλαδή, ποὺ κατέφευγαν λιγοστὰ ζευγάρια, γιατὶ τὰ ἐρωτικὰ ἐκεῖνα καταφύγια προϋπέθεταν καὶ αὐτοκίνητα ἢ ταξὶ ποὺ ἦσαν λιγοστὰ καὶ στοίχιζαν. Ἕνα ἀπὸ τὰ λιγοστὰ καὶ ἀραιὰ ἐκεῖνα κέντρα ἦταν καὶ τοῦ Γιάννη τοῦ Μπέλμπα, ἑνὸς πενηντάρη ἀνθρωπάκου, ποὺ βραδυοζημερωνόταν στὸ μαγαζί του καὶ ποὺ εἶχε ἐγκαταστήσει τὴν οἰκογένειά του στὸ Χαλάνδρι, ὅπου εἶχε τὸ σπίτι του. Γιὰ νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ εἶναι πάντα πρόχειρος γιὰ τὸν σπάνιο νυκτερινὸ πελάτη ποὺ θὰ τοῦ ζητοῦσε νὰ τὸν περιποιηθῆ, εἶχε δίπλα στὴν αἴθουσα ἕνα μικρὸ καμαράκι. Καὶ σ' αὐτὸ κοιμόταν ἐπάνω σ' ἕνα ντιβάνι ποὺ ἔβαζε μπροστά του καὶ στὸ κάτω μέρος, ποὺ δὲν ἀκούμπαγε στὸν τοῖχο, μερικὲς ψάθινες παλιοκαρέκλες, γιατὶ φοβόταν μήπως, «σουρωμένος» καθὼς ἦταν ὅταν ἔπεφτε νὰ κοιμηθῆ, κατρακυλοῦσε ἀπὸ τὸ ντιβάνι καὶ πέφτοντας κτυποῦσε τὸ κεφάλι του καὶ σκοτωνόταν.

Ὁ φόνος τοῦ Μπέλμπα ἔγινε ξημερώνοντας Δευτέρα πρὸς Τρίτη 2 μὲ 3 Ἀπριλίου 1928 καὶ ἀνεκαλύφθη ὅταν ὁ ἐνωμοτάρχης τοῦ σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Χαλανδρίου Σφακιανάκης, μὲ δυὸ χωροφύλακες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν περίπολό του, εἶχε βγῆ γιὰ νυκτερινὴ περιπολία καὶ εἶχε φθάσει ὡς τὴν «Ἁγία Παρασκευή». Ὁ ἐνωμοτάρχης καὶ οἱ δυὸ χωροφύλακες πήγαιναν ἀπολαμβάνοντας τὰ μῦρα καὶ τὶς δροσιὲς τῆς πρώιμης ἀνοίξεως, ὅταν ξαφνικὰ τὴ νυκτερινὴ ἡσυχία ἦλθε νὰ ταράξη ὁ κρότος μιᾶς ντουφεκιᾶς.

—Ἄκουῦς κύριε ἐνωμοτάρχη, πυροβολισμὸς ἔπεσε.

—Καί, κάποια μπιστολιά... Νὰ δοῦμε ποιὸς διάβολος πυροβόλησε περασμένα μεσάνυκτα. Σὲ λίγο θὰ ξημερώση, εἶπεν ὁ ἐνωμοτάρχης.

—Νὰ μὲ συγχωρῆτε, εἶπεν ὁ χωροφύλακας ποὺ εἶχε πεῖ γιὰ ντουφεκιά. Νομίζω, ἀπὸ τὸ κρότο, ὅτι εἶναι ἀπὸ κυνηγετικὸ ντουφέκι καὶ μάλιστα καραμπίνα. Εἶμαι κυνηγὸς ἐγὼ καὶ ἔχω συνηθίσει στοὺς κρότους τῶν διαφόρων ντουφεκιῶν, καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἔπεσε στὸ κέντρο τοῦ Μπέλμπα.

—Καὶ δὲν πᾶμε ὡς ἐκεῖ ; εἶπεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Τί ἔχουμε νὰ χάσουμε;

Πραγματικὰ ἡ περίπολος σὲ λίγο βρέθηκε στὸ μαγαζὶ τοῦ Μπέλμπα. Θεόσβηστα τὰ φῶτα. Ἡσυχία. Ψυχὴ δὲν φαινόταν. Ὁ ἐνωμοτάρχης κοίταξε ἀπὸ τὰ τζάμια, δὲν εἶδε τίποτε ἀπολύτως καὶ πῆρε τοὺς δυὸ χωροφύλακες καὶ γύρισαν στὸ Χαλάνδρι, στὸ Τμῆμα τους. Δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ λύσουν τὸ μυστήριο τοῦ νυκτερινοῦ πυροβολισμοῦ, ὅταν, πρὶν προλάβουν νὰ ἀφήσουν τὰ ὅπλα τους καὶ νὰ καθήσουν νὰ καπνίσουν κανένα τσιγάρο, εἶδαν νὰ φθάνη λαχανιασμένος ὁ μοναδικὸς ὑπάλληλος τοῦ Μπέλμπα, ὁ Γιάννης Κατσίρης, 19 χρονῶν ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη, ποὺ μπῆκε μέσα ξεφωνίζοντας :

—Βοήθεια... Βοήθεια... Τρέξτε γρήγορα... Ἄγνωστοι σκότωσαν τὸν κὺρ-Γιάννη στὸ κρεβάτι του... Τρέχω νὰ δώσω εἴδησι καὶ στὸ σπίτι του.

Πρὶν καλὰ-καλὰ συνέλθουν ὁ ἐνωμοτάρχης καὶ οἱ χωροφύλακες γιὰ τὸ ξαφνικὸ νέο, ὁ Κατσίρης εἶχε γίνει καπνός, μὰ ὅταν ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα καὶ πάνω, μόλις ξημέρωνε, ξανάφθασαν στὴν «Ἁγία Παρασκευή», στὸ μαγαζὶ τοῦ Μπέλμπα, βρῆκαν τὴ γυναίκα τοῦ ἑστιάτορα, τὸν εἰκοσάχρονο γυιό του καὶ τὸν ἑβδομηντάρη πατέρα του νὰ δέρνουν μὲ τὴν ψυχή τους τὸν Κατσίρη καὶ νὰ τοῦ φωνάζουν :

—Ἐσὺ τὸν σκότωσες κακοῦργε...

—Ἐσὺ ἄτιμε τὸν ἔφαγες μπαμπέσικα καὶ τὸν λήστεψες...

—Ὄχι... Μὴ μὲ βαρᾶτε... Ἄγνωστος ληστὴς τὸν σκότωσε. Δὲν ξέρω ποιός... Ἄγνωστος... Σῶστε με κύριε ἐνωμοτάρχη ἀπὸ τὰ χέρια τους.

Ὁ ἐνωμοτάρχης τοὺς συνεκράτησε καί, ἀφοῦ διέσχισε τὴ σάλλα τοῦ κέντρου, πῆγε δίπλα στὸ καμαράκι καὶ τί νὰ δῆ! Ἐπάνω στὸ ντιβάνι ἦταν ἀνάσκελα ξαπλωμένος ὁ Γιάννης ὁ Μπέλμπας μὲ σπασμένο ὁλότελα τὸ κρανίο, μὲ φευγᾶτο τὸ ἐπάνω μέρος του, ὅλα τὰ μυαλὰ καὶ τοῦ κόσμου τὰ αἵματα σκορπισμένα ἐπάνω στὰ σεντόνια καὶ στὴ γωνία ποὺ ἐσχημάτιζαν οἱ δυὸ τοῖχοι. Πολὺ λίγη ὥρα εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ φοβερὸ κακούργημα, γιατὶ ὁ νεκρὸς ἑστιάτορας δὲν εἶχε ἀκόμη ἀρχίσει νὰ παγώνη ἤ, κατὰ τὸ ἐπιστημονικώτερο, δὲν εἶχε ἐπέλθει ἀκόμη ἡ πτωματικὴ ἀκαμψία στὸ σῶμα του. Ἡ αὐτοκτονία ἀμέσως ἀπεκλείσθη, γιατὶ ἦταν φανερὸ ὅτι ὁ μακαρίτης πιὰ Μπέλμπας εἶχε πυροβοληθῆ καὶ ὅπλο δὲν βρέθηκε ἐπάνω στὸ ντιβάνι. Ἔγινε προσεκτικὰ ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχη μιὰ πρόχειρη ἔρευνα καί, ἐνῶ δὲν εἶχε βρεθῆ τὸ ὅπλο, βρέθηκε ἄδειος, ἐπάνω στὰ αἵματα καὶ μπροστὰ στὸ ντιβάνι, ὁ ἄδειος κάλυκας μιᾶς κυνηγετικῆς καραμπίνας. Βρέθηκαν ἀκόμη στὸ δάπεδο κάτω καὶ πατημασιές.

Ἦταν ὁλοφάνερο. Ὁ ἑστιάτορας εἶχε σκοτωθῆ ἐπάνω στὸν ὕπνο του, χωρὶς κἂν νὰ νοιώση τίποτε. Ἴχνη πάλης δὲν εἶχαν παρατηρηθῆ. Ἄλλωστε μὲ τὴν παραμικρὴ πάλη οἱ καρέκλες δὲν θὰ φαίνονταν τόσο κανονικὰ βαλμένες τριγύρω ἀπὸ τὸ ντιβάνι. Γρατζουνιὲς στὰ χέρια του ἢ στὸ λαιμό του δὲν εἶχαν παρατηρηθῆ. Μὲ τὸ τηλεφώνημα ποὺ ἔγινε γιὰ τὸ φρικτὸ ἔγκλημα, βρέθηκαν ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι. Πρῶτος ὁ σταθμάρχης τότε Χωροφυλακῆς Χαλανδρίου—ἦταν σταθμὸς τότε τὸ Χαλάνδρι—ἀνθυπομοίραρχος Διαμαντῆς, ὁ διοικητὴς τοῦ 10ου Τμήματος Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς Κηφισιᾶς ὑπομοίραρχος Τσούνης, ὁ διαμερισματάρχης Μανουσέλης καὶ τέλος ὁ τότε ἀνακριτὴς τοῦ Ε΄ Τμήματος Π. Ρουμελιανάκης μὲ τὸν ἰατροδικαστή, τὸν μακαρίτη Τρουπάκη. Καὶ πρωὶ-πρωὶ τὴν Τρίτη 3 Ἀπριλίου ἔγινεν ἡ αὐτοψία καὶ ἡ δικαστικὴ διερεύνησις.

—Δὲν θέλει καμμιὰ φιλοσοφία τὸ πρᾶγμα, μᾶς εἶπεν ὁ μακαρίτης Τρουπάκης. Τὸν ἐδολοφόνησαν ἐπάνω στὸν ὕπνο του. Τὸν ἐπυροβόλησαν, σχεδόν, ἐξ ἐπαφῆς καὶ τὰ ἀέρια τῆς μπαρούτης ἔσπασαν τὸ κρανιακὸ θόλο καὶ ἐτίναξαν τὰ μυαλὰ στὸν ἀέρα. Ὁ δολοφόνος φεύγοντας ἐπῆρε καὶ τὸ ὅπλο μαζί του.

Ἔγινε ἔρευνα καὶ στὸ μαγαζὶ καὶ στὰ ροῦχα τοῦ σκοτωμένου καὶ βρέθη-

καν ἐλάχιστα χρήματα, κυριολεκτικῶς πενταροδεκάρες, ἐνῶ ἀπὸ τὴ προανάκρισι βγῆκε ὅτι ὁ σκοτωμένος ἐστιάτορας τὸ προηγούμενο βράδυ εἶχε εἰσπράξει 730 δραχμὲς καὶ ὅτι δὲν εἶχε ξοδεύσει οὔτε φράγκο ἀπὸ αὐτά. Τί ἔγιναν ἀλήθεια αὐτὰ τὰ λεπτά ; Ἐλατήριο λοιπὸν ἡ ληστεία. Μὰ ἦταν μονάχα ἡ ληστεία ἢ ἦταν καὶ καμμιὰ ἄλλη ἀφορμή ; Ὁ μακαρίτης ἦταν πολὺ «μπρεμπάντης» καὶ «μουρντάρης» καὶ γι' αὐτὸ εἶχε τὴ φαμίλια του μακρυὰ ἀπὸ τὸ μαγαζί, γιὰ νὰ γλεντοκοπᾶ μέσα σ' αὐτὸ μὲ γυναῖκες τοῦ πεζοδρομίου ποὺ ξέπεφταν ἐκεῖ μὲ τοὺς ἀγαπητικούς τους. Καὶ νά, ἄλλωστε. Τὴν παραμονὴ τοῦ ἐγκλήματος εἶχαν πάει στὸ μαγαζὶ τοῦ Μπέλμπα καὶ τὰ «ἤπιαν» ἕνας σωφέρ, ὁ Π. Ροδοσάκης καὶ ἕνας ἐργάτης, ὁ Μιχάλης Σκουλικίδης καὶ εἶχαν μαζί τους καὶ γυναῖκες καὶ ὁ ἐστιάτορας ἐπεχείρησε νὰ τοὺς κάνη πέρα καὶ νὰ τὰ φτιάξη μὲ ἐκεῖνες, γιὰ νὰ συνεχίση μόνος του τὸ γλέντι. Ἐκεῖνοι ἔγιναν ἄγρια θάλασσα σὲ μιὰ στιγμὴ καὶ θὰ ὁρμοῦσαν ἐπάνω του, ἂν ὁ Μπέλμπας, γελώντας, δὲν ἔλεγε ὅτι τὸ ἔκανε γι' ἀστεῖο ποὺ ρίχθηκε στὰ κορίτσια καὶ δὲν ζητοῦσε συγγνώμη ὅταν εἶδε τὰ σκοῦρα. Τότε αὐτοὶ καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ συνώδευαν ἔφυγαν, ἀλλ' ἀφοῦ πρῶτα οἱ συνοδοὶ τοῦ πλήρωσαν τὸ λογαριασμὸ καὶ τὸν ὕβρισαν γιὰ τὰ καμώματά του. Πρῶτοι ὕποπτοι λοιπὸν ὁ Ροδοσάκης καὶ ὁ Σκουλικίδης. Τοὺς ἔπιασαν καὶ τοὺς ἔφεραν ἀμέσως ἐκεῖ στὸ κέντρο. Ἀλλὰ καὶ οἱ δύο ἐπρόβαλαν τὸ ἄλλοθι καὶ ἀπέδειξαν ὅτι, ὅταν ἔφυγαν μὲ τὶς γυναῖκες ἐκεῖνες ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τοῦ Μπέλμπα καὶ ὕστερα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιο, πῆγαν σ' ἕνα ἄλλο κέντρο κοντὰ στὸν «Παράδεισο», ἀνάμεσα στὸ Χαλάνδρι καὶ στὸ Μαρούσι, κι' ἐκεῖ τοὺς βρῆκαν νὰ κοιμοῦνται ἀκόμη, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὀργιώδη νύκτα ποὺ εἶχαν περάσει μ' ἐκεῖνα τὰ γυναικάρια. Οἱ ἐνδείξεις γιὰ ἐκείνους ἐπῆγαν περίπατο.

Ἄλλο τίποτε γιὰ κανένα δὲν ἔβγαινε καὶ οἱ ὑποψίες πιὰ περιωρίστηκαν μονάχα στὸν ὑπάλληλο τοῦ Μπέλμπα, τὸν Γιάννη Κατσίρη. Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶναι μέσα στὸ μαγαζί. Ποὺ ἦταν ὅταν, κατὰ τὸ παραμύθι ποὺ ἔλεγε, αὐτὸς ὁ ἄγνωστος ἐπωφελήθηκε τῆς ἀπουσίας τοῦ ὑπαλλήλου νὰ μπῆ μέσα, νὰ καθαρίση τὸ ἀφεντικό του μὲ μιὰ ντουφεκιά, νὰ τὸν ληστέψη καὶ νὰ φύγη;

— Μὲ εἶχε στείλει ἐνωρίτερα ὁ Μπέλμπας στὸ καπνοπωλεῖο τοῦ Θανάση τοῦ Μπαλντᾶ νὰ τοῦ πάρω τσιγάρα γιατὶ τὰ εἶχε σώσει. Μόλις γύρισα μὲ τὰ τσιγάρα τὸν βρῆκα σκοτωμένο καὶ ἔτρεξα στὸ σταθμὸ στὸ Χαλάνδρι νὰ εἰδοποιήσω τὴ Χωροφυλακή.

— Καὶ πῶς σοῦ ζήτησε, πρὶν ἀπὸ τὸ ξημέρωμα, νὰ τοῦ φέρης τσιγάρα, ἀφοῦ ὁ Μπέλμπας εἶχε πέσει νὰ κοιμηθῆ;

— Μὲ εἶχε στείλει πρὶν τὸν πάρη ὁ ὕπνος . . .

— Καὶ γιὰ τὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ποὺ θὰ ἔκανες γιὰ νὰ πᾶς νὰ πάρης τὰ τσιγάρα ἀπὸ τὸ περίπτερο τοῦ Μπαλντᾶ ἐπάνω στὸ δρόμο τῶν Μεσογείων καὶ νὰ γυρίσης θὰ τρύπωνε ὁ ἄγνωστος, θὰ σκότωνε τὸν Μπέλμπα, θὰ τὸν λήστευε καὶ θὰ ἔφευγε; Κάτι κρύβης Γιάννη, τοῦ εἶπαν ὁ ἀνακριτὴς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Σὰν νὰ μὴν μᾶς τὰς λὲς καθαρὰ καὶ σταρᾶτα τὰ πράγματα . . .

Ἐφώναξαν ἀμέσως καὶ ἐξήτασαν τὸν περιπτεριοῦχο Θανάση Μπαλντᾶ καὶ αὐτὸς ξεδιάλυνε περισσότερο τὰ πράγματα.

— Ἦλθε πραγματικὰ ὁ Γιάννης Κατσίρης καὶ πῆρε τσιγάρα πρὶν νὰ φέξη ἀπὸ τὸ περίπτερό μου, ἀλλὰ ἦλθε ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἀφοῦ εἶχε πέσει ὁ πυροβολισμός. Καὶ ὕστερα δὲν ἐπῆρε τσιγάρα ποὺ κάπνιζε ὁ μακαρίτης ὁ Μπέλμπας, ἀλλὰ τσιγάρα ποὺ κάπνιζε ὁ ἴδιος.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἐστιάτορα ἄρχισε νὰ τραυλίζη διάφορες δικαιολογίες. Εἶχε ὁλότελα σαστίσει. Τότε οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, μπροστὰ στὸν ἀνακριτή, τοῦ ἔκαναν σωματικὴ ἔρευνα καὶ τοῦ βρῆκαν ἐπάνω του καμμιὰ 800 δραχμές, ἐνῶ εἶχε ἐξακριβωθῆ ὅτι μιὰ μέρα πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα εἶχε πάρει κάποιο δεκάρικο «μπροστάντζα» ἀπὸ τὸ ἀφεντικό του, γιατὶ ἦταν ἀπένταρος. Ποῦ λοιπὸν εἶχε βρῆ

τὰ τόσα λεπτά; Μήπως αὐτὰ τὰ χρήματα ἦσαν οἱ 730 δραχμὲς ποὺ εἶχε εἰσπράξει τὴν προηγούμενη μέρα ὁ Μπέλμπας καὶ ἄλλες ποὺ θὰ εἶχε ἐπάνω του ὁ ἐστιάτορας;

— Μοῦ τὰ χρώσταγε ὁ μακαρίτης καὶ μοῦ τὰ ἔδωσε, εἶπεν ὁ Κατσίρης, προσπαθώντας ἀπὸ κάπου νὰ πιασθῇ.

Ὕστερα ἀκολούθησε μιά, κάτι παραπάνω ἀπὸ λεπτομερειακή, ἔρευνα στὸ μαγαζὶ καὶ στὸ μπαοῦλο του βρέθηκε μιὰ πετσέτα φρεσκοπλυμμένη καὶ ὑγρὴ ἀκόμη, ποὺ μαρτυροῦσε ὅτι εἶχε ἐπάνω της αἵματα ξεπλυμμένα. Μὰ βρέθηκε ἀκόμη καὶ τὸ ἐσώβρακο καὶ τὸ ὑποκάμισο καὶ ἕνα πανταλόνι τοῦ Κατσίρη μὲ αἵματα. Καὶ τελικὰ βρέθηκε μέσα στὸ πηγάδι καὶ ἡ κυνηγητικὴ καραμπίνα τοῦ Μπέλμπα, μὲ τὴν ὁποία εἶχε γίνει τὸ φονικό. Ὁ Γιάννης Κατσίρης εἶχε πέσει κατακίτρινος ἐπάνω σὲ μιὰ καρέκλα. Ἔτρεμε ὁλόκληρος.

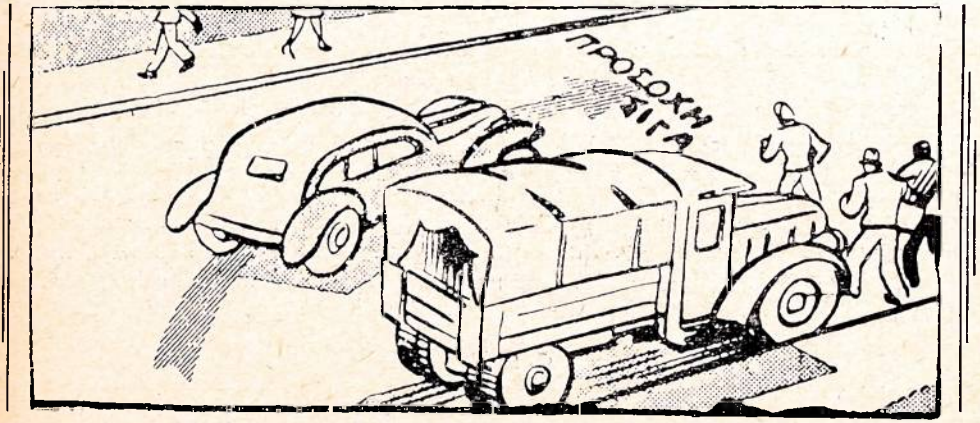
— Τσακωθήκαμε τὴ νύχτα μὲ τὸ μακαρίτη. Ὁ Μπέλμπας μ' ἔβρισε. Μὲ εἶπε χαραμοφάη καὶ κλέφτη καὶ μ' ἔδιωξε ἀπὸ τὸ μαγαζί, ἔτσι καθὼς ἤμουνα μὲ τὸ σώβρακο καὶ μὲ τὸ πουκάμισο . . . Μὲ εἶχε κτυπήσει καὶ ἐνωρίτερα . . . Ἔφυγα καί, τρέμοντας ἀπὸ τὸ κρύο, κρύφθηκα στὸ πίσω μέρος τοῦ μαγαζιοῦ. Ὅταν κοιμήθηκε μπῆκα σιγὰ - σιγά, ξεκρέμασα τὴν καραμπίνα του καὶ τοῦ «ἐμπουμπούνισα» μιὰ στὸ κεφάλι. Τὸν ἄφησα στὸν τόπο καὶ τοῦ σκόρπισα τὰ μυαλὰ καὶ τὰ αἵματα στὸν τοῖχο. Ὕστερα πλύθηκα, σκουπιστηκα καὶ ἔφυγα. Ἐπῆρα τσιγάρα ἀπὸ τὸ περίπτερο νὰ καπνίσω καὶ ἦλθα στὸ Χαλάνδρι γιὰ νὰ εἰδοποιήσω τὸ σταθμὸ τῆς Χωροφυλακῆς.

— Καὶ τὰ λεπτά;

Ὁ νεαρὸς δολοφόνος δὲν ἀπήντησε. Τί νὰ πῇ ἄλλωστε; Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι ἐσκότωσε γιὰ νὰ ληστέψῃ. Καὶ προσπάθησε νὰ πῇ παραμύθια, μὰ πιάστηκε στὰ πρᾶσα, ὅπως λέμε, γιατὶ μέσα σὲ δυὸ - τρεῖς ὧρες τὸ ἔγκλημα εἶχε διαλευκανθῇ.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ φωτογραφία καὶ ἡ μικροφωτογραφία, εἶναι σύνηθες μέσον σήμερον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀμφότεραι, συχνάκις, διηγοῦνται τὴν ὅλην ἱστορίαν τῆς πράξεως καὶ τοῦ πράξαντος καὶ ἀναγκάζουν τὸν κατηγορούμενον ἢ τὴν ὑπεράσπισίν του νὰ παραδεχθῇ ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐνοχήν του.

Ἀναφέρεται περίπτωσις φόνου γέροντος δι' αὐτοκινήτου, μετὰ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἐξηφανίσθη. Εἷς ἀξιωματικὸς ἐπὶ κεφαλῆς δι' αὐτοκινήτου περιπολίας, μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἀτυχήματος, ἐνήργησεν ἀναζητήσεις καὶ παρετήρησεν, ἐφ' ἑνὸς αὐτοκινήτου μεγάλο κοίλωμα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας του θύρας.

Ἐλήφθη φωτογραφία τοῦ κοιλώματος τῆς θύρας καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐθεωρήθη ὡς ἀρκούντως ἱκανοποιητικὸν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, ἐνεργήθη μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ χρώματος—ἐμαγιὲ—τοῦ πέριξ τοῦ κοιλώματος σημείου. Πολλαὶ μικροσκοπικαὶ ἴνες ἀνευρέθησαν ἐπικεκολλημέναι ἐπὶ τοῦ ἐμαγιὲ καὶ μία ἐξ αὐτῶν ἦτο ἐξ ὑφάσματος ὁμοίας ποιότητος καὶ χρώματος μετὰ τῆς περιβολῆς τοῦ θύματος. Τὴν θετικὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν ἀνεγνώρισε μετέπειτα καὶ ὁ ὁδηγὸς καὶ παρεδέχθη τὴν ἐνοχήν του. Ὑπὸ ἐπιστήμονος ἀστυνομικοῦ ἐργαστηρίου ἀναφέρεται ὁμοία περίπτωσις καθ' ἣν ἐπικεκολλημέναι ἴνες ἐπὶ ἐμαγιὲ αὐτοκινήτου καὶ ἀναμεμιγμέναι μὲ διάφορα χρώματα, ἀπεδείχθησαν ὅτι ἦσαν ὅμοιαι πρὸς ἐκείνας τῶν ἐνδυμάτων τοῦ τραυματισθέντος. Ὁ συνήγορος τοῦ ὁδηγοῦ ὑπεστήριζεν ὅτι αἱ ἀνευρεθεῖσαι ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἴνες προήρχοντο ἀπὸ τὰ ράκη, διὰ τῶν ὁποίων ὁ ὁδηγὸς ἐνήργει τὸν συνήθη καθαρισμὸν τοῦ αὐτοκινήτου του. Ἐπηκολούθησε καὶ νέα ἐξέτασις, ἐξ ἧς κατεδείχθη ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου εὑρεθεῖσαι ἴνες καὶ αἱ τοιαῦται τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος εἶχον ἰδιάζον τι γνώρισμα ἐκ κατασκευῆς, δηλονότι ἦσαν ἀριστερόστροφοι, ἐνῶ αἱ ἴνες τῶν ρακῶν ἦσαν δεξιόστροφοι. Οὕτω τὸ δικαστήριον ἐπείσθη ὅτι ἡ κατηγορία τῆς Ἀστυνομίας ἦτο ἀληθής.

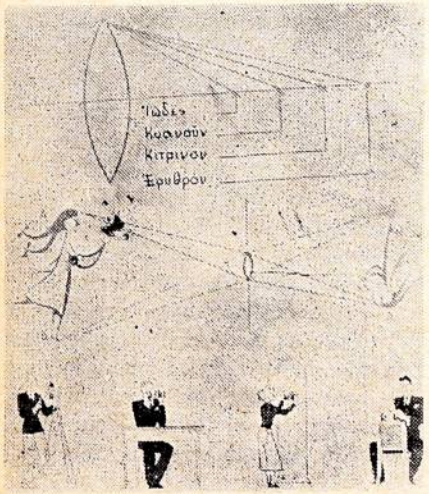
Ὅπου παρίσταται ἀνάγκη ἡ φωτογραφία μας νὰ παρουσιάσῃ ὡρισμένα ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἢ ἰδιορρυθμίας τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου, αὕτη δέον νὰ λαμβάνεται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐν μεγεθύνσει, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς πλακός, δηλαδὴ κατὰ τὴν πρώτην φωτογράφησιν. Ὁ τρόπος οὗτος εἶναι ἀποδοτικώτερος, παρὰ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ μεγεθύνωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικειμένου διὰ τῆς μεγεθυντικῆς μηχανῆς, κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς θετικῆς φωτογραφίας. Εἰς πολλὰς ὅμως περιπτώσεις εἶναι χρήσιμον νὰ ἐφαρμόζωμεν καὶ τὰς δύο μεθόδους, δηλαδὴ νὰ λάβωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικειμένου μὲ μικρὰν μεγέθυνσιν ἐφ' ἑνὸς λεπτοκόκκου φίλμ καὶ κατόπιν νὰ τὴν μεγεθύνωμεν διὰ τῆς μεγεθυντικῆς μηχανῆς κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς θετικῆς φωτογραφίας.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ

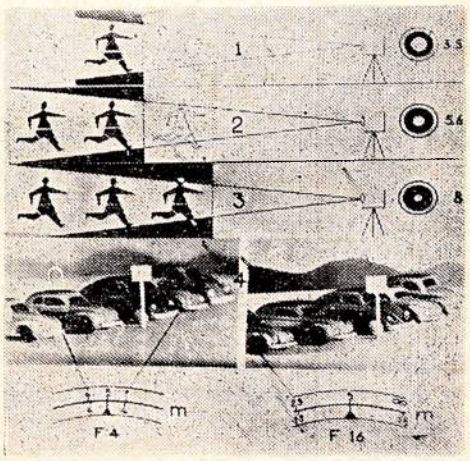
Μολονότι ἡ φωτογραφία ἐλήφθη διὰ κανονικοῦ φακοῦ, καταλλήλου φίλμ, φίλτρου, ἀποστάσεως καὶ γωνίας, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ φωτογραφία αὕτη θὰ εἶναι κατάλληλος καὶ διὰ δικαστικὴν χρῆσιν. Μία τεχνικῶς τελεία φωτογραφία δύναται νὰ θεωρηθῇ, ἀπὸ δοκιμαστικῆς ἀπόψεως, ἀκατάλληλος, ὅταν κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήψεως αὐ-

τῆς ἠγνοήθησαν πλήρως ἢ μερικῶς οἱ κανόνες τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῶν σκιῶν. Πᾶς ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τοῦ ὅτι τὸ φῶς δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς μίαν τελείως διαφορετικὴν ἐμφάνισιν ἀντικειμένου τινός, δύναται νὰ πειραματισθῇ δι' ἑνὸς ἁπλοῦ καὶ εὐκόλου τρόπου, δηλαδὴ νὰ φωτογραφίσῃ ἐν ἀναπεπταμένον πὼς τοπίον. Δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἡ μηχανὴ νὰ εἶναι ἀρίστη. Καὶ μία ἁπλῆ (κουτὶ) εἶναι κατάλληλος. Ἂς λάβῃ τρεῖς μόνον φωτογραφίας τοῦ τοπίου, τὴν πρώτην ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, τὴν δευτέραν τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν τρίτην πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν φωτογραφιῶν θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ πρὸς τὰ ἄνω ἢ κάτω πορεία τοῦ ἡλίου δημιουργεῖ ἢ ἐξαφανίζει ὡρισμένας σκιάς, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἡ ὅλη σκηνὴ τοῦ τοπίου ἀλλάσσει ἐμφάνισιν.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ φωτογραφιῶν θὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὸ μέγεθος, ἡ σκιὰ καὶ γενικῶς ἡ ὅλη μορφὴ τῶν ἀντικειμένων διαφόρως ἐμφανίζεται καὶ εἶναι ἀνάλογος

1) Εἰς τοὺς ἁπλοῦς φακοὺς ἑκάστη ἀπόχρωσις σχηματίζει ἰδίαν ἑστίαν (F), δι' ὃ ὁσάκις μεγεθύνεται, ἡ εἰκὼν παρουσιάζεται πλέον ὡς μὴ καθαρὰ (φλοῦ). 2) Τὸ φῶς διερχόμενον ἐκ τοῦ φακοῦ διαθλᾶται, «χρωματικὴ διάθλασις», δι' ὃ καὶ τὸ εἴδωλον παρουσιάζεται ἀντίστροφον. 3) Δυνατὸς τρόπος στηρίξεως μηχανῆς κατὰ τὴν λῆψιν φωτογραφίας.

1) Μὲ διάφραγμα 3,5 θὰ λάβωμεν καθαρὰ μόνον τὸ ἕνα μέλαν ἄτομον. 2) Μὲ διάφραγμα 5,6 θὰ λάβωμεν τὰ δύο μέλανα. 3) Μὲ διάφραγμα 8 καὶ τὰ τρία. 4) Μὲ διάφραγμα 4 τὰ δύο αὐτοκίνητα. 5) Μὲ διάφραγμα 16 θὰ λάβωμεν καὶ τὰ πέντε. Τὴν ἀπόστασιν τῆς μηχανῆς τὴν ρυθμίζομεν πάντοτε ἀπὸ τὸ μεσαῖον ἀντικείμενον.

τῆς γωνίας τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῶν προκαλουμένων σκιῶν ἐκ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων. Ἀντικείμενα ὁρατὰ ἐπὶ τῆς μιᾶς φωτογραφίας δυνατὸν νὰ εἶναι ἀόρατα ἐπὶ τῆς ἄλλης, διότι ἡ γωνία τοῦ φωτὸς ἦτο διάφορος εἰς ἑκάστην περίπτωσιν. Ἡ κατάλληλος ἀπόδοσις τῶν φωτοσκιάσεων, ἐνέχει ὑψίστην σημασίαν εἰς τὴν δικαστικὴν φωτογραφίαν. Πρὸ τῆς λεπτομεροῦς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος δέον νὰ διευκρινίσωμεν ὅτι εἰς τὴν φωτογραφικὴν τέχνην ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι σκιῶν, δηλαδή: α) σκιὰ τμήματος ἢ τμημάτων ἐπιφανείας ἀντικειμένου τινὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου πίπτει κατὰ πολὺ ὀλιγώτερον φῶς ἀπ' ὅσον πίπτει ἐπὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ β) σκιὰ δημιουργουμένη ἀπὸ τὸ ἓν πρὸς τὸ ἕτερον ἀντικείμενον, λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ πίπτον φῶς ἐπὶ τοῦ πρώτου παρεμποδίζεται ὑπ' αὐτοῦ νὰ φθάσῃ ἰσοτόνως καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου. Κανονικὸν φωτισμὸν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὸ φῶς τοῦ ὁποίου ἡ σκιά, ἐπί τινος ἐπιφανείας

ἀντικειμένου εἶναι μὲν ἔντονος, οὐχ ἧττον ὅμως μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν περὶ τῆς ὅλης μορφῆς—σχήματος—τοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' οὐχὶ τόσον βαθεῖα, ὥστε νὰ ἐξαφανίζωνται ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ σκιαζομένου τμήματος. Σκληρὸς φωτισμὸς ἀποκαλεῖται τὸ φῶς τὸ προκαλοῦν βαθεῖαν (μαύρην) σκιάν, τόσην ὥστε ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι νὰ εἶναι ἀφανεῖς ἢ ἀμυδραὶ-ἄτονοι.

Ὅταν ἐπὶ μιᾶς φωτογραφίας ἡ σκιὰ εἶναι ἀσθενὴς ἢ ἐλλείπη παντάπασι, τὴν ἐν λόγω φωτογραφίαν τὴν ἀποκαλοῦμεν ἄτονον, δηλαδὴ στερουμένην τῶν ἀπαραιτήτων ἀντιθέσεων. Ἡ λῆψις φωτογραφιῶν δι' ἐγκληματολογικοὺς σκοποὺς δύναται νὰ ἐνεργῆται γενικῶς διὰ κανονικοῦ φωτισμοῦ. Δυνάμεθα, βεβαίως, νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ ὡρισμένας φωτοσκιάσεις, ἀλλὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αὗται νὰ συντελοῦν εἰς τὴν καλυτέραν ἀπεικόνισιν τῆς φυσικῆς μορφῆς τοῦ ἀντικειμένου. Λ.χ. ἐπιθυμοῦμεν νὰ φωτογραφήσωμεν τραῦμα καὶ ν' ἀπεικονίσωμεν καὶ τὸ βάθος τῆς τομῆς αὐτοῦ. Ἂν χρησιμοποιήσωμεν ἐπίπεδον φωτισμόν, τὸ τραῦμα θὰ ἐμφανισθῇ μὲ μικροτέραν προοπτικὴν, ἀλλ' ἂν τοποθετήσωμεν πολὺ μακρὰν τὴν φωτιστικὴν πηγήν, θὰ σχηματισθῇ βαθεῖα σκιὰ ἐπὶ τοῦ δέρματος πέριξ τοῦ τραύματος.

Μία τοιαύτη φωτογραφία θὰ ἀπεικονίζῃ πλημμελῶς τὸ τραῦμα καὶ δύναται νὰ παραπλανήσῃ μὴ μεμυημένον εἰς τοιούτου εἴδους ἀπεικονίσεις ἄτομον. Διὰ παρομοίας περιπτώσεις ὑπάρχει μεσαία λύσις. Δυνάμεθα δηλαδὴ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ καθέτου φωτισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐλαττώνῃ τὴν ὅλην ἔκτασιν καὶ προοπτικὴν τοῦ τραύματος, ἀλλὰ καὶ τὸν δυσάρεστον σκληρὸν φωτισμόν, ὅστις συντελεῖ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον ἀπεικόνισιν τοῦ μεγέθους τοῦ τραύματος. Ὅθεν χρησιμοποιοῦμεν κανονικὸν φωτισμὸν καὶ ρυθμίζομεν τὴν φωτιστικὴν πηγὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι φωτοσκιάσεις, αἵτινες θὰ προσδώσουν τὴν κατάλληλον ζωηρότητα τῆς ὅλης περιμέτρου τοῦ τραύματος. Σκιαὶ προκαλούμεναι ἐξ ἑνὸς πρὸς ἕτερον ἀντικείμενον, θεωροῦνται ἄνευ μεγάλης σημασίας. Συχνάκις σκιὰ ἀντικειμένου τινὸς συντελεῖ εἰς τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. Ὡς γενικὸς κανὼν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ διαπίστωσις τοῦ μεγέθους τῶν ἰχνῶν τοῦ στραγγαλισμοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκ τούτων ἔκτασιν τῶν ἐκχυνομένων σκιῶν. Ἂν ἡ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου δημιουργουμένη σκιὰ εἶναι μεγάλη, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατὰ πολὺ μεγαλυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ πραγματικοῦ μεγέθους ἢ τὸ ἀντίθετον, ὅταν αὕτη εἶναι μικρά. Τοῦτο συμβαίνει ἰδιαιτέρως ὅταν τὸ ἀντικείμενον εἶναι μεμονωμένον καὶ δὲν ἀπεικονίζεται ἐπὶ τῆς φωτογραφίας καὶ μετ' ἄλλων παρομοίων ἀντικειμένων. Ἡ χρῆσις ἐπιπέδου ἢ σκληροῦ φωτισμοῦ φυσικὰ δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ διὰ λήψεις φωτογραφιῶν πρὸς δικαστικὴν χρῆσιν. Ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων ὁ πεπειραμένος φωτογράφος θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν σκληρὸν ἢ μαλακὸν φωτισμόν, ἵνα διὰ αὐτοῦ ἀπεικονίσῃ, κατὰ τὸν τελειότερον καὶ φυσικώτερον τρόπον, τὰ διάφορα ἴχνη τοῦ τόπου ἢ τρόπου τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Π.χ. δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ξέσματα χρησιμοποιηθέντος ἐργαλείου ἐπὶ ἐπιφανείας ξύλου ἢ μετάλλου, ἀποτυπώματα ὑποδημάτων, ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων, ἴχνη ἐπὶ τοῦ δέρματος κλπ. Ἀλλ' ἡ χρῆσις τοῦ Α ἢ Β φωτισμοῦ οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ πρὸς ἐξαπάτησιν.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

δ) Ἡ προδοσία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ Ρωμαίοις.

Αἱ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα διαμάχαι καὶ ἀναταραχαὶ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μερίδων, καθίστων συχνὰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐγκλήματος τῆς προδοσίας. Ἔνοχοι προδοσίας ἐθεωροῦντο, κυρίως, οἱ ἐξ ἰδιοτελείας ἐνεργοῦντες κατὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, κατὰ τῶν νενομισμένων, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τῆς καθεστηκυίας πολιτικῆς τάξεως, ἢ οἱ κατὰ παράβασιν τῶν διατεταγμένων δημοσίων αὐτῶν καθηκόντων ἐνεργοῦντες καὶ συνεννούμενοι πρὸς πολεμίους ἢ καὶ ἁπλῶς πρὸς ξένους, ἐπὶ σκοπῷ παραδόσεως εἰς αὐτοὺς δημοσίων πραγμάτων ἢ ἄλλων στοιχείων, εἰς βάρος τῆς γενικῆς ἀσφαλείας τῆς Πολιτείας ἢ πρὸς ἐγκατάλειψιν θέσεως κ.λ.π.

Εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ἐχαρακτηρίζετο ὡς προδοσία καὶ ἡ ἐξαπάτησις τοῦ Δήμου διὰ ψευδῶν εἰδήσεων, συμβόλων ἢ ὑποσχέσεων, ἡ παράβασις ψηφίσματος, ἡ ἀθέτησις τοῦ ὅρκου τοῦ πολίτου καὶ τέλος εἰσέτι καὶ ἡ εἰσήγησις καὶ ἡ πρότασις νόμων ἀντιτιθεμένων πρὸς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ἰσχύοντος δημοκρατικοῦ καθεστῶτος. Ὁ Δημοσθένης (ΙΗ' 204) ἀναφέρει, ὅτι, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, κατελιθοβόλησαν ἐν Σαλαμῖνι τὸν Λυκίδην, οὐ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, ἐπειδὴ προέτεινε γνώμην, ἵνα δεχθῶσι τὰς προτάσεις τοῦ Μαρδονίου. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ πόλιν τὰ ἐγκλήματα τῆς προδοσίας ἐδίκαζεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Δήμου ἢ εἰδικὸν δικαστήριον, ἡ δὲ ἐπιβαλλομένη ποινὴ ἦτο κατὰ κανόνα ὁ θάνατος, ἡ δήμευσις τῆς περιουσίας, ἡ κατεδάφισις τῆς οἰκίας τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ἡ στηλίτευσις τοῦ ὀνόματός του καὶ ἡ ἀτιμία, ἥτις μάλιστα ἐκληροδοτεῖτο καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ καταδικαζομένου. Εἰς ἄλλας ἑλληνικὰς πόλεις οἱ ἐπὶ προδοσίᾳ καταδικαζόμενοι ἐθανατοῦντο διὰ λιθοβολισμοῦ.

Εἰς τὴν Ρώμην τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας διεκρίνετο προκειμένου περὶ στρατιωτικῶν παραβάσεων εἰς τὴν λιποταξίαν, εἰς τὴν συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ κ.λ.π. Νόμοι σχετικοί, προβλέποντες περὶ τοιούτων ἐγκλημάτων, ἦσαν οἱ Βαλέριοι (508 π.Χ.), ὁ Ἰκίλιος (456 π.Χ.), ὁ τοῦ Γαΐου Γραήχου (123 π.Χ.), οἱ Ἰούλιοι (47 π.Χ.) καὶ ἄλλοι. Οἱ ἀποδεικνυόμενοι ἔνοχοι τοιούτων ἐγκλημάτων κατερρίπτοντο ἀπὸ τοῦ Ταρπηίου βράχου ἢ ἀπηγχονίζοντο.

Εἰς τὴν Ρώμην, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος (101 - 44 π.Χ.), ἡ ὀργάνωσις τῆς κατασκοπείας, μὲ ὀργανωτὴν τὸν Κράσσο, ἔφθασεν εἰς ἀνώτατον σημεῖον, κατὰ τρόπον, ὥστε αὕτη νὰ δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς «Γκεσταπὸ» ἢ τῆς «Τσέκα» καὶ γενικῶς μὲ πᾶσαν σύγχρονον ὀργάνωσιν μυστικῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ κατασκοπεία κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας ἀνειλίχθη ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς χριστιανικῆς τοιαύτης, καθ' ὅσον οἱ πρῶτοι χριστιανοί, εὑρισκόμενοι ἐν συνεχεῖ διωγμῷ, εἶχον ὀργανώσει ὁλόκληρον δίκτυον κατασκοπείας, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξασφαλίζουν τὰς συγκεντρώσεις των καὶ ἐν γένει τὰ τῆς τελέσεως τῆς λατρείας των.

ε) Ἡ κατασκοπεία ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ.

Ἐν Γαλλίᾳ, ἡ διπλωματική, κυρίως, κατασκοπεία ἀνήχθη εἰς πραγματικὴν ἐπιστήμην ἐπὶ καρδιναλίων Ρεσελιὲ καὶ Μαζαρίνω (1602 - 1661).

Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐδίδετο μεγίστη προσοχὴ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κατασκοπείας

κατὰ τρόπον, ὥστε ὁ Βασιλεὺς 'Αλφρέδος ὁ Μέγας μετεβλήθη ὁ ἴδιος εἰς κατάσκοπον. Οὗτος, μεταμφιεζόμενος εἰς τροβαδοῦρον, ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰ συμπόσια τῶν Δανῶν ἀξιωματικῶν, παρ' ὧν ἐπληροφορεῖτο περὶ τῶν σχεδίων των. Εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ πρώτη ὠργανωμένη ὑπηρεσία κατασκοπείας, ἥτις συνετηρεῖτο δι' ἐξόδων τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου, ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ βασιλέως 'Εδουάρδου τοῦ Γ'. 'Ο Ντὶκ Οὐίτινγκτων ὑπῆρξεν εἷς τῶν φοβερωτέρων κατασκόπων τῆς ἐποχῆς τοῦ 'Ερρίκου τοῦ Ε'. Οὗτος βραδύτερον ἐχρημάτισε καὶ Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου. 'Επὶ τῆς ἐποχῆς τῆς 'Ελισάβετ, ἅπαντες οἱ πρεσβευταὶ τῆς 'Αγγλίας ἐξετέλουν ταὐτοχρόνως καὶ καθήκοντα κατασκόπων, μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τὸν ὑπουργὸν Σὲρ Φράνσις Οὐάλσινκαμ.

στ) 'Η κατασκοπεία κατὰ τὸν 'Αγῶνα τοῦ 1821.

Μετὰ τοὺς Ναπολεοντείους πολέμους, πλεῖστοι ὅσοι στρατιωτικοί, λάτραι τῆς ἐλευθερίας, ἐνηγκαλίσθησαν ἀμέσως τὸν ἑλληνικὸν 'Αγῶνα, ὅστις συνεδύαζε τὸν ἐκ τῆς γαλλικῆς 'Επαναστάσεως προκύψαντα φιλελευθερισμὸν μὲ τὸ κύριον αὐτῶν ἐπάγγελμα, μὲ ἀποτέλεσμα οὗτοι, ἐθελουσίως, νὰ κατέλθουν εἰς τὴν μαχομένην ἑλλάδα, ἵνα προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ χειμαζομένου ἑλληνισμοῦ. 'Ο Φαβιέρος, ὁ Σανταρόζα, ὁ Ροζαρόλι κ.ἄ. φιλέλληνες ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτήν. Πλήν, ὅμως, τούτων, μεγάλος ἀριθμὸς ἐκ τῶν, οὕτως εἰπεῖν, παλαιῶν πολεμιστῶν τοῦ Ναπολέοντος, λόγῳ τοῦ προσφερομένου ὑπὸ τοῦ Μωχαμὲτ 'Αλῆ χρήματος, ἠρνήθησαν τὴν εὐρωπαϊκὴν αὐτῶν συνείδησιν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των καὶ ἐξομόσαντες κατετάγησαν εἰς τὸν αἰγυπτιακὸν στρατόν, παρ' οὗ ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς διοργάνωσιν τῶν ἀτάκτων στιφῶν. 'Επικεφαλῆς τῆς ἀπαισίας αὐτῆς ὁμάδος εὑρίσκετο ὁ Γάλλος συνταγματάρχης Σέβε, ὁ ἐπονομασθεὶς Σολιμὰν Βέης. Οὕτω τὴν μὲν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ αἰγυπτιακοῦ πεζικοῦ ἀνέλαβεν ὁ στρατηγὸς Μπουαγιέ, τὴν δὲ τοιαύτην τοῦ ἱππικοῦ ὁ στρατηγὸς Λιβρών. Χάριν τῆς 'Ιστορίας ἀναφέρομεν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Κορσικανῶν Μοῦρι καὶ Γιακομήτη καὶ τῶν 'Ιταλῶν Σκούτου, Λούκεζη, Τρόνα, Βολωνίτη, 'Αρβερτίνη, Τσούκολ, Πετελονιώτη, Σκάρπα καὶ Ρωμαίη, οἵτινες ἀνέλαβον τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ στρατοῦ τοῦ 'Ιμπραὴμ ἔναντι ἁδρᾶς χρηματικῆς ἀμοιβῆς. 'Η εἰσβολὴ τοῦ 'Ιμπραὴμ εἰς τὴν Πελοπόννησον, μὲ τοσοῦτον ὠργανωμένον στρατόν, κατέστησε τὴν θέσιν τῶν 'Ελλήνων κρίσιμον. Πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ὁ Σανταρόζα ἀπέστειλε μίαν ἐπιστολὴν εἰς τὸν 'Ιωάννην Ρωμαίη, ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ 'Ιμπραήμ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἀναλογισθῇ, τόσον αὐτός, ὅσον καὶ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν παράταξιν Εὐρωπαῖοι, τὸ ἔγκλημα ὅπερ διέπραττον. 'Ωσαύτως ὁ στρατηγὸς βαρῶνος Ροζαρόλι Σκόρζα ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τοὺς Σκάρπα καὶ Ρωμαίη, δι' ἧς τοὺς προέτρεπεν εἰς τὴν διενέργειαν κατασκοπείας εἰς βάρος τοῦ 'Ιμπραήμ. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀμφότεροι ἀνταπεκρίθησαν πλήρως καὶ ὁ μὲν Σκάρπα ἐλιποτάκτησεν, ἐνῷ ὁ Ρωμαίη δι' ἐπιστολῶν του προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον, προδίδων στρατιωτικὰ μυστικὰ τοῦ 'Ιμπραήμ. Οὗτος εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Ροζαρόλι, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἔγραφε: « Οὔτε Μαμελοῦκος ἔγινα, οὔτε βάρβαρος, οὔτε πλεξιδᾶτος. Δὲν ἔχω τίποτε τὸ τουρκικόν. Τὸ φρόνημά μου καὶ ἡ καρδιά μου μένουν ὁποῖα ὑπῆρξαν κατὰ τὸ παρελθόν». Καὶ εἰς ἑτέραν ἐπιστολήν του, μεταξὺ τῶν παρεχομένων πολυτίμων πολεμικῶν πληροφοριῶν του, ἔγραφε: « Θεὲ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Μέγιστε 'Αρχιτέκτονα(1) τοῦ παντός, προστάτευσον τὸν δίκαιον ἀγῶνα τῶν φιλελευθέρων ἀνδρῶν καὶ ταπείνωσον ὅλους τοὺς θηριώδεις τυράννους, τοὺς μόνους ἀσπόνδους ἐχθρούς σου».

1. 'Αμφότεροι, Ροζαρόλι καὶ Ρωμαίη, ἐτύγχανον τέκτονες.

ζ) Σκιαγράφησις κατασκόπων καὶ πρακτόρων.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χρησιμοποιούμενα ἄτομα πρὸς περισυλλογὴν πληροφοριῶν καλοῦνται πράκτορες, ἐνῷ τὰ εἰς βάρος μας δρῶντα πρόσωπα καλοῦνται κατάσκοποι.

Ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς τὸ δυσχερέστερον κεφάλαιον τοῦ ὅλου θέματός μας, ἤτοι εἰς τὴν σκιαγράφησιν τῶν κατασκόπων καὶ πρακτόρων καὶ κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τρόπου ἐνεργείας αὐτῶν καὶ τέλος εἰς τὸν τρόπον ἐνεργείας καὶ ἀντενεργείας ἡμῶν τῶν ἀστυνομικῶν, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου ἁρμοδίου κρατικοῦ ὀργάνου.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κατασκόπου ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι δυσχερὲς καὶ λίαν ἐπικίνδυνον. Οἱ ἀσκοῦντες κατασκοπείαν ἀνήκουν εἰς ἀμφότερα τὰ φῦλα καὶ διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας.

α) Εἰς τοὺς ἐκ πατριωτικῶν αἰσθημάτων δρῶντας καὶ

β) Εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος τοιούτους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναντιλέκτως οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας δέον νὰ προτιμῶνται, καθ' ὅσον οἱ τῆς δευτέρας κατηγορίας παρασύρονται, οὐχὶ σπανίως, ὑπὸ τῆς στιλπνότητος τοῦ χρήματος καὶ ἀπὸ κατάσκοποι μεταπίπτουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προδοτῶν, μὲ ἀνεπανόρθωτα πολλάκις δεινὰ ἐπακόλουθα. Λυπηρὰ ἡ περίπτωσις αὕτη, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀξία ἀηδίας καὶ αἰωνίου ἀναθέματος. Τούτου ἕνεκεν τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῶν κατασκόπων καὶ πρακτόρων εἶναι λίαν δυσχερές, διότι πλὴν τοῦ ριψοκινδύνου τὸ ὁποῖον τὰ ἄτομα ταῦτα δέον νὰ διαθέτουν, πρέπει, ἐπὶ πλέον, νὰ κατέχωνται ἀπὸ ἀδάμαστον θέλησιν, ἦθος καὶ ἐχεμύθειαν.

Γενικῶς τὰ προσόντα τοῦ κατασκόπου εἶναι: Ἀνδρεία, ψυχικὸν σθένος, ἀπεριόριτος εὐφυία καὶ μεγίστη εὐστροφία, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, ψυχραιμία, θάρρος, σωματικὴ ἀντοχή, αὐτοθυσία καὶ ἀποφασιστικότης, παρατηρητικότης, ἀκρίβεια, ἐφευρετικότης, σαφήνεια καὶ τεραστία ἀντίληψις. Ἡ περιβολὴ τοῦ κατασκόπου, οἱ τρόποι του, αἱ ἐκφράσεις του, ὁ βαθμὸς τῆς μορφώσεώς του καὶ γενικῶς ἡ προσωπικότης του, δέον νὰ ἐναρμονίζωνται πάντοτε μὲ τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις καὶ τὸν ρόλον ὃν ὑποδύεται.

Ἀναφέρεται ὅτι Γάλλος κατάσκοπος δρῶν ἐν Γερμανίᾳ, καίτοι ὡμίλει ἄριστα καὶ μὲ φυσικότητα τὴν γερμανικήν, ἐν τούτοις ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς περισσῆς εὐγενείας, ἥτις δὲν εἶναι ἴδιον χαρακτηριστικὸν τῶν Γερμανῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθῇ καὶ τυφεκισθῇ.

Ὡσαύτως ἡ προσωπικότης τοῦ κατασκόπου δέον νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ ἑκάστοτε παρ' αὐτοῦ χρησιμοποιούμενα πιστοποιητικὰ ταυτότητός του· π.χ. ἐὰν εἰς τὸ διαβατήριον τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ἀναφέρεται ὅτι ἔχει οἰκογένειαν, πρέπει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εὐκόλως καὶ ἄνευ δισταγμοῦ νὰ ἀπαριθμῇ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του μετὰ πάσης πάντοτε, καὶ τῆς αὐτῆς, λεπτομερείας δι' ἓν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Πᾶς κατάσκοπος ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ δρᾷ κεραυνοβόλως καὶ ἀποφασιστικῶς καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ λύσεις εἰς περίπτωσιν κινδύνου, ἀρτίας καὶ ἀποτελεσματικάς. Τέλος δέον νὰ μετέρχεται ἄνευ οἴκτου τὴν ἀπάτην, τὴν δολιότητα καὶ τὴν βίαν.

ζ) Μέθοδοι καὶ τέχνη κατασκόπων.

Ἀνέκαθεν ὁ κατάσκοπος, ζῶν διπλῆν ζωήν, ἀνεζήτει διαρκῶς μέσα ἀποτελεσματικά, ἵνα δυσχεραίνῃ τὴν ἀναγνώρισίν του. Παλαιότερον, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐνίοτε, ὁ κατάσκοπος ἐπεδίδετο εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς φυσιογνωμίας του καὶ τοῦ ὅλου παρουσιαστικοῦ του. Ἀσυναγώνιστος εἰς τὴν τέχνην τῆς μεταμορφώσεως ὑπῆρξεν ἡ Ἄννα—Μαρία Λέσσερ, ἡ περίφημος φροϋλάϊν Ντόκτορ, ἡ μεγαλυτέρα Γερμανὶς κατάσκοπος τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου. Αὕτη ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ κατὰ βού-

λησιν τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου της, τὴν φωνήν της καὶ τὴν ὄψιν της ἐν γένει κατὰ τρόπον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ καθίστατο ὅλως διάφορον ἄτομον, τοσοῦτον ὥστε, πολλάκις καὶ αὐτοὶ οἱ πεπειραμένοι ὀφθαλμοὶ τῶν ἀρχηγῶν της, ἐδυσκολεύοντο ἐνίοτε εἰς τὴν ἀναγνώρισίν της.

Ἡ μεταμόρφωσις ἢ μεταμφίεσις τῶν κατασκόπων εἶναι ὅλως διάφορος τῶν ἠθοποιῶν. Αὕτη εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐμφανίζεται φυσικωτάτη καὶ δὲν καθίσταται ἀντιληπτὴ οὐδὲ ὑπὸ τὸ ἡλιακὸν φῶς, διαρκεῖ δὲ ἐπὶ ἡμέρας ἢ καὶ ἑβδομάδας ἀκόμη. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν περροῦκαι καὶ ψεύτικοι μύστακες οὐδέποτε χρησιμοποιοῦνται.

Ἓν ἐκ τῶν πλέον χαρακτηριστικῶν παντὸς ἀτόμου εἶναι τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ οἱ κατάσκοποι προσδίδουν ἄλλο σχῆμα, τῇ βοηθείᾳ τεχνικῆς ὀδοντοστοιχίας τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζουν ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ὀδόντων των ἢ μεταβάλλουν τὴν μορφὴν τῶν παρειῶν των διὰ καταλλήλου τοποθετήσεως π.χ. βάμβακος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν, ἢ ἀλλάσσουν τὴν μορφὴν τῆς ρινός των δι' ἀναλόγων μέσων ἢ δι' αἰσθητικῶν ἐγχειρήσεων.

Ὡσαύτως αἱ χεῖρες ἀποτελοῦν σπουδαιότατον δι' ἕκαστον ἄνθρωπον γνώρισμα. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, ὁ κατάσκοπος, ὅστις π.χ. θὰ ὑποκριθῇ τὸν χειρώνακτα, πρέπει ἐπὶ ἑβδομάδας νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ἀνάλογον μὲ τὸ χειρωνακτικὸν ἐπάγγελμα ὅπερ θὰ προβάλλῃ.

Οἱ κατάσκοποι πρὸς ἐπιτυχίαν των μετέρχονται πᾶσαν ἀτιμίαν, ἀδικίαν καὶ πᾶν ἔγκλημα. Τὸ ξενοδοχεῖον, ἡ γυνὴ τοῦ ἡμικόσμου, ἡ γυνὴ τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ ζωγραφικὴ καὶ πᾶν ἔγκλημα χρησιμοποιοῦνται ἐν ἀφθονίᾳ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ των. Κατὰ καιροὺς ὡραῖαι εὐνοούμεναι διαφόρων βασιλέων ἔπαιξαν πολλάκις τὸν ρόλον τῶν κατασκόπων. Ὡς κυριωτέρα ἐξ ὅλων αὐτῶν ἀναφέρεται ἡ Λουΐζα ντὲ Κερουάλ.

Κατὰ τοὺς παρωχημένους χρόνους, αἱ γυναῖκες κατάσκοποι ἠκολούθουν τὸν στρατὸν μὲ στρατιωτικὴν ἐνδυμασίαν. Αὗται περιεβάλλοντο γυναικεῖα φορέματα ὁσάκις ἤθελον νὰ πλησιάσουν ἀξιωματικόν τινα τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως. Κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχήν, γυναῖκες πάσης προελεύσεως ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς κατάσκοποι. Περίφημος ὑπῆρξεν κατὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον ἡ ὑπὲρ τῆς Γερμανίας καὶ εἰς βάρος τῆς Γαλλίας ἐργασθεῖσα, Ὁλλανδὴ χορεύτρια Μαργαρίττα Ζέλλε, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μάτα–Χάρι. Αὕτη ἀποκαλυφθεῖσα ἐξετελέσθη τῷ 1917.

Αἱ γυναῖκες, ὡς κατάσκοποι, λόγῳ τῶν θελγήτρων των, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐφυίας των, οὐχὶ σπανίως ἐπιτυγχάνουν περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄρρενας συναδέλφους των. Θὰ ἀναφέρωμεν ἓν κλασσικὸν περιστατικὸν ὑφαρπαγῆς στρατιωτικῶν μυστικῶν, ὀφειλόμενον οὐχὶ εἰς τὴν δεινότητα τῆς κατασκόπου, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν ἐλαφρότητα τοῦ κατέχοντος τὰ μυστικά, ὡς συμβαίνει συνήθως. Τῷ 1877 ἐπαίχθη εἰς τι θέατρον τῶν Παρισίων ἓν δρᾶμα τοῦ Σαρδοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κατάσκοπος». Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἐγνώσθη ὅτι ὁ Σαρδοῦ ἐνεπνεύσθη τὸ δρᾶμα του ἀπὸ μίαν πραγματικὴν ὑπόθεσιν κατασκοπείας, ἥτις εἶχεν ὡς ἑξῆς: Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Σισέ, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας τῷ 1875, ἐκ συστήματος ἐπεσκέπτετο τὴν βαρωνίδα Ντὲ Κολά, διεζευγμένην σύζυγον τοῦ στρατηγοῦ Γιώγκ, μεθ' ἧς καὶ συνέτρωγεν. Οὗτος, ἅμα τῇ εἰσόδῳ του εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εἰρημένης, ἐναπέθετε τὸν χαρτοφύλακά του ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ σαλονίου, μὲ ἀποτέλεσμα ἐξ αὐτοῦ νὰ ἁρπάζεται πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον τοὺς Γερμανοὺς καὶ νὰ μεταδίδεται εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Βίσμαρκ.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1940 - 1945

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἄλλο μυστήριο τοῦτο. Τί ἔγινε ὁ Ἀγγελῆς, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες; Μήπως καὶ μοῦ ξέφυγε ἢ παρέμεινε στὴ πρεσβεία ; Ὅμως δὲν ἄντεχα ἄλλο νὰ παραμείνω. Διέκοψα γιὰ κείνη τὴν ἡμέρα τὴν παρακολούθησί του, γιὰ νὰ συνεχίσω πάλι ἀπὸ τὸ γνωστὸ στέκι τοῦ «Καφὲ ντ' ἀρτίστ».

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅπως εἴμασταν μὲ τὸν συνάδελφό μου καθισμένοι σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ «Καφὲ ντ' ἀρτίστ» καὶ κοιτάζαμε προσεκτικὰ τὸ ἀπέναντι ἐμπορικὸ γραφεῖο, εἴδαμε τὴν Ἠπιώτου νὰ βγαίνη ἀπὸ μέσα κουνιστὴ καὶ λυγιστὴ καὶ νὰ προχωρῆ βιαστικὰ γιὰ τὴν πλατεῖα «Ὁμονοίας». Τὴν ἀκολουθήσαμε. Στὴ γωνία Μπερνίτσα στάθηκε, βημάτισε λίγο πάνω-κάτω κι' ὅταν ἦρθε τὸ τραμ Ἀμπελοκήπων, μπῆκε καὶ κάθισε. Μόλις ξεκίνησε, σκαρφαλώσαμε καὶ ἐμεῖς καὶ σταθήκαμε ὄρθιοι πρὸς τὴν ἔξοδο. Στὴ στάσι τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἡ κ. Ἠπιώτου κατέβηκε. Προχώρησε στὴν ὁδὸ Κανάρη κι' ὅταν ἔφθασε στὴν πλατεῖα «Φιλικῆς Ἑταιρίας», κοίταξε μιὰ-δυὸ φορὲς γύρω της, μπῆκε στὸ γωνιακὸ ζαχαροπλαστεῖο καὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν σ' ἕνα τραπέζι ποὺ καθόταν κάποιος κύριος, ποὺ ἀσφαλῶς τὴν περίμενε. Ἦταν ἕνας τριανταπεντάρης, λίγο σωματώδης, στρογγυλοπρόσωπος, μὲ μυωπικὰ γυαλιὰ καὶ ἄψογα ντυμένος. Σηκώθηκε, τὴν ὑποδέχθηκε εὐγενέστατα καὶ τῆς προσέφερε κάθισμα κοντά του.

—Καινούργιο νούμερο, εἶπα στὸν συνάδελφό μου, μὰ γιὰ νὰ μὴ τοὺς δώσουμε ὑποψίες μεῖνε ἐσὺ ἀπ' ἔξω καὶ ἐγὼ θὰ προχωρήσω μέσα στὴν αἴθουσα.

Μὲ ἔτρωγε τὸ σαράκι, ἡ περιέργεια ν' ἀκούσω ἔστω καὶ μιὰ λέξι ἀπ' ὅ,τι θὰ κουβέντιαζαν. Τράβηξα ἀδιάφορα καὶ κάθισα πίσω τους. Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴ στιγμὴ πρόλαβα καὶ εἶδα τὴν Ἀλίκη Ἠπιώτου νὰ δίνη, μὲ ἀρκετὰ προφυλακτικὸ τρόπο, στὸν κύριο μὲ τὰ γυαλιά, ἕνα κλειστὸ ἄσπρο φάκελο. Ἐκεῖνος τὸν τοποθέτησε στὸν χαρτοφύλακά του, καὶ ὕστερα ἐπηκολούθησε μιὰ ψιθυριστὴ συζήτησι μεταξύ τους, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν μπόρεσα νὰ πάρω λέξι. Τὸ μόνο ποὺ κατάλαβα ἦταν ὅτι ὁ κύριος μὲ τὰ γυαλιὰ δὲν μιλοῦσε μὲ εὐχέρεια τὴ γλῶσσα μας. Ξαφνικά, μέσα ἀπὸ τὸν καθρέφτη τοῦ τοίχου, ἀπέναντι στὴν εἴσοδο, εἶδα νὰ διαγράφεται ἡ σιλουέττα τοῦ Ἀνιάν, ποὺ προχωροῦσε στὸ τραπέζι τους.

Τώρα τί ἔπρεπε νὰ κάνω ; Ἂν σηκωνόμουν νὰ φύγω ἦταν χειρότερα, γιατὶ τότε θὰ μὲ πρόσεχε ὁ Ἀνιάν. Βρισκόμουν σὲ δύσκολη θέσι καὶ προτίμησα νὰ μὴ κινηθῶ. Γύρισα τὴν πλάτη μου κι' ἄνοιξα τὴν ἐφημερίδα μου διάπλατα σὰν παραπέτασμα μπροστὰ στὸ πρόσωπό μου.

Ἡ συνομιλία τους κράτησε ἀρκετὴ ὥρα, μὰ ἀκόμα πιὸ σιγανή, ποὺ δὲν ἄκουγα τίποτα. Ὅταν τελείωσαν, σηκώθηκαν, βγῆκαν ἔξω καὶ ὁ κύριος μὲ τὰ γυαλιὰ μὲ τὴν Ἠπιώτου πῆραν ἕνα περαστικὸ ταξὶ καὶ ἔφυγαν. Γιὰ παρακολούθησί τους οὔτε λόγος γινόταν. Στεκόταν ἀκόμη ὁ Ἀνιὰν στὸ πεζοδρόμιο σὰν μαντρόσκυλο. Κι' ἔτσι σὲ λίγο πήραμε ἐκεῖνον στὸ κατόπιν, μὰ δὲν βγῆκε τίποτε, γιατὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ γραφεῖο του.

Πέρασαν λίγες μέρες ἀπὸ τότε κι' ὅπως παρακολουθοῦσα στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου κάποιον ἄγνωστο, ποὺ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸ γραφεῖο, εἶδα νὰ περνᾶ πλάϊ μου ὁ κύριος μὲ τὰ μυωπικὰ γυαλιά. Διέκοψα ἀμέσως τὴν παρακολούθησι τοῦ ἄλλου καί, ἀφοῦ προσπέρασε λίγο, τὸν πῆρα στὸ κατόπιν. Προχώρησε στὸ δεξιὸ πεζοδρόμιο τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας, στάθηκε λίγο μπροστὰ στὴν

εἴσοδο τῆς γερμανικῆς πρεσβείας καὶ ὕστερα πέρασε μέσα. Καρφώθηκα στὴ γωνιὰ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ περίμενα.

Περασμένο μεσημέρι, ὁ κύριος μὲ τὰ γυαλιὰ ἐδέησε νὰ βγῆ ἀπὸ τὴ μεγάλη ξύλινη πόρτα τῆς εἰσόδου τῆς πρεσβείας καὶ μπῆκε σὲ μιὰ μαύρη κούρσα ποὺ ἦταν ἀπ' ἔξω. Ἦταν ὑπηρεσιακὴ κούρσα τῆς πρεσβείας, ὅπως ἔδειχναν τὰ διακριτικὰ ποὺ εἶχε ἐπάνω. Συμπέρασμα, φυσικά, ὅτι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ γυαλιὰ δὲν ἦταν τυχαῖος. Ἀσφαλῶς ἐπρόκειτο γιὰ κάποια προσωπικότητα τῆς γερμανικῆς πρεσβείας.

Τὸ γεγονὸς αὐτό, ὅπως καὶ τοῦ Ἀγγελῆ, τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὶς φακίδες ποὺ μπαινόβγαινε στὴν ἰταλικὴ πρεσβεία, ἦρθε ν' ἀλλάξῃ μὲ μιᾶς τὶς ἀρχικὲς ὑποψίες μου γιὰ μεγάλα κόλπα τῆς συντροφιᾶς τοῦ Ἀνιὰν στὸ χρηματιστήριο.

Τώρα ἔπαιρναν ἄλλη στροφὴ καὶ πολὺ σοβαρώτερη ὄψι τὰ πράγματα. Αὐτὲς οἱ δυὸ περιπτώσεις, ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὴν ἐντατικὴ παρακολούθησι, μᾶς ἔβαλαν στὸ δρόμο τῆς πραγματικότητος. Χωρὶς νὰ τὸ περιμένουμε πέσαμε ἐπάνω σὲ κατασκοπευτικὸ δίκτυο τοῦ Ἄξονος, μεγάλη ἐπιτυχία γιὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ χιτλερικὸς ὁδοστρωτήρας, μαζὶ μὲ τοὺς φασίστες τοῦ Μουσολίνι, ἀπειλοῦσε κάθε φιλήσυχη χώρα τῆς Εὐρώπης.

Τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ πολὺ πρωὶ περίμενα στὸ Τμῆμα τὸν προϊστάμενό μου, γιὰ νὰ τοῦ παραδώσω τὸ δελτίο μου. Ὁ ὑπαστυνόμος Καλιφίδας τὸ διάβασε μὲ ζωγραφισμένη τὴν ἔκπληξι στὸ πρόσωπό του.

—Τὸ θέμα πολὺ σοβαρὸ ὅπως ἐξελίχθηκε. Τώρα μόνον ὁ διοικητὴς εἶναι ἁρμόδιος γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ κατευθύνσεις ἐδῶ, μοῦ εἶπε, καὶ περάσαμε στὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ.

Ὁ τότε διοικητὴς Ἀσφαλείας κ. Καζάκος, ὅταν τοῦ ἀνέφερεν ὁ ὑπαστυνόμος μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ὑπόθεσι, μᾶς εἶπεν ὅτι ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν ἔχει ἁρμοδιότητα. Πράγματι πῆρε στὸ τηλέφωνο τὸν διοικητὴ τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς, ἀστυνόμο κ. Δασκαλάκη, καὶ τοῦ εἶπε :

—Γιάννη, σοῦ στέλνω τὸν ὑπαστυνόμο Καλιφίδα μαζὶ μὲ τὸν Δουκάκη νὰ σοῦ ἀναφέρουν μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ σοβαρὴ ὑπόθεσι.

Στὴν Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν ὁ διοικητὴς κ. Δασκαλάκης βημάτιζε στὸ διάδρομο καὶ μόλις μᾶς εἶδε, εἶπε :

—Ἐλᾶτε, ἐσᾶς περίμενα.

Μπαίνοντας στὸ γραφεῖο του, μᾶς ρώτησε :

—Πέστε μου τώρα τί ἔχετε νὰ μοῦ ἀναφέρετε.

Ὁ ὑπαστυνόμος, ἀφοῦ τοῦ παρέδωσε τὰ δελτία πληροφοριῶν καὶ παρακολουθήσεως, τοῦ εἶπε καὶ προφορικῶς περὶ Ἀνιάν, πὼς ἦταν παλιὸς πλαστογράφος καὶ ἀπατεών, μὰ τελευταῖα ἀποδεικνύεται πὼς ἄλλαξε τρόπους δράσεως.

—Δηλαδὴ ὑποψιάζεσθε κατασκοπεία ; ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

—Ἀπὸ τὴν παρακολούθησί του καὶ τὶς ἐπαφές του μὲ πρόσωπα τῆς γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς πρεσβείας βγάζουμε τὸ συμπέρασμα πὼς δουλεύει σὲ κατασκοπευτικὸ δίκτυο τοῦ Ἄξονος, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος, κι' ἄρχισε νὰ τοῦ ἀναφέρῃ τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα βρισκόταν σ' ἐπαφὴ ὁ Ἀνιάν. Ὅταν ἔφθασε στὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ μυωπικὰ γυαλιὰ ὁ ἀστυνόμος Δασκαλάκης δαγκώθηκε, κτύπησε τὸ κουδούνι καὶ ἐκάλεσε τὸν ὑπαστυνόμο Βαλσαμῆ στὸ γραφεῖο του:

—Γιὰ πὲς Δουκάκη στὸν ὑπαστυνόμο τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ γυαλιά.

—Μάλιστα. Εἶναι νέος, τριανταπεντάρης περίπου, μετρίου ἀναστήματος, κάπως σωματώδης, ὑπόξανθος, στρογγυλοπρόσωπος, μὲ καταγάλανα μάτια καὶ μυωπικὰ γυαλιά.

—Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀρθοῦρος Ζάϊτς, ὁ Γερμανὸς ἀρχικατάσκοπος, εἶπε μὲ βεβαιότητα ὁ ὑπαστυνόμος Βαλσαμῆς.

Μὲ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ ὁ διοικητὴς κ. Δασκαλάκης σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του, μᾶς ἔσφιξε δυνατὰ τὰ χέρια καὶ μᾶς εἶπε μὲ μεγάλη ἱκανοποίησι :

—Μπράβο ! Οἱ πληροφορίες σας καὶ ἡ παρατηρητικότητά σας μᾶς βάζουν στὸ καινούργιο δρόμο τοῦ κατασκόπου Ζάϊτς. Ἐσὺ Δουκάκη, ποὺ γνωρίζεις πρόσωπα καὶ πράγματα, θὰ παραμείνης στὴν Ὑπηρεσία μας μέχρι ὅτου ξεκαθαρίσῃ ἡ ὑπόθεσις.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Κέντρου ἐσχημάτισε ὁμάδα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ἀστυνομικοὺς ποὺ διέθετε τὸ Τμῆμα του, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὑπαστυνόμο κ. Ἀβραὰμ Βαλσαμῆ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα κιόλας, ἀφοῦ πρῶτα ὑπέδειξα στοὺς νέους συνεργάτες τὰ ὕποπτα πρόσωπα ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν συντροφιὰ τοῦ Ἀνιάν, ἀρχίσαμε τὸ ἀδιάκοπο καὶ συστηματικὸ κυνηγητό τους. Σ' αὐτοὺς ἐφαρμόσαμε καὶ τὴν παρακολούθησι μεθόδου ἀλλαγῆς. Μέθοδος βγαλμένη ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴ πεῖρα, ποὺ τὴν χρησιμοποιοῦμε ἀποκλειστικὰ σὲ ἀνθρώπους πονηρούς. Ἐνδεδειγμένος τρόπος στὴ δύσκολη παρακολούθησι. Δηλαδὴ παρακολουθεῖται τὸ αὐτὸ πρόσωπο ἐναλλὰξ ἀπὸ δύο ἀστυνομικοὺς ἢ καὶ περισσοτέρους, παθαίνει σύγχυσι, μπερδεύεται μὲ τὶς φυσιογνωμίες ποὺ τὸ ἀκολουθοῦν κι' ἔτσι ἐξασφαλίζεται ἡ δύσκολη παρακολούθησίς του.

Ὅπως μὲ τὴν παρακολούθησι τοῦ Ἀνιὰν ἔτσι καὶ τῶν συνενόχων του, μέχρι τὴ σύλληψί τους ἀκόμη δὲν εἶχαν ἀντιληφθῆ πὼς βρισκόμαστε διαρκῶς πίσω τους. Ὁ προϊστάμενος κ. Βαλσαμῆς ἐρρύθμιζε τὴν ἡμερησία παρακολούθησι καὶ ἀνέθετε στὸν κάθε συνάδελφο κι ἕνα ἀπὸ τὴ συντροφιὰ τοῦ Ἀνιάν. Οἱ ἀστυνομικοὶ Ξυνόπουλος, Κλήμης, Φακῆς, Γεωργᾶτος, Ἀναστασιάδης κι ἐγώ, ἀποτελούσαμε τὴν ὁμάδα, βρισκόμαστε σὲ πυρετώδη κίνησι, καὶ ἀπὸ πολὺ πρωὶ τραβούσαμε γιὰ τὸν προορισμό μας.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἐγὼ εἶχα ἀναλάβει τὴν ἐξακρίβωσι γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τοῦ ξένου παραγγελιοδόχου Γεωργίου Χάρτς. Μιὰ μέρα, ὅπως βρισκόμουν στὸ Ψυχικό, χωρὶς νὰ τὸ περιμένω, ἔπεσα ἐπάνω σὲ μιὰ πρώην φιλενάδα του καὶ συμπατριώτισσά του ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι. Τυχαίως γνωρίσθηκα μὲ τὴν κυρία Νόρα κι ἔμαθα ποιὸς ἦταν στὴν πραγματικότητα ὁ φίλος της.

Ἡ κ. Νόρα, μιὰ ὄμορφη Ἑλληνίδα καὶ πανέξυπνη ἀνατολίτισσα, ἤξερε καλὰ τὶς παράξενες δουλειὲς τοῦ Χάρτς στὴν Ἑλλάδα. Ὅπως μοῦ ἀπεκάλυψε, δὲν ἦταν παραγγελιοδόχος, ἀλλὰ μὲ τὸ γραφεῖο ποὺ διατηροῦσε ἐκάλυπτε τὴν ἰδιότητά του. Ἦταν πρώην λοχαγὸς μιᾶς ξένης χώρας καὶ ἀπὸ πολλὰ χρόνια δούλευε ὡς ὑπάλληλος στὴ πρεσβεία τῶν Ἀθηνῶν. Τὶς σοβαρώτατες αὐτὲς πληροφορίες τῆς κ. Νόρας διεσταυρώσαμε ἀπὸ ἄλλες διαφορετικὲς πηγές, καὶ βγάλαμε ξεκάθαρα τὸ συμπέρασμα πὼς ὁ Γεώργιος Χάρτς ἦταν ὁ πιὸ δυναμικὸς πράκτορας τῆς πρεσβείας του πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, καὶ κυκλοφοροῦσε στὴν Ἀθήνα μὲ διάφορα ψευδώνυμα, π.χ. Λουὶς Μωρὶς κ.ἄ. Τότε ὅμως ποὺ καὶ ἡ πατρίδα του εἶχεν ὑποδουλωθῆ ἀπὸ τοὺς Ναζὶ καὶ ἡ πρεσβεία τῶν Ἀθηνῶν ἦταν τῆς κυβερνήσεως τῶν κατακτητῶν, ποιό ρόλο ἔπαιζεν; Ἐξυπηρετοῦσε τὴν ὑποδουλωμένη χώρα του ἢ τὰ συμφέροντα ξένης ἐχθρικῆς δυνάμεως; Αὐτὸ ἦταν τὸ ἐρώτημα ποὺ μᾶς βασάνιζε. Οἱ ἀλλοπρόσαλλες ἐπαφές του μᾶς μπέρδευαν καὶ μᾶς ἔκαναν πιὸ δύσκολη αὐτὴ τὴ διαλεύκανσι.

— Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τοῦ βγάλουμε τὴ μάσκα, μᾶς εἶπεν ὁ διοικητὴς κ. Δασκαλάκης.

Ἔτσι συνεχίσαμε νύκτα - μέρα καὶ μὲ περισσότερο ζῆλο τὴ παρακολούθησί του. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε γίνει ἡ χώρα μας ἐπίκεντρο κατασκόπων. Κάθε τόσο ξεμπαρκάριζαν ξένοι μὲ διάφορες ἐθνικότητες καὶ διασκορπίζονταν στὶς πόλεις, στὰ χωριά, στὰ βουνά, στοὺς κάμπους, στὰ πιὸ ἀπίθανα σημεῖα καὶ δικαιολογοῦσαν τὴν παρουσία τους μὲ μιὰ ἐπιστήμη, ἕνα ἐπάγγελμα. Ἀρχαιολόγοι, γαιολόγοι, γεωπόνοι,

βοτανολόγοι, ἀκόμη καὶ ζωγράφοι ποὺ τὰ ἀθῶα ταμπλώ τους, οἱ παλέττες, τὰ χρώματα, τὰ πινέλλα καὶ τὰ καβαλέτα καμουφλάριζαν τοὺς τοπογράφους.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κατάσκοποι τοῦ Ἄξονος, οἱ διασκορπισμένοι σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἐπεσήμαιναν κάθε τοποθεσία ποὺ εἶχε σημασία στρατιωτική. Ἀκόμη καὶ μιὰ ἄλλη τάξις κατασκόπων ὑπῆρχε σταλμένη στὸν τόπο μας ἀπὸ χρόνια. Τεχνῖτες καὶ μηχανολόγοι, ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει καὶ δούλευαν σὲ βιομηχανίες καὶ ἐργοστάσια, μὰ κατὰ τὴν εἰσβολὴ παρουσιάσθηκαν νὰ εἶναι ἀξιωματικοὶ τῆς Βέρμαχτ, μὲ διαφόρους βαθμοὺς καὶ εἰδικότητες.

Ὁ Ἀρθοῦρος Ζάϊτς, ὁ σατανικώτερος κατάσκοπος ποὺ ἐγνωρίσαμε ποτὲ στὴν Ἑλλάδα, ἦταν γνωστὸς καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο στὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν ὡς διπλωματικὸς ὑπάλληλος καὶ συγκεκριμένως ὡς προξενικὸς γραμματεὺς στὴ γερμανικὴ πρεσβεία Ἀθηνῶν. Τὸν προφέσορα αὐτὸν τῆς κατασκοπείας θὰ συναντήσουμε καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα κλιμάκια τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας A.S.T. ποὺ ὠργάνωνε καὶ διηύθυνε στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Βαλκάνια ὑπὸ τὸν τίτλον FAT 133. Ξεσκεπάστηκε ὅμως, ὅπως καὶ οἱ πράκτορές του, ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς, πρὶν ἀκόμη μᾶς κηρύξουν τὸν πόλεμο. Στὴν ἀνακάλυψί τους αὐτὴ εἶχα τὴν τύχη νὰ λάβω καὶ ἐγὼ ἐνεργὸ μέρος, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔρευνα ἐκείνη στὸ Παγκράτι, στὸ σπίτι τοῦ Ἀνιὰν γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ δολοφόνου, ὅπως καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι στὴν ἐξάρθρωσι, τὶς συλλήψεις καὶ τὴν καταδίκη τους ἀπὸ τὸ Α' Διαρκὲς Στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν.

Τὴν 2 Αὐγούστου τοῦ 1940, ἀξέχαστη μέρα, σημειώσαμε μιὰ ἀνέλπιστη ἐπιτυχία. Εἴχαμε πάρει ἀπὸ τὸ σπίτι της τὴν Ἠπιώτου στὸ κατόπιν μὲ τὸν συνάδελφό μου Ἀναστασιάδη ποὺ μὲ τὸ τραμ Βεΐκου ἔφθασε στὴν «Ὁμόνοια» καὶ ἀπὸ ἐκεῖ γραμμὴ γιὰ τὴν ὁδὸν Ἴωνος.

Φαίνεται πὼς ὁ Ἀνιὰν τὴν περίμενε, γιατὶ στεκόταν στὴν εἴσοδο τῆς στοᾶς «Παπαδοπούλου», κάτι τῆς εἶπε καὶ ἡ Ἠπιώτου γύρισε πίσω πρὸς τὴν «Ὁμόνοια». Πῆρε τὴν ὁδὸ Σταδίου, προχώρησε, ἔφθασε στὸ «Σύνταγμα» καὶ μπῆκε στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ζαβορίτη». Στὸ τέλος τῆς σάλας καθόταν ὁ Ἀγγελῆς. Πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ τραπέζι του, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολύωρη συζήτησι ἔφυγαν μαζί. Προχωρώντας καὶ κουβεντιάζοντας ἔφθασαν στὴ στάσι τοῦ λεωφορείου τῆς Νέας Σμύρνης, ὅπου καὶ σταμάτησαν. Μπήκαμε στὸ λεωφορεῖο μαζί τους. Στὴν ἀρχὴ τῆς λεωφόρου Νέας Σμύρνης κατέβηκαν, προχώρησαν λίγο καὶ μπῆκαν σ' ἕνα ἄγνωστο σπίτι.

Σταθήκαμε στὴ γωνιὰ κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο καὶ περιμέναμε. Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ βγῆκε ἡ Ἠπιώτου μὲ τὸν συνοδό της, μᾶς προσπέρασαν καὶ στὴ διασταύρωσι χωρίσθηκαν. Ὁ Ἀγγελῆς τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι του, ποὺ ἦταν σὲ λίγη ἀπόστασι καὶ ἡ Ἠπιώτου περίμενε στὴ στάσι τὸ λεωφορεῖο.

— Νῖκο, εἶπα στὸ συνάδελφό μου, ἐσὺ θὰ τὴν παρακολουθήσης καὶ ἐγὼ θὰ παραμείνω γιὰ νὰ μάθω ποιὸς κάθεται σ' αὐτὸ τὸ σπίτι.

Ὅπως ἔκανα βόλτες στὸ πεζοδρόμιο καὶ ἐσχεδίαζα μὲ ποιὸ τρόπο νὰ πληροφορηθῶ, εἶδα νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ σπίτι ἕνας ὑψηλὸς κύριος, μελαχροινός, λεπτὸς καὶ πολὺ καλοντυμένος. Ἀφοῦ στάθηκε λίγο στὰ σκαλοπάτια, κοίταξε ἐπάνω-κάτω καὶ τράβηξε γιὰ τὴ στάσι. Τὸν ἀκολούθησα. Ὅταν ἦρθε τὸ λεωφορεῖο μπήκαμε καὶ φρόντισα νὰ σταθῶ πίσω ἀπὸ ἕνα μεγαλόσωμο κύριο, ποὺ στεκόταν κατὰ τύχη στὸ διάδρομο, μὲ τὰ μάτια δεκατέσσερα μὴ μοῦ ξεφύγη ὁ ἄγνωστος σὲ καμμιὰ ἐνδιάμεση στάσι.

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

«... Δὲν μπορῶ νὰ πιστεύω ὅτι αὐτὲς οἱ δυὸ Δημοκρατίες (Ἀργεντινὴ καὶ Χιλὴ) θὰ συνεχίσουν νὰ ἐπιτρέπουν νὰ πλήττωνται ἐκ τῶν ὄπισθεν οἱ ἀδελφοὶ καὶ γείτονές τους, ποὺ ἔχουν ἀποδυθῆ σὲ ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου γιὰ τὴν διατήρησι τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Νέου Κόσμου, ἀπὸ τοὺς πράκτορες τοῦ Ἄξονος ποὺ δροῦν στὶς χῶρες αὐτές...».

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Γουέλς ἐξηνάγκασε τὴν κυβέρνησι τῆς Χιλῆς νὰ κινηθῆ. Ἐν τῶ μεταξὺ ὅμως οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ δικτύου «PYL» εἶχαν διαφύγει στὴν Ἀργεντινή.

Ἡ Χιλὴ ἀναγκάσθηκε νὰ διακόψη σχέσεις μὲ τὸν Ἄξονα τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1943, κυρίως ἀπὸ τὶς ἔντονες διαμαρτυρίες τοῦ κοινοῦ, λόγω τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀνοχῆς ποὺ παρείχετο στὴν κατασκοπευτικὴ ὁμάδα «PYL». Τὸν Ἀπρίλιο ὅμως οἱ σταθμοὶ ἀσυρμάτου τοῦ F.B.I. συνέλαβαν σήματα ἑνὸς ἄλλου μυστικοῦ πομποῦ, κάπου στὸ Σαντιάγο τῆς Χιλῆς, ἑνὸς πομποῦ ποὺ χρησιμοποιοῦσε ὡς διακριτικά του τὰ γράμματα PQZ.

Ἔτσι ἡ ἔρευνα ἄρχισε πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ S.I.S. ἀπεκάλυψεν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ὠργανωμένα κατασκοπευτικὰ δίκτυα τῶν Ναζὶ στὴ Νότιο Ἀμερική. Τὸ δίκτυο διέθετε πράκτορες ὄχι μόνο στὴ Χιλή, ἀλλὰ καὶ στὸ Περού, στὴ Βολιβία καὶ στὴ Βραζιλία. Εἶχε ὀργανωθῆ ἀπὸ τὸν Φὸν Μπόολεν, ὁ ὁποῖος παρέμεινε στὴ Χιλὴ μέχρι τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1943, παρ' ὅλον ὅτι οἱ διπλωματικὲς σχέσεις μετὰ τοῦ Ἄξονος εἶχαν διακοπῆ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο.

Ὅταν ὁ Φὸν Μπόολεν ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Γερμανία, ἀνέθεσε τὴν «ἐπιχείρησι» στὸ συνεργάτη του Βερνάρδο Τίμμερμμαν, στὸν ὁποῖο καὶ παρέδωσε κάπου 200.000 δολλάρια.

Ἡ S.I.S. ἐκινήθη πρὸς ἀποκάλυψι τοῦ δικτύου PQZ. Μιὰ ἐπιστολὴ ποὺ ἐκλάπη ἀπὸ ἕνα κατάσκοπο, ὡδήγησε στὴν ἀνακάλυψι ἄλλου κατασκόπου. Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν προσέθεσε τὶς πληροφορίες τῆς S.I.S. σὲ ἄλλες κα, τὰ κενὰ συνεπληρώθησαν μὲ τὴν ἔρευνα τῆς Ἀστυνομίας τῆς Χιλῆς. Τὰ στοιχεῖα ὡδήγησαν τελικὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς στὸν Τίμμερμμαν καὶ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1944 τὸ κατασκοπευτικὸ δίκτυο PQZ ἐξαρθρώθηκε.

Ὅλως περιέργως, ὁ ταγματάρχης Φὸν Μπόολεν, ἦταν ἕνας ἄλλος Γερμανὸς κατάσκοπος, ποὺ εἶχε τὴν ἀδυναμία νὰ φυλάσση τὰ μυστικὰ κατασκοπευτικὰ ἔγγραφα, παρ' ὅλον ποὺ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπέπληττε τοὺς ἄλλους συχνὰ γιὰ παρόμοιες ἀμέλειες. Μετὰ τὴν ἐξάρθρωσι τοῦ δικτύου PQZ ὁ Φὸν Μπόολεν ἐμελέτησε προσεκτικὰ τὰ αἴτια τῆς ἀποτυχίας καὶ ἔγραψε στὸ πόρισμά του: «Συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησι Βαλπαραίζο» τὰ ἑξῆς:

«1.—Βασικὸ σφάλμα ἦταν ἡ ἀνεπάρκεια τῆς βασικῆς κρυπτογραφικῆς κλειδὸς καὶ ἡ διαβίβασις τῶν σημάτων μὲ δεύτερη κλεῖδα.

2.—Δὲν ἐξαφανίζονταν τὰ ἴχνη εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν λῆψι διαταγῶν ἢ διαβίβασι πληροφοριῶν. Π.χ. εὑρέθησαν κείμενα στὸ Κουίλπουε καὶ ἀνεκαλύφθησαν στενογραφικὲς σημειώσεις μέσα σ' ἕνα μπαοῦλο ποὺ ἀνῆκε στὸν Σζ. Ὁ Βλ. μᾶς ἀπηγοήτευσε μὲ τὴν ἔλλειψι αὐτοκυριαρχίας καὶ ὁ Σζ. μὲ τὸ στενογραφικό του ἡμερολόγιο, ἡ τήρησις τοῦ ὁποίου δὲν ἦταν ἀπαραίτητη. Ὁ Σζ. εἶχε μετακινήσει ἐπίσης ἔγγραφα πρὸς ἀσφάλεια, σὲ μέρος ἀπ' ὅπου ἦταν δυνατὸν νὰ κλαποῦν ὁποιαδήποτε στιγμή. Οἱ στενογραφικὲς σημειώσεις δὲν ἦσαν ὀλέθριες μόνο γιὰ τὴν ὅλη

ὑπόθεσι, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ γιὰ μερικοὺς συνεργάτες μας, γιατὶ ἀναφέρονταν σ' αὐτὲς τὰ ὀνόματά τους, ὅπως τῆς πρώην μνηστῆς του καὶ μιᾶς ἄλλης κυρίας ποὺ ἐνείχοντο στὴν ὑπόθεσι...».

Τὰ χαρτιὰ ποὺ ἄφησε πίσω του ὁ Φὸν Μπόλεν ἦσαν ἐξαιρετικῶς πολύτιμα γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν ἄλλων κατασκόπων τῶν Ναζί.

Τὸν κίνδυνο ποὺ διέτρεχεν ἡ συμμαχικὴ ὑπόθεσις ἀπὸ τοὺς μυστικοὺς πομποὺς τοῦ ἐχθροῦ, ἀπεικονίζει καλύτερα ἡ ὑπόθεσις τοῦ μεγάλου ὑπερωκεανείου «Κουὴν Μαίρη», τὸ ὁποῖο τότε εἶχε μεταβληθῆ σὲ ὁπλιταγωγὸ καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶχε καταστῆ στόχος τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων.

Τὸ γιγαντιαῖο σκάφος κατέπλευσε στὸ Ρίο 'Ιανέϊρο τὴν 6 Μαρτίου 1942 μεταφέροντας 10.000 στρατιῶτες. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἕνας ἀσύρματος τοῦ F.B.I. συνέλαβε ἕνα σῆμα τοῦ μυστικοῦ πομποῦ CIT τῶν Ναζὶ ποὺ ἔλεγε : «Κουὴν Μαίρη ἀφίχθη ἐνταῦθα σήμερον στὶς 10.00. Θὰ μεταβῆ πρὸς ἀνεφοδιασμόν».

Δυὸ ἡμέρες ἀργότερα, στὶς 10,52 μ.μ., ὁ πομπὸς CEL πληροφοροῦσε τὸ σταθμὸ ALD στὸ 'Αμβοῦργο :

« «Κουὴν Μαίρη» ἀπέπλευσε 8 Μαρτίου, 18η ὥρα τοπική».

Καὶ τὴν ἑπομένη ἡμέρα ὁ χειριστὴς τοῦ CIT ἔστελνε ἄλλο σῆμα καὶ κατέληγε :

«... Μὲ τὸ «Κουὴν Μαίρη», πέφτει ὁ Τσῶρτσιλ... Καλὴ τύχη».

Ἔτσι ἐλήφθησαν τὰ ἀνάλογα μέτρα καὶ ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια τῶν Ναζὶ καὶ τὸ «Κουὴν Μαίρη» διέσχισε τὸν 'Ατλαντικὸ μὲ ἕνα φορτίο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπώλεια θὰ ἦταν τρομερὸ πλῆγμα γιὰ τοὺς συμμάχους. Καὶ ταξίδευσε χωρὶς συνοδεία.

Τὰ ὑποκλαπέντα τηλεγραφήματα τῶν Ναζὶ ὑπεβλήθησαν στὸ Ὑπουργεῖο 'Εσωτερικῶν, τὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ. Τότε στὶς 10 Μαρτίου, ἡ βραζιλιανὴ 'Αστυνομία συνέλαβε τὸν Τζόζεφ Τζάκομπ Γιοχάνες Σταρζίσνυ-τὸν ἴδιο Σταρζίνσυ ποὺ φύλαγε τὰ κατασκοπευτικά του ἔγγραφα— καὶ βρέθηκε ἕνα ἀντίγραφο τοῦ τηλεγραφήματος ποὺ εἶχε σταλῆ μὲ τὸν πομπὸ CIT καὶ τὸ ὁποῖο ἀνέφερε τὶς κινήσεις τοῦ «Κουὴν Μαίρη». Ἡ ἀμερικανικὴ πρεσβεία ἐκοινοποίησε τότε τὸ κείμενο τοῦ τηλεγραφήματος στὴ βρεταννικὴ πρεσβεία τοῦ Ρίο 'Ιανέϊρο. Τὸ ἐπίσημο ἰταλικὸ πρακτορεῖο εἰδήσεων «Στέφανι», μετέδιδε ἐξ ἄλλου στὶς 15 Μαρτίου τὴν ἀκόλουθη εἴδησι :

«'Επιβεβαιοῦται ἀπὸ τοὺς ναυτικοὺς κύκλους τῆς 'Αργεντινῆς, ὅτι τὸ βρεταννικὸν ὑπερωκεάνειον «Κουὴν Μαίρη», τὸ ὁποῖον ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὸ Ρίον 'Ιανέϊρο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μεταφέρον 10.000 στρατιῶτες τῶν Η.Π.Α. μὲ ἄγνωστον τόπον προορισμοῦ, ἐτορπιλλίσθη. Τὸ σκάφος ὑπέστη σοβαρωτάτας βλάβας καὶ προσεπάθησε νὰ προσεγγίσῃ τὴν βρεταννικὴν βάσιν τῶν νήσων Φώκλαντ».

Τὸ «Κουὴν Μαίρη» ὅμως εἶχε ξεγελάσει τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια μὲ τὴν ἔγκαιρη εἰδοποίησι ἀπὸ τὰ ὑποκλαπέντα σήματα.

Κατὰ τὴν περίοδο ποὺ ἡ S.I.S. βρισκόταν σὲ πλήρη δρᾶσι καὶ ἀνάπτυξι, διέθετε περὶ τοὺς 360 πράκτορες. 'Εννέα ἀπὸ τὶς δέκα Δημοκρατίες τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς εἶχαν ζητήσει νὰ προσλάβουν τοὺς πράκτορες αὐτοὺς ὡς τεχνικοὺς συμβούλους ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ θεμάτων ἀντικατασκοπείας, ὅπου θὰ ἐπέβλεπαν περὶ τὶς 150 βιομηχανικὲς ἐγκαταστάσεις κατὰ τῶν σαμποτάζ, καθὼς καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ κέντρα, ποὺ εἶχαν μεγάλη σημασία γιὰ τὴ συμμαχικὴ προσπάθεια, καὶ θὰ εἰσηγοῦντο τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς μεγαλύτερη ἀσφάλεια.

Ἡ δρᾶσις τῆς S.I.S. εἶχε τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα στὴ μάχη κατὰ τῶν λαθρεμπόρων πλατίνης, τοῦ μετάλλου δηλαδὴ ποὺ εἶναι μιὰ βασικὴ ὕλη γιὰ τὸν ἐφοδιασμὸ καὶ τὴ συντήρησι μιᾶς πολεμικῆς μηχανῆς.

Μόνον πέντε χῶρες στὸν κόσμο παράγουν πλατίνη σὲ σημαντικὴ ποσότητα. Οἱ χῶρες αὐτὲς εἶναι ἡ Κολομβία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Ρωσία οἱ Η.Π.Α. καὶ ἡ Νοτιο-

αφρικανικὴ Ἕνωσις. Ἡ γερμανικὴ πολεμικὴ μηχανὴ εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη αὐτοῦ τοῦ μετάλλου. Καὶ οἱ Ναζὶ ἔσπευσαν νὰ τὸ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὴν Κολομβία, γιατὶ ἡ Κολομβία ἦταν ἡ μόνη χώρα παραγωγῆς πλατίνης ποὺ δὲν εἶχε κηρύξει τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Γ' Ράϊχ τὸ 1942.

22.850 περίπου λίτρες τῆς ἐτησίας παραγωγῆς πλατίνης τῆς Κολομβίας παράγονταν ἀπὸ τὴν ἑταιρεία «Τσόκο Πασίφικο κόμπανυ», ἐνῶ 30.000 ἰδιῶτες ἠσχολοῦντο ἐκ παραλλήλου μὲ τὴ συλλογὴ τοῦ πολυτίμου μετάλλου μέσα ἀπὸ τὰ ποτάμια, ὅπως ἀκριβῶς οἱ χρυσοθῆρες τοῦ Κλόντάϊκ, συλλέγοντας ἔτσι ἄλλες 12.150 οὐγγιὲς πλατίνης.

Κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ 1936 μέχρι τὸ 1941, ἕνας Γερμανός, ὀνόματι Τεοντὸρ C. Μπάρτ, προέβαινε στὴ συγκέντρωσι πλατίνης τὴν ὁποίαν ἠγόραζε ἀπὸ τοὺς ἰδιῶτες καὶ τὴν ἐπλήρωνε 20-30 τοῖς ἑκατὸν περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπίσημη τιμὴ τῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἐπιχείρησις τοῦ Μπὰρτ κατέρρευσεν ἀμέσως μόλις τὰ γερμανικὰ κεφάλαια στὶς Η.Π.Α. ἐδεσμεύθησαν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1941. Καὶ τότε ἐκινήθησαν οἱ λαθρέμποροι.

Ἡ τιμὴ τῆς πλατίνης ἔφθασε τὰ 2.338,10 δολλάρια τὴ λίβρα στὴ μαύρη ἀγορὰ κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1942, δηλαδὴ τέσσερες φορὲς σχεδὸν πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἐπίσημη τιμή. Μία ράβδος πλατίνης, μήκους 4.1/2 ἴντσες καὶ βάρους 66 λιβρῶν, ἐπωλεῖτο ἀντὶ 154.314,60 δολλαρίων.

Αἱ Η.Π.Α., κατόπιν συμβάσεως μὲ τὴν κολομβιανὴ κυβέρνησι, εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράζουν ὅλη τὴν παραγωγὴ πλατίνης τῆς χώρας, ἀσχέτως ἐὰν προήρχετο ἀπὸ τὴν ἑταιρεία «Τσόκο Πασίφικο κόμπανυ» ἢ ἀπὸ ἄλλους ἰδιῶτες. Μὲ τὴν ἐν λόγω ἑταιρεία δὲν ὑπῆρχε δυσκολία, γιατὶ αὐτομάτως ὅλη ἡ ποσότης τῆς παραγωγῆς μεταβιβαζόταν στὸ κράτος. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἐπιβληθῆ ἔλεγχος καὶ παρακολούθησις τῆς παραγωγῆς τῶν ἰδιωτῶν καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔπρεπε νὰ προστατευθῆ ἡ πλατίνη γιὰ νὰ μὴ διαρρεύσῃ πρὸς τὴ Γερμανία. Καὶ οἱ ἰδιῶτες στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κολομβίας ἦσαν πάντοτε πρόθυμοι νὰ πωλήσουν τὸ προϊόν τους μὲ τὴν ἀνώτερη προσφερομένη τιμή. Ἡ κολομβιανὴ κυβέρνησις ἐξέδωκεν ἐγκυκλίους καὶ ἐθέσπισεν αὐστηρὲς ποινὲς γι' αὐτοὺς ποὺ ἀπέφευγαν νὰ παραδώσουν τὴν παραγωγὴ πλατίνης των στὸ κράτος. Δυστυχῶς ὅμως ἡ κρατικὴ μηχανὴ ἦταν ἀνεπαρκὴς γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ νόμου καὶ οἱ λαθρέμποροι τὸ ἐγνώριζαν αὐτό. Ἔτσι τὴν ὑπόθεσι τὴν ἀνέλαβε ἡ S.I.S.

Σπεῖρες λαθρεμπόρων ἦσαν κατάσπαρτες σὲ ὅλη τὴ χώρα, ἀπὸ τὴν πράσινη ἄγρια ζούγκλα τῆς Κολομβίας μέχρι τὴν πολυτελῆ κατοικία ἑνὸς λαθρεμπόρου, τοῦ Ἔμπουρυ, κοντὰ στὴ χερσόνησο τοῦ Μοντερέϋ.

Μιὰ μέρα τὸν Μάρτιο τοῦ 1943, ὁ χειριστὴς τοῦ ἀσυρμάτου τοῦ F.B.I. στὸ Κουίτο τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἔστειλεν ἕνα μακροσκελὲς τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖο τοῦ F.B.I. στὴν Οὐάσιγκτων, στὸ ὁποῖον ἀνέφερε «περὶ πιθανοῦ λαθρεμπορίου πλατίνης» ἀπὸ κάποιον ὀνόματι Χάρονντ Ἔμπουρυ, ποὺ ἰσχυριζόταν ὅτι ἦταν Βρεταννὸς ὑπήκοος καὶ ζητοῦσε νὰ μάθῃ ἀπὸ ἕνα αὐστριακὸ μὲ ποιὸν τρόπο θὰ μποροῦσε νὰ ἀγοράσῃ λαθραία πλατίνη. Οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. στὸ Κουίτο πληροφορήθηκαν ὅτι ὁ αὐστριακὸς αὐτὸς συνεργαζόταν μὲ τὸν Ἔμπουρυ, ποὺ ἐρχόταν συχνὰ στὸν Ἰσημερινὸ ἀπὸ τὴν Κολομβία, μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι ἐμπορευόταν δημητριακά.

Μετὰ τὴν λῆψι τοῦ τηλεγραφήματος αὐτοῦ, τὸ F.B.I. ἠρεύνησε τοὺς φακέλους του. Βρέθηκε τότε μιὰ ἀναφορὰ ποὺ ἀφοροῦσε τὴν ἄφιξι τοῦ Ἔμπουρυ στὴ Σήτλ, προερχομένου ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ μεταφέροντος σημαντικὴ ποσότητα ἰαπωνικῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου τὰ ἔστειλε στὴν Ἀργεντινή. Ὁ Ἔμπουρυ ἰσχυρίσθηκε τότε ὅτι ἦταν διεθνὴς τραπεζίτης, οἱ Βρεταννοὶ ὅμως ἐπέστησαν τὴν προσοχὴ τοῦ F.B.I. ὅτι ὁ Ἔμπουρυ ἦταν ὕποπτος διενεργείας λαθρεμπορίου.

Οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. στὸ Κουίτο τοῦ Ἰσημερινοῦ διετάχθησαν νὰ παρακολουθήσουν προσεκτικὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Ἔμπουρυ. Ἄρχισαν τότε τὴν στενὴ παρακολούθησί του, καθὼς καὶ τῶν συνεργατῶν του στὴ Νότιο Ἀμερικὴ καὶ ἀνεκάλυψαν τελικὰ ὅτι ἡ σπεῖρα διενεργοῦσε λαθραία ἐξαγωγὴ πλατίνης ἀπὸ τὴν Κολομβία στὴν Ἀρμεντινή, μέσω τοῦ Ἰσημερινοῦ. Τὸ ἄλλον ἄκρον τοῦ μίτου, ὅπως ἐξακρίβωσαν οἱ πράκτορες τῆς S.I.S., βρισκόταν στὸ κατάστημα ἑνὸς ράπτου, στὴ Φλόριντ στρὴτ τοῦ Μπούενος Ἄϊρες. Ἔμαθαν ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ καταστήματος εἰδοποιεῖτο τηλεγραφικῶς γιὰ τὴν ἄφιξι τοῦ Ἔμπουρυ, μέσω Κουίτο.

Ἡ ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως προχωροῦσε καὶ ἀπεκαλύπτετο ὅτι ὁ Ἔμπουρυ, ποὺ κατοικοῦσε στὴν Καλιφόρνια, διηύθυνε πράγματι μιὰ σπεῖρα λαθρεμπόρων στὴ Νότιο Ἀμερική. Οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. παρηκολούθησαν ἕνα λαθρέμπορο στὸ δρομολόγιό του ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸ πρὸς τὴν Ἀργεντινή, μέσω τῆς Βολιβίας. Τὸν ἄφησαν νὰ πωλήσῃ τὸ μέταλλο καὶ διεπίστωσαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐργαζόταν γιὰ λογαριασμὸ μιᾶς γερμανικῆς μεταλουργικῆς ἑταιρείας.

Στὶς 17 Ἰουλίου 1943, οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. περιεκύκλωσαν τὴν κατοικία τοῦ Ἔμπουρυ στὴ χερσόνησο Μοντερέϋ. Ὅταν μπῆκαν μέσα τοὺς δέχθηκεστὸ σαλόνι. Μιλοῦσε ψύχραιμα γιὰ τὰ ταξίδια του σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ τὰ σχέδιά του νὰ μεταβῇ στὸν Ἰσημερινὸ γιὰ νὰ ἱδρύσῃ εἰσαγωγικὸ—ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο. Οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. τοῦ ζήτησαν περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὴν ἐμπορικὴ δραστηριότητά του. Ὁ Ἔμπουρυ, ποὺ στὴν ἀρχὴ ἔφερεν ἀντιρρήσεις, διεπίστωσεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ F.B.I. ἐγνώριζαν γι' αὐτὸν πολὺ περισσότερα ἀπ'ὅτι αὐτὸς ἐνόμιζε. Τελικὰ χαμογέλασε, ἔγειρε πίσω στὸ κάθισμά του καὶ εἶπε: «Μάλιστα κύριοι, μετέφερα πλατίνη δυὸ φορὲς λαθραίως στὸ Μπούενος Ἄϊρες. Θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα. Ἀπὸ ποὺ θέλετε νὰ ἀρχίσω;»

Ὁ Ἔμπουρυ ὡμολόγησεν ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς καριέρας του ὡς λαθρεμπόρου, εἶχε πωλήσει πάνω ἀπὸ μισὸ τόννο πλατίνης. Παραδέχθηκε ὅτι χρησιμοποιοῦσε τὴ λέξι «ὕφασμα» συνθηματικὰ στὴν ἀλληλογραφία του καὶ ἐννοοῦσε τὴν πλατίνη. Ἀρνήθηκε ὅμως ὅτι ἐμπορευόταν τὴν πλατίνη γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἄξονος καὶ παραδέχθηκε στὸ δικαστήριο ὅτι εἶχε ἐξαγάγει λαθραία πλατίνη ἀπὸ τὸν Ἰσημερινὸ στὴν Ἀργεντινή, ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἔγκλημά του δὲν διεπράχθη στὰς Η.Π.Α., ἰσχυρίσθη ὅτι ἦταν ἀθῶος, καταδικάσθηκε ὅμως σὲ 18 μῆνες φυλάκισι.

Ἐνῶ οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. ἐνόμιζαν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἔμπουρυ εἶχε κλείσει, βρέθηκαν τώρα μπροστὰ σὲ ἄλλες 19 νέες ὑποθέσεις λαθρεμπορίου, ποὺ ἀπεκαλύφθησαν μὲ τὴν ὑπόθεσι τοῦ Ἔμπουρυ. Οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἔμπουρυ ἐτρομοκράτησαν τοὺς λαθρεμπόρους γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα, ἀλλὰ μετὰ οἱ σπεῖρες ἄρχισαν νὰ ἐργάζωνται πάλιν, καὶ τὸ 1944 ὁ διευθυντὴς Χοῦβερ ἐνίσχυσε μὲ ἄλλους τέσσερες πράκτορες τὴν S.I.S. στὴν Κολομβία, γιὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ παρεμπόδισις διαρροῆς τοῦ πολυτίμου μετάλλου. Οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. ἦλθαν σὲ προσωπικὴ συνεννόησι μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Κολομβίας Ἀλφόνσο Λοπὲζ καὶ τοῦ ἔθεσαν ὑπ' ὄψι τὸ σχέδιό τους.

(Συνεχίζεται)

ΛΑΪ ΝΤΕΤΕΚΤΟΡ

(ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΟΥΩΛΤΕΡ ΑΡΜ, κατὰ διασκευὴν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Περίληψις :

3. Ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν ὡς ἀνακριτικὴ μέθοδος.

3. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμασιῶν μὲ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν, δὲν γίνονται δεκτὰ ὡς μαρτυρικὲς ἀποδείξεις στὰ κακουργιοδικεῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Στὴν ἴδια κατηγορία θεωροῦν ὅτι περιλαμβάνονται καὶ οἱ λεγόμενοι «ὁροὶ τῆς ἀληθείας». Ἐν τούτοις ἡ Ἀστυνομία καὶ τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα χρησιμοποιοῦν συχνὰ καὶ τὰ δύο μέσα γιὰ ν' ἀνακαλύψουν τοὺς ἐγκληματίες.

Σὲ σειρὰ συνεδριάσεων, τὰ τελευταῖα 30 χρόνια, τὰ δικαστήρια σ' ὁλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ ἀνίχνευσις ψευδῶν δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀκόμη ἐπιστημονικῶς καὶ δὲν ἔφθασε τὸν «βαθμὸ ἀξιοπιστίας» ποὺ χρειάζεται, γιὰ νὰ δικαιολογῆται ἡ χρῆσις της στὶς ἐγκληματολογικὲς περιπτώσεις.

Οἱ δικασταὶ ἀπεφάνθησαν, ἐπίσης, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῶν μεθόδων αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἄμυνα, εἴτε πρὸς ἐπίθεσι, θὰ βλάψῃ τὴν κατ' ἀντιπαράστασι ἐξέτασι, ποὺ τὴν θεωροῦν ζωτικῆς σημασίας, ἐτόνισαν δὲ ὅτι ἐνῶ ὁ χειριστὴς μιᾶς συσκευῆς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ σὲ ἐρωτήσεις, ἡ ἴδια ἡ συσκευὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐρωτηθῇ.

Τὸ ἀνώτατο δικαστήριο τῆς Νεμπράσκη τὸ 1949, ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν εἶναι μιὰ προσπάθεια πολὺ λεπτή, γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ σὲ ἐνόρκους ποὺ δὲν εἶναι ἀρκετὰ καταρτισμένοι.

Ἀκόμη καὶ οἱ χειρισταὶ τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν λέγουν, ὅτι ὑπάρχει μιὰ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς «μαρτυρίας» τῶν ἀνιχνευτῶν καὶ τῆς μαρτυρίας ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ ἄλλες τεχνικὲς μεθόδους. Ἔτσι φαίνονται ὅτι μένουν εὐχαριστημένοι, ἂν ἡ κατάστασις τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν παραμείνῃ ὅπως ἔχει σήμερα. Δέχονται δηλαδὴ ὅτι οἱ δοκιμασίες μὲ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν δὲν εἶναι τόσο ἀποδοτικὲς σὲ συμπεράσματα, ὅσο τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ οἱ ἐκθέσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων στὶς περιπτώσεις βλητικῆς. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνιχνεύσεως ψευδῶν, ὄχι μόνον ἐνισχύουν ἄλλες μαρτυρίες, ὅπως τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ τὰ βλητικὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ βάλλουν κατ' εὐθεῖαν στὴν οὐσία, ὅπως λέγουν οἱ χειριστὲς τῶν ἀνιχνευτῶν.

Ἐρωτᾶται: Ψεύδεται ὁ κατηγορούμενος ὅταν ἀρνῆται τὴν ἐνοχή του; Ἐὰν ψεύδεται, τότε εἶναι ἔνοχος, ἐὰν ὄχι, τότε εἶναι ἀθῶος.

Ἐὰν μιὰ τέτοια ἀπόδειξις γινόταν παραδεκτὴ στὸ δικαστήριο, εἶπεν ὁ καθηγητὴς κ. Μόρρις Φόρκορς, τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Μπροῦκλιν, «θὰ ὁδηγοῦσε ἀσφαλῶς στὴ νομικὴ κατάργησι τῶν ἐνόρκων».

Μερικοὶ δικασταὶ κατωτέρων δικαστηρίων ἐδέχθησαν τὶς μαρτυρίες τῶν ἀνιχνευτῶν ψεύδους, ἀλλὰ οἱ ἀποφάσεις των ἀκυρώθηκαν. Δικασταὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐπέτρεψαν τέτοιες μαρτυρίες μόνον, ὅταν καὶ οἱ δύο διάδικοι συνεφώνησαν νὰ γίνουν δεκτές. Ἀλλὰ στὸ Κάνσας ἕνα δικαστήριο ἐξέδωκε τὸ 1947 τὴν ἀπόφασι, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν ἀποτελεσμάτων τέτοιας δοκιμῆς, ποὺ γίνεται εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐνάγοντες, εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐναγομένους, συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσι τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Μιὰ μοναδικὴ περίπτωσις ποὺ ἀφορᾶ τέτοιες μαρτυρίες συνέβη στὸ Μισούρι τὸ 1945, ὅταν ὁ κατηγορούμενος ποὺ ἐδικάζετο γιὰ φόνο, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ δικαστήριο νὰ ὑποβληθοῦν ὅλοι οἱ μάρτυρες στὴ δοκιμασία ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν. Τὸ δικα-

στήριο ἀρνήθηκε τὴν πρότασι, ὁπότε τὸ ἀνώτατο δικαστήριο ἀπεφάνθη ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν γνώμην μας, δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ μάρτυρες μιᾶς ὑποθέσεως θὰ ἠμποροῦν νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τοιαύτας δοκιμασίας χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν των. Ἐπὶ πλέον ἡ διαδικασία αὐτὴ ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων θὰ ἀποσπᾶ τὴν προσοχήν των καὶ θὰ παρεμποδίζη τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης. Ἀναμφιβόλως ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν εἶναι χρήσιμος εἰς τὰς ἀνακρίσεις δι' ἐγκλήματα καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἀποκαλύψη ἀκλονήτους μαρτυρίας, ἀλλὰ δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸ δικαστήριον».

Ἡ μόνη δικαστικὴ ἀπόφασις, στὴν ὁποία τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς δοκιμασίας ἔγιναν παραδεκτά, ἐλήφθη τὸ 1938 ἀπὸ ἕνα δικαστὴ στὴν ὑπόθεση τοῦ Ράϋμοντ Κέννυ. Ὁ δικαστὴς Τσάρλς Γκόλντεν ὑπεστήριξεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῆ στὸν κατηγορούμενο σὲ μίαν δίκη γιὰ ληστεία νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς δοκιμασίας καὶ ἐκάλεσε τὸν αἰδεσιμώτατο Βάλτερ Σάμμερς, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Φόρνταμ, νὰ καταθέση ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς συσκευῆς του, τοῦ καλουμένου παθομέτρου. Ὁ ἱερεὺς κατέθεσεν ὅτι τοῦτο ἦτο 100% ἀποτελεσματικό. Καὶ ὁ Κέννυ ἀπηλλάγη ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀκυρώθηκε λίγους μῆνες ἀργότερα ἀπὸ τὸ Ἐφετεῖο σὲ μιὰ ἄλλη ὑπόθεσι. Τὸ ἀνώτατο δικαστήριο τῆς Πολιτείας ἀρνήθηκε ν' ἀναγνωρίση δικαστικῶς τὸν ἴδιον εἰδικὸν αἰδεσιμώτατο Βάλτερ Σάμμερς καὶ τὸν ἰσχυρισμό του ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν ἦταν μιὰ ἀποτελεσματικὴ μέθοδος γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς ἀληθείας. Ἤχθη δὲ στὴν ἀπόφασι ὅτι τὸ προδεδικασμένο τῆς ὑποθέσεως Κέννυ «ἐστερεῖτο κύρους, διότι δὲν ἀνεγνωρίσθη ἐπιστημονικῶς ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ παθομέτρου».

Πολλὰ δικαστήρια ἐτόνισαν ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀνιχνευτῶν ψευδῶν γιὰ ἀστυνομικὲς ἔρευνες καὶ γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς ἐνοχῆς ἢ τῆς ἀθωότητος ἑνὸς κατηγορουμένου γιὰ ἔγκλημα. Ὁ εἰδικὸς στὴν ἀνίχνευσι ψευδῶν κ. Τζὼν Ράϊντ καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῶν βορειοδυτικῶν Πολιτειῶν Φρὲντ Ἰνμπάου γράφουν στὸ βιβλίο τους «Ἀνίχνευσις ψευδῶν καὶ ἐγκληματολογικὲς ἔρευνες», ὅτι οἱ δοκιμὲς ἀνιχνεύσεως ψευδῶν «δὲν ἐσταθεροποιήθησαν ἀκόμη ὡς μέθοδοι ἐξετάσεως. Μένουν πολλὰ ἀκόμη νὰ γίνουν καὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν, πρὶν τὰ δικαστήρια παραδεχθοῦν γενικῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεθόδου σὰν ἔγκυρες μαρτυρίες».

Σὰν ἀποτέλεσμα, ἡ χρῆσις τῶν ἀνιχνευτῶν ψεύδους περιορίζεται σὲ ἀνακριτικὴ ἐργασία καὶ τέτοιες δοκιμασίες διεξάγονται τώρα σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς τῆς χώρας, μολονότι, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνακριτὰς δὲν δείχνουν πολὺ πίστι σ' αὐτούς.

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν (F.B.I.), ἀναφέρει ὅτι χρησιμοποιεῖ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν πειραματικῶς, ἔχει δὲ προμηθευθεῖ ἀρκετὲς συσκευές. Ἀλλ' ὁ διευθυντής του Ἔντγκαρ Χοῦβερ ἐδήλωσε τὸ 1948 ὅτι ἡ χρῆσις τέτοιων μέσων δὲν ἔχει ἀκόμη γίνει δεκτή, ὡς ἀποδεικτικὴ ἀνακριτικὴ μέθοδος.

Ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις τῆς Νέας Ὑόρκης δὲν χρησιμοποιεῖ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν καὶ ἀπέρριψε τελευταίως μιὰ πρότασι ἐμπορικοῦ οἴκου γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι δωρεὰν ἀστυνομικῶν στὴ χρῆσι του. Ὁ οἶκος αὐτός, ἐννοεῖται, προσπαθοῦσε νὰ πωλήση, μᾶλλον, συσκευὲς ἀνιχνευτῶν ψεύδους, παρὰ νὰ βοηθήση τὴν Ἀστυνομία. Ἐν τούτοις ἡ συσκευὴ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν κρατικὴ Ἀστυνομία τῆς Ν. Ὑόρκης, τῆς Ν. Ὑερσέης καὶ ἄλλων Πολιτειῶν.

Οἱ Γενικοὶ Εἰσαγγελεῖς τῆς Ν. Ὑόρκης δὲν συμφωνοῦν γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς μεθόδου αὐτῆς. Ἄλλοι τὴν θεωροῦν ὀρθὴ καὶ ἀδιάβλητη καὶ ἄλλοι ἐκφράζονται μὲ δισταγμὸ γι' αὐτήν. Πάντως, γίνονται συνεχῶς προσπάθειες γιὰ τὴν νομιμοποίησι τῶν μαρτυριῶν ποὺ λαμβάνονται μέσω τοῦ λάϊ ντετέκτορ καὶ τὸν Ἰανουά-

ριο τοῦ 1953 εἰσήχθη στὴν Γερουσία τῆς Πολιτείας ἕνα νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς μεθόδου αὐτῆς στὴν ἐκδίκασι πολιτικῶν ὑποθέσεων. Τὸ νομοσχέδιο κατεψηφίσθη ἀμέσως.

Τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1954 εἰσήχθη νέο νομοσχέδιο στὴ Βουλή, μὲ τὸ ὁποῖο ἐζητεῖτο νὰ ἐπιτραπῇ ἡ χρῆσις τῶν ἀνιχνευτῶν ψεύδους στὶς περιπτώσεις ἐγκλημάτων, «μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατηγορουμένου». Τὸ νομοσχέδιο καθώριζεν ὅτι οἱ δοκιμασίες «θὰ γίνονταν ἀπὸ ἕνα ἢ περισσοτέρους εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντας χειριστὰς τῆς ἐκλογῆς τοῦ δικαστηρίου καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ποὺ θὰ ἐπέβαλε τὸ δικαστήριον ἢ ὁ δικαστής». Καὶ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἀτόνησε στὸ στάδιο τῆς ἐξετάσεως ἀπὸ τὴν προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπή.

Τὴν 1ην Ἰουλίου 1954 εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως Πολιτικῶν Ἐλευθεριῶν ἐξέδωκε προκαταρκτικὰ ὑπόμνημα γιὰ τοὺς ἀνιχνευτὰς ψεύδους στὸ ὁποῖον ἔλεγε τὰ ἑξῆς: «Θεωρεῖται παραβίασις τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν ἡ χρῆσις οἱουδήποτε ἠθικοῦ ἢ νομικοῦ καταναγκασμοῦ τῆς δοκιμασίας τῆς ἀνιχνεύσεως ψευδῶν . . . Ἡ συσκευή, εἰς τὸ σημερινὸν τουλάχιστον στάδιον τῆς τελειοποιήσεώς της, δὲν εἶναι ἑτοίμη διὰ νὰ ἐπιβληθῇ καταναγκαστικῶς, λόγω τῆς ἐλείψεως ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ εἰδικῶν . . .» Ἡ ἐπιτροπὴ βρῆκε ἐπίσης ὅτι: «Ἡ ἔρευνα ἑνὸς ἀτόμου νὰ ὑποβληθῇ σὲ ἀνίχνευσι ψευδῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀπόδειξις ἐνοχῆς καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἀνίχνευσι ψευδῶν δὲν ἠμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀποδείξεις», ἀλλὰ ὅτι «Εἶναι δικαίωμα παντὸς ἀτόμου νὰ ζητήσῃ νὰ ὑποβληθῇ ἐθελοντικῶς σὲ μιὰ τέτοια δοκιμασία».

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ συνεταῖροι τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων (Ο.Σ.Υ.Α.Π.), ὅπως, ἐντὸς 15θημέρου τὸ ἀργότερον, γνωρίσωσι τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν κατοικίας των εἰς τὸ τηλεφ. 524-931, ἐσωτ. 75.

(Ἐκ τοῦ Ο.Σ.Υ.Α.Π.)

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΠΑΝΤΟΤΕ θὰ ὑπάρχουν οἱ ἀφελεῖς (καλοὶ ἄνθρωποι) καὶ οἱ ἔξυπνοι!! ἀπατεῶνες. Ὁ Χ. Σ., θέλοντας νὰ ἐργασθῆ ὡς θυρωρός,ζητοῦσε νὰ ἀγοράση τὸ θυρωρεῖο μιᾶς πολυκατοικίας τῆς ὁδοῦ Σκύρου. Ὁ γνωστὸς στὴν Ἀστυνομία ἀπατεὼν Ι. Κ. τὸ ἀντελήφθη καὶ τοῦ ἀπέσπασε, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ τοῦ ἔδινεν ὁ ἴδιος τὸ θυρωρεῖο, 50.000 χιλιάδες δραχμές, ὑπογράφοντας μάλιστα καὶ προσύμφωνον. Ἡ ὑπόθεσις κατηγγέλθη στὴν Ἀστυνομία καὶ σύντομα θὰ συλληφθῆ ὁ ἀπατεών. Εἶναι ἀμφίβολον ὅμως ἂν οἱ 50.000 γυρίσουν ξανὰ στὴ τσέπη τοῦ θύματος.

* «ΦΑΝΤΟΜΑ ΤΩΝ ΛΙΜΑΝΙΩΝ» εἶχαν βαφτίσει οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν πλέον πρωτότυπον, ἴσως, στὸ εἶδος του κλέπτη βαλιτσῶν ταξιδιωτῶν. Συνελήφθη καὶ ὀνομάζεται Π. Ζ., κατάγεται δὲ ἀπὸ τὴν Αἴγινα. Μέσα σὲ ὀκτὼ μῆνες ποὺ... «δούλεψε» στὸν Πειραιᾶ, κατώρθωσε νὰ συγκεντρώση 240 βαλίτσες μὲ τὸ περιεχόμενό τους. Ἀξίζει νὰ περιγραφῆ ἡ μέθοδός του. Εἶχε τρομερὴ ἱκανότητα νὰ μιμῆται, κατὰ τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὸν ἰδιωματισμό, τὶς ὁμιλίες τῶν θυμάτων του. Ὅταν ἤρθε στὸν Πειραιᾶ ἔκανε βόλτες στὴν ἀκτὴ Τζελέπη, ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ ἀράζουν, πρὶν φύγουν, τὰ μεγάλα πλοῖα καὶ ἔπιανε μὲ φυσικότητα κουβέντα μὲ ἀνθρώπους ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ταξιδεύσουν. Ἄκουγε πρῶτα πῶς μιλοῦσαν καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν καταγωγή τους ἔφτιανε καὶ τὴν φωνή του: «Ἴντα κάνης σύντεκνε;» ἢ «Νὰ σὲ χαρῶ μάτια μου» ἢ «Νὰ σὲ δώσω μιὰ συμβουλή». Γινόταν ἔτσι Κρητικός, Κεφαλλωνίτης, Κερκυραῖος καὶ ἐπὶ πλέον φίλος τῶν μελλοντικῶν θυμάτων του. Ὅταν ἔβλεπε πὼς εἶχε ἀποκτήσει τὴν ἐμπιστοσύνη τους, πρότεινε νὰ «βοηθήση», μεταφέροντας καμμιὰ βαλίτσα μέσα στὸ καράβι. Διάλεγε τὴν βαλίτσα ποὺ ἡ διαίσθησίς του καὶ οἱ πληροφορίες του, ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ θῦμα, ἔλεγαν ὅτι εἶχε «ψητό». Τὴν ἔπαιρνε «στοργικὰ» στὴν ἀγκαλιά του καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἐξαφανιζόταν μαζί της. Μιὰ βαλίτσα κάθε μέρα, ἐπὶ ὀκτὼ ὁλοκλήρους μῆνες, κρατοῦσε «τρυφερὰ» στὴν ἀγκαλιά του ὁ Π. Ζ. Γιὰ νὰ ἀνταποκριθῆ μάλιστα στὶς «ἀπαιτήσεις» ποὺ δημιουργοῦσαν ὅλα ἐκεῖνα τὰ κλεμμένα ἀντικείμενα, εἶχε νοικιάσει, σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ Πειραιῶς, 5 δωμάτια καὶ συνεργαζόταν μὲ 10 κλεπταποδόχους. «Τὸ Βατερλώ» του λεγόταν Μηνᾶς Χατζηπανάγου, ἦταν 33 χρονῶν καὶ ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴν Γερμανία. Ὁ Π. Ζ. τοῦ ἔπιασε κουβέντα, τοῦ μίλησε γιὰ τὸ νησί «τους» τὴν Μυτιλήνη, πῆρε καὶ μιὰ βαλίτσα βαρειὰ νὰ τὴν μεταφέρη στὸ «Αἰγαῖον» καὶ ἐξαφανίστηκε. Ὁ Χατζηπανάγος κατήγγειλε τὸ γεγονὸς στὴ Λιμενικὴ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία καὶ συνέλαβε τὸν Π. Ζ. πάνω στὸν «Κανάρη», τὴν ὥρα ποὺ «φλερτάριζε» τὴ βαλίτσα ἑνὸς μελλοντικοῦ του θύματος. Οἱ περισσότερες βαλίτσες, ἀνευρέθησαν, ἔμενεν ὅμως μιὰ μικρὴ στὸν Π. Ζ., ἡ ἰδική του, ποὺ τὴν πῆρε μαζί του στὴ φυλακή, ποὺ τὸν ἔκλεισαν μὲ ἔνταλμα προφυλακίσεως.

* ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ σὰν τὴ σφαγὴ τοῦ ζωεμπόρου Κ. Χ. ἀπὸ τὸν ἐπίσης ζωέμπορο Π. Δ., γιὰ μία ὑποτιθεμένη κλοπή, μᾶς γυρίζουν χιλιάδες χρόνια πίσω, στὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ ἄνθρωποι, ζώντας σὲ ἀγρία κατάστασι, ἔπαιρνεν ὁ καθένας μόνος του τὸ ὑποτιθέμενο δικαιό του. Οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, ἂν ἀναλογίζονταν ὅτι ἡ ὀργὴ μιᾶς

στιγμῆς στοιχίζει πολὺ ἀκριβά, ἴσως τὴ συμφορὰ γιὰ ὅλη τους τὴ ζωή, γι αὐτοὺς καὶ τὴν οἰκογένειά τους, πιθανὸν νὰ ἐσκέπτοντο καὶ ἐνεργοῦσαν μὲ φρόνησι.

* Η ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ ἑνὸς ἀστυφύλακος ἔσωσε δυὸ παιδάκια ἀπὸ τραγικὸ θάνατο, ὅταν ἡ μητέρα τους, σὲ μιὰ κρίσι ἐπιληψίας, ἔβαλε φωτιὰ στὰ ἔπιπλα τοῦ σπιτιοῦ της, ἐγύμνωσε τὰ παιδιά της καὶ ἑτοιμαζόταν νὰ τὰ ρίψη σὲ ἕνα καζάνι ποὺ ἔβραζε νερό. 'Ο ἀστυφύλακας εἶδε τὴ φωτιά, ἔσπασε τὴν πόρτα καὶ στὴν κρίσιμη στιγμὴ ἅρπαξε τὰ παιδιά, καὶ κατόπιν τὴ μητέρα, ποὺ, ὄντας ὁλόγυμνη, ἤθελε νὰ αὐτοκτονήση. Οἱ γείτονες ποὺ ἔτρεξαν ἔσβησαν τὴ φωτιά, ἡ γυναίκα ὡδηγήθηκε στὸ ψυχιατρεῖο καὶ τὰ μικρά, ἀθῶα παιδάκια, στὸ βρεφοκομεῖο.

* ΕΠ ΑΥΤΟΦΩΡΩ συνελήφθη ὁ διαρρήκτης Ι. Κ. 22 χρονῶν, ὅταν μπῆκε στὸ παντοπωλεῖο τοῦ Κ. Κ. σπάζοντας τὰ τζάμια τῆς πόρτας. "Αγνωστος, ποὺ ἄκουσε τὸ θόρυβο, εἰδοποίησε τὴν "Αμεσο Δρᾶσι τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἔτσι ἡ χριστουγεννιάτικη διαρρηκτικὴ ἐξόρμησις τοῦ νεαροῦ τερματίσθηκε ἄδοξα.

* ΕΚΤΑΚΤΑ μέτρα εἶχε λάβει ἡ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ κλέπτου τσαντῶν ἀπὸ γυναῖκες αἰφνιδιαστικῶς. 'Η θρασύτης τοῦ κλέπτου αὐτοῦ μαρτυροῦσε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ νέο ποὺ ἐνεργοῦσε βάσει τῶν κινηματογραφικῶν προτύπων τῶν γκάγκστερς. 'Ο συλληφθεὶς Σ. Σ., σεσημασμένος κακοποιὸς ἐκ Κερκύρας, ὡμολόγησε τὴν βιαία ἀφαίρεσι 9 τσαντῶν.

* ΚΥΜΑ διαρρήξεων σημειώθηκε τὰ Χριστούγεννα στὰ προάστια ἀπὸ ἀγνώστους μέχρι στιγμῆς κλέπτες. 'Η Χωροφυλακὴ ἐνεργεῖ πυρετωδῶς γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν διαρρηκτῶν.

* «ΑΣΤΡΑΠΗ», ἦταν ὁ τίτλος τῆς τριαδικῆς συμμορίας διαρρηκτῶν μὲ ἀρχηγὸ τὸν Ι. Κ. καὶ μέλη τοὺς Σ. Τ. καὶ Α. Π. "Ολοι ἦσαν νέοι καὶ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὶς κινηματογραφικὲς ταινίες τύπου «Ριφιφί». Μέσα σὲ 45 μέρες εἶχαν διαρρήξει καὶ λεηλατήσει, στὴν 'Αθήνα καὶ τὰ προάστια, 45 σπίτια. Προτιμοῦσαν τὶς βίλλες τοῦ «'Ελληνικοῦ» καὶ τῆς «Γλυφάδας» ποὺ διέμεναν 'Αμερικανοὶ καὶ ἀπ' ὅπου ἔπαιρναν ὅ,τι δήποτε, δηλαδὴ ρουχισμό, ραδιόφωνα οἰκιακὰ σκεύη κλπ. Τὸ τέλος των ἦταν τὸ κρατητήριο καὶ ὁ Εἰσαγγελεύς.

* ΦΑΙΝΕΤΑΙ πὼς τὸ κλῖμα τῆς 'Ελλάδος δὲν ἠὐνόησε τοὺς διεθνεῖς τουρίστες ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὴν Βυρητὸ γιὰ νὰ κυκλοφορήσουν ἐδῶ τὰ πλαστὰ δολλάρια, γιατὶ ἕνας ἔμπορος, στὸν ὁποῖο προσεφέρθη ἕνα εἰκοσοδόλλαρο γιὰ ἀνταλλαγή, ἀντελήφθη τὴν πλαστότητα καὶ εἰδοποίησε τὴν 'Αστυνομία. "Ετσι οἱ τρεῖς ξένοι, ἡ Μαρία Στὰντ (Βιεννέζα), ὁ Ρομέο Λουζιόνε ('Ελβετὸς) καὶ ὁ Κόλιντ Χάνταντ (Λιβανέζος), συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν "Αμεσο Δρᾶσι, γιατὶ πραγματοποιοῦσαν τὴν ἐπιχείρησί τους ἐπωχούμενοι αὐτοκινήτου. Φαίνεται πὼς ἔχουν δράσει καὶ σὲ ἄλλα κράτη, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν γενικὴ ἔρευνα διεθνῶς ἡ "Ιντερπολ.

* ΔΕΝ ΑΡΚΟΥΣΑΝ οἱ ἀπρόσεκτοι ὁδηγοί, ἔπρεπε νὰ ἔχουμε καὶ τὴν τάξι τῶν λαθραίων ποὺ φυσικὰ εἶναι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι, ἀφοῦ γιὰ νὰ πάρουν μιὰ ἄδεια ὁδηγοῦ δὲν βασίσθηκαν στὴν ἱκανότητά τους, ἀλλὰ θέλησαν νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ πλαστὴ ἄδεια. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ σπεῖρα ποὺ τὶς ἐξέδιδε, στὴν ὁποία δυστυχῶς μετεῖχε καὶ ὑπάλληλος τοῦ 'Υπουργείου Μεταφορῶν, ἀπεκαλύφθη καὶ ἔτσι θὰ δώσουν λόγο, ὄχι μόνον οἱ πλαστογράφοι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐφωδιάσθηκαν μὲ πλαστὲς ἄδειες ὁδηγοῦ.

Ν. Α.

* Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΙΚΗΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΣΤΩΝ Ο.Σ.Υ.Α.Π. ΚΑΙ Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

* Η Ε.Π.Σ.Α. ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝ. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

Η ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΙΚΗΣ ΕΚΤΑΣΕΩΣ ΣΤΟΝ Ο.Σ.Υ.Α.Π. ΚΑΙ Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΣΤΕ εἰλικρινὰ μεγάλη ἱκανοποίησι κάθε φορὰ ποὺ διαπιστώνουμε νὰ ἐκδηλώνεται ἔμπρακτα τὸ κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τάξι μας. Κι εἶναι γιὰ μᾶς αὐτὴ ἡ ἱκανοποίησις ἡ καλύτερη ἀμοιβὴ γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τῶν προσπαθειῶν μας. Νοιώθουμε ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ξέρουν νὰ ἐκτιμήσουν πρόσωπα καὶ πράγματα, νὰ ἀξιολογήσουν καταστάσεις καὶ νὰ ἀποδώσουν τὸν δίκαιον ἔπαινο σὲ 'κείνους ποὺ τοὺς ἀνήκει. Δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός μας νὰ θίξουμε χρονίζοντα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Σῶμα μας. Γνωρίζουμε πολὺ καλὰ ὅτι οἱ ἡγήτορές μας ἔκαναν καὶ κάμνουν ὅ, τι μποροῦν στὸν τομέα αὐτό. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀντικειμενικὰ μποροῦμε νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι τώρα βλέπουμε νὰ γίνωνται πραγματικότης τὰ ὄνειρα μιᾶς μεγάλης μερίδος, τῆς δικῆς μας τάξεως.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἀλλὰ καὶ ὁ συντάκτης αὐτῆς τῆς στήλης εἰδικώτερα, προσβλέπουν τὸν ἀντικειμενικὸ πάντοτε σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας. Θέλουμε νὰ σημειώνουμε ἐπιτυχίες ἐκεῖ ποὺ ἡ Πολιτεία μᾶς ἔταξε καὶ εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ ἐκτελοῦμε πιστὰ τὸ καθῆκον μας πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ὅπως ὡρκισθήκαμε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἐπιδίωξίς μας εἶναι νὰ δημιουργοῦμε περισσοτέρους φίλους, γιὰ νὰ ἔλθῃ κάποτε ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ ἀστυνομικὸς θὰ θεωρῆται, ἀλλὰ καὶ θὰ εἶναι, ὁ φίλος καὶ ὁ συμπαραστάτης ὅλων τῶν νομοταγῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπηνὴς διώκτης τῶν παρανομούντων.

Ἀπὸ αὐτὲς τὶς σκέψεις ξεκινώντας, νοιώθουμε σήμερα τὴν ὑποχρέωσι νὰ σημειώσουμε ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς τῆς παραχωρήσεως στὸν Οἰκοδομικὸ Συνεταιρισμὸ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων (Ο.Σ.Υ.Α.Π.) ἐκτάσεως 220.000 τ.μ., ὡς ἔγγιστα, ποὺ βρίσκεται στὴ περιοχὴ «Καρρὰ» τῆς Ἡλιουπόλεως. Ἡ παραχώρησις τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ὀφείλεται στὴν συμπαράστασι καὶ τὴν κατανόησι ποὺ ἐπέδειξαν τόσον ὁ Ὑπουργὸς μας κ. Πολυχρονίδης, ὅσον καὶ οἱ συνάδελφοί του κ.κ. Μαλλιάκας καὶ Μαρῆς. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ δραστηρίου προέδρου τοῦ Ο.Σ.Υ.Α.Π. τ. Ἀστυνόμου Α' κ. Γ. Σπηλιοπούλου, οἱ κ.κ. Ὑπουργοί, καθένας στὸ τομέα του, συνέβαλον ἀποτελεσματικά. Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες, στὸν τελευταίως ἐκδοθέντα «Περὶ κρίσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς», ὑπ' ἀριθμ. 4447/23-12-64 Φ.Ε.Κ. 251, νόμο, ἐτέθη διάταξις σχετικὴ μὲ τὴν παραχώρησι τῆς ὡς ἄνω οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ βρῆκε εὐμενεστάτη ἀπήχησι στοὺς ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας, γιατὶ τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουν ὅτι δὲν ἀρκοῦν τὰ ὡραῖα λόγια, ἀλλὰ χρειάζονται ἔμπρακτες ἀποδείξεις. Καὶ νὰ ποὺ ἡ ἀρχὴ ἔγινε μὲ τοὺς καλύτερους οἰωνούς. Πιστεύουμε ἀπόλυτα ὅτι τὸ κυβερνητικὸν ἐνδιαφέρον θὰ συνεχισθῇ ἀμείωτο γιὰ τοὺς ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Αὐτὸ ὄχι μόνον τὸ πιστεύουμε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναμένουμε σύντομα νὰ ἐκδηλωθῇ, γιατί, ὅπως λέγει καὶ ἡ λαϊκὴ παροιμία, ἡ μέρα καλὴ ἀπὸ τὸ πρωὶ φαίνεται.

ΔΙΚΑΙΑ λοιπὸν καὶ πολὺ εὔστοχα τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ο.Σ.Υ.Α.Π., θέλοντας νὰ γνωστοποιήση στοὺς συνεταίρους του ἐπισήμως τὴν ὡς ἄνω παραχώρησι, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐχαριστήση πάλιν δημοσία τοὺς πρωτεργάτες αὐτῆς τῆς ἐπιτυχίας, συνεκάλεσε, τὴν Κυριακὴ 17/1/65 καὶ ὥρα 10 π.μ., στὴ λέσχη τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν ἔκτακτη συνέλευσι, στὴν ὁποία παρευρέθησαν οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Πολυχρονίδης καὶ Μαλλιάκας, ὁ Ἀρχηγὸς κ. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἀρχοντουλάκης, ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Κανελλάκης, ὁ Διοικητὴς τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν κ. Ταμιωλάκης, ὁ Ὑποδιοικητὴς αὐτῆς κ. Κρίντας καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας.

Στὴν κατάμεστη αἴθουσα τῆς λέσχης, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Κύριοι Ὑπουργοί,

Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας Ὑμῶν, εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς παρακαλέσω, ὅπως δεχθῆτε τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ τὴν ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης ἐμοῦ προσωπικῶς, τῶν τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ τὴν παραχώρησιν 220 στρεμμάτων εἰς περιοχὴν «Καρρὰ» Ἡλιουπόλεως, καταλλήλου πρὸς οἰκοπεδοποίησιν.

Οὕτω, μία μακροχρόνιος ἐπιδίωξις, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ἀπραγματοποίητος, κατέστη πραγματικότης, χάρις εἰς τὴν κατανόησιν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰδικώτερον δὲ Ὑμῶν Κύριε ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργέ, ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεύθητε τὴν εὐκαιρίαν τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Νομοσχεδίου «Περὶ κρίσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ προσεθέσατε εἰς αὐτὸ τροπολογίαν διὰ τῆς ὁποίας παρεχωρεῖτο ἡ ἐν λόγω ἔκτασις εἰς τὸν Ο.Σ.Υ.Α.Π. Ἐπίσης, χάρις εἰς τὴν συναντίληψιν Ὑμῶν Κύριε Ὑφυπουργὲ τῆς Γεωργίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθησαν αἱ προϋποθέσεις καταθέσεως τῆς προαναφερθείσης τροπολογίας, καὶ τέλος χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν παρέμβασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ, διὰ τῆς ὁποίας ἄρονται ἀντιρρήσεις καὶ δυσχέρειαι, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ παραμείνη ἴσως ἀναξιοποίητος ἡ προαναφερθεῖσα τροπολογία, καίτοι αὕτη κατέστη Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπωφελούμενος τῆς εὐκαιρίας, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι προθύμως ἀναλίσκουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τῆς Πολιτείας καὶ τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ὑπὸ τὰς πλέον ἀντιξόους συνθήκας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν Κυριακήν, δὲν ἔχουν ἑορτὴν ἐλευθέραν, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη καὶ τὰς μεγαλυτέρας ἑορτὰς τῆς χριστιανοσύνης τὰς ζοῦν μακρὰν τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας, δὲν βλέπουν, δυστυχῶς, συχνὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν μόχθων των.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀνωτέρω σκληρᾶς πραγματικότητος, εἶναι, φρονῶ, εὐεξήγητος ἡ πλημμυρὶς τῶν αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης ἡ ὁποία ὑπερπληροῖ τὰς καρδίας των, ὅταν γίνωνται δέκται εὐγενῶν ἐκδηλώσεων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιχειρεῖται ἡ ἔμπρακτος ἀναγνώρισις τῶν ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου θυσιῶν των. Ἰδιαίτατα ὅταν ἡ ἀναγνώρισις, προερχομένη μάλιστα ὑπὸ ἐπιφανῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὴ τοῦ Προϊσταμένου Ὑπουργοῦ των, εἶναι τόσον γενναία καὶ πρακτικῶς χρήσιμος, τότε ἡ παρεχομένη ὑψίστη ἠθικὴ ἱκανοποίησις καθιστᾶ αὐτοὺς ἀληθῶς εὐτυχεῖς.

Βεβαιωθῆτε Κύριοι Ὑπουργοὶ ὅτι διὰ τῆς μερίμνης καὶ τῆς στοργῆς σας, τὰς ὁποίας ἠξιοποιήσατε διὰ τῶν ὑπὸ ἐπιτυχίας στεφθεισῶν ἐνεργειῶν σας, ἐνεγράψατε ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν συνειδήσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἡ

ὁποία ἰδιαιτέρως θὰ τοὺς παρορμᾶ εἰς τήν, μετὰ τοῦ ἰδίου δημιουργικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀκαταβλήτου ζήλου, ἐξακολούθησιν τῶν προσπαθειῶν των, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἄσκησιν τῆς ὑψηλῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς των.

Θὰ ἦτο παράλειψίς μου, ἂν δὲν ἐπωφελούμην τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ συγχαρῶ καὶ δημοσίᾳ τὸν πρόεδρον τοῦ Συνεταιρισμοῦ κ. Σπηλιόπουλον, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἐπιμόνους, μεθοδικὰς καὶ ἀόκνους προσπαθείας ὀφείλεται, εἰς σημαντικὸν ποσοστόν, τὸ πραγματοποιηθὲν ἐπίτευγμα.

Περαίνων, ἐπιθυμῶ νὰ διερμηνεύσω πρὸς Ὑμᾶς Κύριοι Ὑπουργοὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συμπαραστάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδία Ὑμῶν Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Δημοσίας Τάξεως, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων».

Μετὰ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα ποὺ ἐκάλυψαν τὸν λόγο τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, στὸ μικρόφωνο ἐπλησίασεν ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸς κ. Π. Πολυχρονίδης ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν διακρίνουσα αὐτὸν εὐφράδεια καὶ καλλιέπεια, ἀλλὰ καὶ ζεστασιά, ἀνεφέρθη κατ' ἀρχὴν στὴ χαρὰ ποὺ αἰσθάνθηκε εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ ἐκπροσώπων τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ποὺ νυχθημερὸν προσφέρουν πολύτιμες ὑπηρεσίες στὸ τομέα τῆς ἁρμοδιότητός των καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν ὅτι τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ὁ κ. Πρόεδρος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως προσβλέπουν μὲ ἰδιαίτερη ἐκτίμησι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων, νὰ ἱκανοποιήσουν ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματά τους.

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Πολυχρονίδης ὁμιλῶν.

Ἐσημείωσεν ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι σὲ τελευταία σχετικὴ μὲ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας συζήτησι στὴ Βουλή, ὅλα τὰ κόμματα ἀνεγνώρισαν τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἀστυνομικῶν, γεγονὸς ἀρκετὰ εὐχάριστο καὶ σημαντικό. Ἀναφερόμενος εἰδικώτερα στὸ θέμα τῆς παραχωρήσεως τῆς οἰκοπεδικῆς ἐκτάσεως, εἶπεν ὅτι ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ εἶναι μιὰ μικρὴ ἀπόδειξις τῶν ὅσων γιὰ τοὺς ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας σκέπτεται νὰ πράξῃ, τονίσας ἰδιαιτέρως ὅτι θὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυ-

τό του εὐτυχῆ ἂν μπορέση νὰ δώση λίγη χαρά, ἀλλὰ καὶ λίγη δικαιοσύνη στὰ ὡς τώρα ἀγνοηθέντα Σώματα Ἀσφαλείας, ποὺ ἀναμφισβήτητα ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν γιὰ τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας. Τελειώνοντας ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπανέλαβεν ὅτι αἰσθάνεται πραγματικὴ ψυχικὴ ἱκανοποίησι κάθε φορὰ ποὺ τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τοὺς ἀστυνομικούς, γιατὶ ἀναγνωρίζει τοὺς μόχθους των, ἀλλὰ καὶ γιατί, ἀπὸ τὰ παλιὰ τὰ χρόνια, τρέφει ἰδιαίτερη γι' αὐτοὺς ἐκτίμησι.

Τὸν λόγο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος κι ἄλλοτε μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀκούσουμε τὰ τόσον εὐγενικὰ γιὰ μᾶς αἰσθήματά του, ἐχειροκρότησαν μὲ ἰδιαίτερο τόνο οἱ παριστάμενοι ἀστυνομικοί, γιατὶ ἔχουν ὡς τώρα δείγματα τῆς εἰλικρινείας τῶν λόγων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ποὺ, ὅπως χαρακτηριστικὰ ὁ ἴδιος εἶπε, τοῦ ἀρέσουν περισσότερον τὰ ἔργα, παρὰ τὰ λόγια, ποὺ κι αὐτὰ βέβαια χρειάζονται.

Καὶ τὸν χειροκρότησαν οἱ ἀστυνομικοί, γιατὶ πιστεύουν πὼς ὁ κ. Ὑπουργὸς πράγματι δὲν ἀρκεῖται στὰ ὡραῖα λόγια, ἀλλά, μὲ τὴν ζωντάνια ποὺ τὸν διακρίνει, ξέρει νὰ προχωρῆ στὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ λόγια ἔργα.

Τέλος, μετὰ τὸν Ὑπουργό μας, ὡμίλησε γιὰ λίγο ὁ Ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Μαλλιάκας, ποὺ καὶ αὐτὸς ἀνεφέρθη στὸ ἐπίμοχθο ἔργο μας καὶ στὴν ἀναγνώ-

Ὁ Ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Μαλλιάκας ὁμιλῶν.

ρισι τῶν δικαίων μας αἰτημάτων. Μιλώντας εἰδικώτερα γιὰ τὸ θέμα τῶν οἰκοπέδων, εἶπεν ὅτι συνέβαλε στὴν παραχώρησι, γιατὶ πίστευε ἀπόλυτα ὅτι ἦταν ἕνα δίκαιο αἴτημα.

* * *

ΟΤΑΝ ἀπὸ τὰ πλέον ἁρμόδια πρόσωπα ἀκοῦμε τὰ τόσον γιὰ μᾶς κολακευτικὰ λόγια, κι ὅταν ἀκόμη βλέπουμε τὰ λόγια αὐτὰ νὰ μετατρέπωνται σὲ ἔργα, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένη ἡ ἱκανοποίησίς μας γιὰ τὸ κυβερνητικὸ ἐνδιαφέρον. Καὶ ὀρθώτατα ὁ κ. Ἀρχηγὸς εἶπε στὴν ὁμιλία του ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐγγράφεται μιὰ ὑποθήκη στὶς ὑπηρεσιακές μας συνειδήσεις, ποὺ πράγματι θὰ μᾶς παρορμᾶ στήν, μὲ τὸν ἴδιο ὡς τώρα ζῆλο, συνέχισι τῶν προσπαθειῶν μας. Πρέπει κάποτε, φρονοῦμε, νὰ ἀντιληφθοῦν ὅλοι τὸ βαρὺ μας ἔργο καὶ νὰ ἀποδώσουν

τὰ τοῦ Καίσαρος τῶ Καίσαρι. Δὲν ζητήσαμε καὶ δὲν ζητᾶμε ἀγγέλους μὲ φτερά. Λίγη στοργή, λίγη κατανόησι, λίγη συμπαράστασι, μιὰ λογικὴ δικαιοσύνη. Ἂς εὐχηθοῦμε πολὺ γρήγορα νὰ μᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ χειροκροτήσουμε μὲ τὴν καρδιά μας κάποια ἀπόδειξι γιὰ τὴν ἐπίλυσι τῶν αἰτημάτων μας. Καὶ θὰ τὸ κάνουμε εἰλικρινὰ αὐτό, γιατὶ πιστεύουμε πὼς, ὅπως ἐμεῖς ἀγαπᾶμε ὅλο τὸν κόσμο, ἔτσι θὰ βρεθοῦν καὶ ἄνθρωποι ποὺ θὰ ἀκούσουν τοὺς κτύπους τῶν καρδιῶν μας, θὰ τείνουν χέρι στοργικὸ καὶ θὰ νοιώσουν τὸ καημό μας. Ταχθήκαμε στὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου καὶ ὑποσχόμαστε πιστὰ νὰ τὸ ὑπηρετήσουμε. Καὶ θὰ τὸ ὑπηρετοῦμε ἀκόμη πιὸ ζωντανά, ὅταν, ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα, κάποια ἡλιακτίδα ἐμπράκτου ἀναγνωρίσεως τῶν προσπαθειῶν μας, φωτίζη τὸ δρόμο μας. Σὲ μᾶς ἔχει πιστὴ ἐφαρμογὴ τὸ γνωστό: «Δὲν εἴμαστε πολυφαγάδες, ἀλλὰ παραπονιάρηδες». Ναί, παραπονιάρηδες, ποὺ ἔχουν ὅμως μαζί τους τὸ δίκιο καὶ τὴν λογική. Αὐτὰ ζητοῦμε καὶ πιστεύουμε πὼς θὰ τὰ βροῦμε. Οἱ αἰῶνοι εἶναι ἄριστοι.

Η Ε.Π.Σ.Α. ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ, ἀναμφισβήτητα, τὰ ὡραῖα λόγια, γιατὶ κι αὐτὰ ὁμορφαίνουν τὴν τόσο σκληρὴ ζωή μας, ἀλλὰ πόσο διαφορετικὴ θὰ ἦταν αὐτὴ ἂν αὐτὰ τὰ λόγια γίνονταν κάποτε πραγματικότης. Ἐμεῖς, θιασῶτες τῆς ρεαλιστικῆς σχολῆς, προτιμᾶμε καλύτερα τὰ ἔργα, παρὰ τὰ λόγια. Θέλουμε ἔμπρακτες ἀποδείξεις τῶν εὐγενικῶν γιὰ τὴν τάξι μας αἰσθημάτων, γιατὶ αὐτὲς μᾶς δίνουν τὴν Ἡράκλειο δύναμι νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς τόσες δυσκολίες τῆς ζωῆς. Καὶ νοιώθουμε εἰλικρινὰ ἱκανοποίησι κάθε φορὰ ποὺ, ἀπὸ τοὺς διαφόρους παράγοντες τῆς κοινωνίας μας, ἀκοῦμε νὰ ἀναγνωρίζουν τὸ δύσκολο ἔργο μας καὶ νὰ μᾶς συγχαίρουν γι' αὐτό. Θὰ νοιώθαμε ὅμως ἀπόλυτη ἱκανοποίησι ἂν οἱ παράγοντες αὐτοὶ ἐξεδήλωναν καὶ ἔμπρακτα, στὶς διάφορες περιπτώσεις ποὺ παρουσιάζονται, τὰ τόσον εὐγενικά τους γιὰ μᾶς αἰσθήματα.

* * *

ΑΥΤΕΣ τὶς σκέψεις κάναμε τὸ πρωί τῆς Κυριακῆς 17/1/65, ὅταν βρεθήκαμε στὴν ὡραία τελετὴ ποὺ διωργάνωσε ἡ Ἕνωσις Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν (Ε.Π.Σ.Α.), θέλοντας νὰ τιμήση μὲ τὸν τρόπο της διαφόρους ἀθλητὰς καὶ νὰ ἀπονείμη τιμητικὲς ἀνακρίσεις σὲ ἐκείνους ποὺ ἀπὸ τὴν σκοπιά τους συνέβαλον, κατὰ τὸ 1964, στὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐκφράζουμε τὶς πλέον ἐγκάρδιες εὐχαριστίες σ' ὅλους τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἀθλητισμοῦ γιὰ τὴν ἀναγνώρισι τῶν προσπαθειῶν μας καὶ τοὺς ὑποσχόμαστε ὅτι, ὅπως κατὰ τὸ παρελθόν, ἔτσι καὶ στὸ μέλλον θὰ συντρέχουμε τὶς προσπάθειές των, γιατὶ πιστεύουμε στὴν μεγάλη ἀποστολὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Στὴν γιορτὴ αὐτὴ ποὺ ἔγινε στὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν καὶ σὲ αἴθουσα ποὺ εὐγενῶς παρεχώρησεν ὁ Δήμαρχος κ. Πλυτᾶς, παρέστησαν: ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ἀθλητισμοῦ κ. Βῆχος, ὁ Δήμαρχος κ. Πλυτᾶς, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Μελᾶς, Βρανόπουλος, Κατσώτας, Ἀναγνωστόπουλος, Βασιλᾶτος, Ι. Τσιριμῶκος, Ι. Παπαγεωργίου, Ἡλιοῦ κ.ἄ., οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κ.κ. Παναγιωτακόπουλος καὶ Καραμπέτσος, ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Π.Ο. κ. Μέρμηγκας, ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Π.Σ.Α. κ. Βγενόπουλος, ὁ τ. Γενικὸς Ἀρχίατρος κ. Παπαρέσκος, πρόεδροι καὶ σύμβουλοι ποδοσφαιριστῶν σωματείων περιφερείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, οἱ Διευθυνταὶ Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κ.κ. Ἀρχοντουλάκης καὶ Βασιλάκος, ὁ Διοικητὴς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Ταμιωλάκης, ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Λυκούσης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' κ.κ. Τσάδαρης, Βλητάκης, Κάκος καὶ Καμπούρης, οἱ Α-

στυνόμοι κ.κ. Παπαπαναγιώτου, Καπετανίδης, Κρύος, Βασιλάκης, Ντόντος καὶ Καψούλης, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Πηλὸς κ.ἄ.

Κατ' ἀρχὴν ὡμίλησεν ὁ κ. Βγενόπουλος καὶ μετὰ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Πολυχρονίδης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀνεφέρθη στὶς προσπάθειες τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν παραγόντων γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀθλητισμοῦ στὴν Ἑλλάδα, ὑπεγράμμισε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας γι' αὐτὸν καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὡς ἁρμόδιος Ὑπουργὸς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας αἰσθάνθηκε ἰδιαίτερη χαρὰ ἀκούοντας τὰ τόσον καλὰ γι' αὐτὰ λόγια τῶν ὁμιλητῶν. Τελειώνοντας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παρακολουθῆ ἀπὸ κοντὰ τὸ ἀθλητικὸ θέμα καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν τομέα του θὰ συνδράμη τὶς προσπάθειες γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος.

Μετὰ ὡμίλησεν ὁ κ. Πλυτᾶς καὶ κατόπιν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Καραμπέτσος εἰπών, τὰ ἑξῆς :

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Βουλευταί, κ. Δήμαρχε, Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ἡ σημερινὴ σεμνὴ τελετή, ὀφειλομένη εἰς εὐγενικὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ε.Π.Σ.Α., ἡ ὁποία, προφανῶς, ἠθέλησεν δι 'αὐτῆς, νὰ προβῆ καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου καὶ τοῦ μόχθου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πλημμυρίζει τὴν ψυχήν μου ἀπὸ συγκίνησιν καὶ αἰσθήματα ὑπερηφανείας καὶ βαθυτάτης ἱκανοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ὀργανώσαντας τὴν τελετήν.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀνωτέρω αἰσθημάτων διατελῶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξηγήσω καὶ τονίσω τὴν αἰτιολογίαν των. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐθισθέντες, κατὰ κάποιον τρόπον, εἰς τὴν διατύπωσιν παραπόνων, ἀδίκων κατὰ κανόνα, ἀπὸ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν πράξεων ἢ τῶν παραλείψεών των ἀντιστρατεύονται τὸν **νόμον** καὶ κατὰ συνέπειαν προκαλοῦν τὰς εἰς ἐφαρμογήν του ἐπεμβάσεις τῶν ἀστυνομικῶν, ἀναζητοῦν μὲ ψυχικὴν δίψαν—θὰ ἔλεγον—καὶ ἐπισημαίνουν, μὲ ἀνέκφραστον ἀνακούφισιν καὶ εὐγνωμοσύνην, ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι —ὅπως ἡ σημερινὴ—ἀποτελοῦν πηγὴν ὑψηλῆς ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως δι' αὐτούς.

Ὀφείλω ἀκόμη νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις διὰ τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται καὶ μάλιστα πανηγυρικῶς—ὅπως σήμερον—τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ μόχθος τῶν ὑπαλλήλων της, ἀσκοῦν ἐξόχως εὐμενῆ ἀπήχησιν μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐνισχύουν τὸ φρόνημά των, διὰ τήν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δημιουργικοῦ ζήλου, ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπιμόχθου, ἀλλὰ καὶ κοινωφελοῦς ἔργου των.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἐκδηλώσεων τῆς κοινῆς γνώμης, εὐμενῶν ἢ καὶ δυσμενῶν, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκτελοῦν, πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, εὐόρκως καὶ ἀποτελεσματικῶς τὸ καθῆκον των, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ὑψηλὸν αἴσθημα εὐθύνης ἔναντι τῆς Πατρίδος, τῆς Πολιτείας, τῶν Νόμων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Εἰδικώτερον, ὅμως, ὅταν πρόκειται ἡ ἄσκησις τοῦ καθήκοντός των νὰ εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν καταλλήλων διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων ἐντὸς πλαισίων εὐταξίας καὶ πολιτισμοῦ, τότε οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἀδιαφοροῦν, πραγματικῶς, διὰ τοὺς οἱουσδήποτε κόπους καὶ ἐπιδίδονται, μὲ ὅλην των τὴν ψυχὴν καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν, εἰς τὸ ἔργον των, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὑπηρετοῦν τὸ εὐγενὲς καὶ ὑψηλὸν ἀθλητικὸν ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον, πρὸ χιλιάδων ἐτῶν, ἐγεννήθη, ἐγαλουχήθη, καὶ ἐθεοποιήθη ἀκόμη, εἰς τὸ τόπον αὐτόν. Τόπον τῶν ὑψηλοτέρων παραδόσεων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τῶν εὐγενεστέρων ἐκδηλώσεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Εἶναι, ἀτυχῶς, γεγονὸς ὅτι, συνεπεία τῆς ἐνθουσιώδους ψυχοσυνθέσεως τοῦ Ἕλληνος, αὐτῆς ἀκριβῶς εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλονται αἱ κατὰ καιροὺς μεγαλειώδεις ἀνατάσεις καὶ ὑψηλαὶ κατακτήσεις τοῦ Ἔθνους εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ πνεύματος, τῆς τέχνης καὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς, οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι παραδίδονται μὲ πάθος εἰς

τὴν λατρείαν ὁμάδων ἢ μεμονωμένων ἀθλητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὰ ἰνδάλματά των.

Τότε ἀκριβῶς, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ψυχολογίας τῶν μαζῶν, οἱ παρακολουθοῦντες ἀγῶνας, ἰδία ποδοσφαιρικούς, ἐκτρέπονται, ἐνίοτε, εἰς ἐκδηλώσεις διὰ τὰς ὁποίας, ἀσφαλέστατα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ φιλάθλου πυρετοῦ, δὲν θὰ αἰσθάνωνται ὑπερήφανοι, ἀλλ' ἀντιθέτως τὰς ἀποδοκιμάζουν. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν, κατὰ καθῆκον, νὰ ὑπενθυμίζουν εἰς τοὺς θεατὰς τῶν ἀγώνων, τὰς εὐγενεστέρας πτυχὰς τοῦ φιλάθλου ἰδεώδους καὶ νὰ συγκρατοῦν αὐτοὺς ἀπὸ ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν στιγμιαίων ἐνθουσιωδῶν ἐκρήξεων, ἀναστέλλουν, προσκαίρως, τὴν λειτουργίαν τῆς λογικῆς καὶ τὰς προτροπὰς τῆς φρονήσεως καὶ στρέφονται κατ' αὐτοῦ τούτου τοῦ προαναφερθέντος ἰδεώδους, τῆς εὐπρεπείας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ κάποτε—εὐτυχῶς σπανιώτατα—κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἀντιφρονούντων φιλάθλων ἢ ἀκόμη καὶ κατὰ περουσιῶν.

Εἶναι ἐνθαρρυντικὸν ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ φίλαθλον κοινὸν ἐκδηλοῦται μὲ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Ε.Π.Σ.Α. κ. Βγενόπουλον τὸ ἔπαθλον τῆς εἰδικῆς, διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, διακρίσεως.

κοσμιότητα καὶ εὐπρέπειαν, ὁπότε πάντες ἀποχωροῦμεν τῶν γηπέδων καὶ τῶν Σταδίων ἱκανοποιημένοι, διότι ὑψηλὰ ἐκρατήσαμεν ὅλοι τὴν σημαίαν τῶν ὡραιοτέρων ἀθλητικῶν παραδόσεων.

Λαμπρὸν παράδειγμα ὁ τελευταῖος μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Παναθηναϊκοῦ-Ὀλυμπιακοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπεκράτησεν ἀπόλυτος τάξις, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ γηπέδου. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν τεραστίως συνέβαλον τὰ ἐξόχως εὔστοχα μέτρα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν κ. Ἀρχοντουλάκη, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας νὰ συγχαρῶ καὶ δημοσία.

Πρέπει, ὅμως, ἐξ ἄλλου, νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι ἡ κοσμιότης τῆς προαναφερθεί-

σης συναντήσεως, ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπὸ τῶν φιλάθλων καὶ τῶν ἀθλητικῶν παραγόντων ἀθλητικὸν ἦθος καὶ τὴν ψυχικὴν ἀνωτερότητα. Τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὴν εὐγένειαν, ἀκριβῶς, ἐκείνην ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν σημερινὴν τόσον τιμητικὴν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἐκδήλωσιν, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ θερμότατα εὐχαριστῶ».

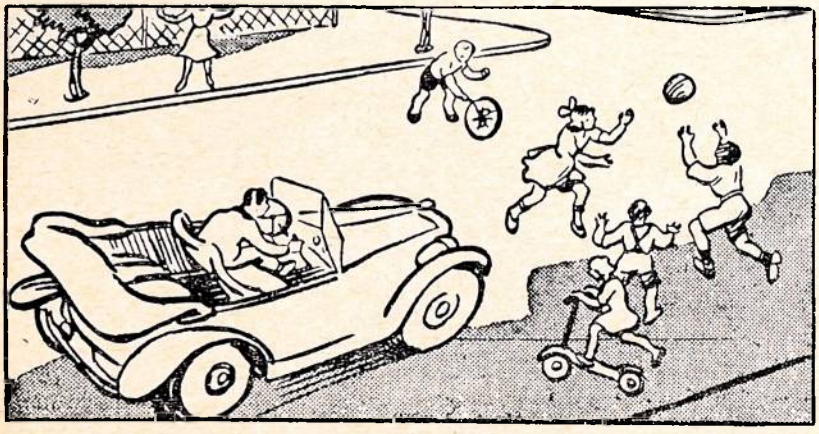
Ἐν συνεχεία ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, Ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτακόπουλος, ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς θὰ συνεχίσουν ἐργαζόμενοι μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως στὰ γήπεδα κατὰ τὴν διενέργεια τῶν διαφόρων ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων. Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ κ. Βῆχος καὶ τέλος ὁ κ. Μέρμηγκας. Ὅλοι οἱ ὁμιληταὶ ἀνεφέρθησαν στὸ ἔργο τῆς Ε.Π.Σ.Α. Ἀθηνῶν καὶ γενικώτερα στὶς ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις, τονίσαντες ἰδιαιτέρως τὴν συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν στὴν ἀρτία διεξαγωγὴ αὐτῶν. Μετὰ τὶς ὁμιλίες ἐπηκολούθησε τὸ κόψιμο τῶν πιττῶν καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων, βραβείων καὶ εἰδικῶν διακρίσεων, μία τῶν ὁποίων ἔλαβε καὶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, θέλοντας νὰ ζεστάνῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα, δεξιώθηκε σὲ παρακείμενη αἴθουσα, τοὺς παριστανους καὶ ἔτσι ἔκλεισε μιὰ ἀληθινὰ ὡραία γιορτή.

Συγχαίρουμε τὴν Ε.Π.Σ.Α. Ἀθηνῶν γιὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργο της καὶ εὐχόμαστε σ' αὐτή, καὶ τὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμὸ γενικώτερα, μεγαλύτερες ἐπιτυχίες. Ἐκτιμοῦμε τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλονται γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος καὶ εὐχόμαστε εἰλικρινὰ νὰ ἀναπτύσσεται ζηλευτὰ τὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά. Δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι γιὰ τὶς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν στὸ δρόμο ἢ στὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Ι Σ Ο Λ Ο

Οἰκονομικοῦ ἔτους 1964, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον	58.696,55	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.	478.368,40	537.064,95
Οἰκόπεδα «Κουπονίων»	7.090,00	
Οἰκόπεδα Πατρῶν	34.599,00	
Οἰκόπεδα ἀδιάθετα Ν. Ἡρακλείου κλπ.	133.298,50	174.987,50
Κληροῦχοι οἰκοπέδων Αης ἀγορᾶς Ἀμφιάλης	31.741,30	
» » Βας » »	91.608,00	
» » Ράχ. Κουκουβαούνων	82.732,55	
» » Νέου Ἡρακλείου	70.985,40	
» » Πατρῶν	342.151,00	619.218,25
Ἀποδείξεις εἰσπρακτέαι	115,00	115,00
		1.331.385,70

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΤΕΛΕΣ

ΔΟΥΝΑΙ

Διὰ Γενικὰ ἔξοδα	5.172,00	5.172,00
Κέρδη πρὸς ἐξίσωσιν	18.991,20	18.991,20
		24.163,20

Ἐν Ἀθήναις τῇ

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυνόμος Α'

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀστυφύλαξ

ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Γ Ι Σ Μ Ο Σ

'Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1964

		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Συνεταιριστικαὶ μερίδες	170.200,00	
Μηνιαία τακτικὴ εἰσφορὰ	319.137,00	489.337,00
Δόσεις — 'Ελληνικὸν Δημόσιον	700.281,20	
Πιστωταὶ διαγραφέντες	3.400,00	703.681,20
Κέρδη 10ετίας οἰκοπέδων Ας ἀγορᾶς 'Αμφιάλης	331,20	
» » » Βας » »	2.234,50	
» » » Ράχ. Κουκουβαόνων	2.281,00	4.846,70
Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	20.310,30	
Ἔκτακτον ἀποθεματικὸν	94.219,30	
Κέρδη καὶ ζημίαι	18.991,20	133.520,80
		1.331.385,70

Μ Α Τ Ω Ν Χ Ρ Η Σ Ε Ω Σ

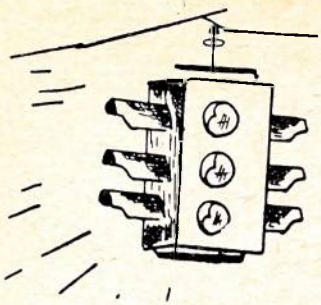
		Λ Α Β Ε Ι Ν
'Απὸ μηνιαίαν τακτικὴν συνδρομὴν	13.959,00	
» τόκους	7.063,00	
» δικαίωμα ἐγγραφῆς	1.170,00	22.192,00
» κέρδη 10ετίας οἰκοπέδων Ας ἀγορᾶς 'Αμφιάλης	165,60	
» » » » Βας » »	893,20	
» » » » Ραχ. Κουκουβαούνων	912,40	1.971,20
		24.163,20

31ῃ Δεκεμβρίου 1964

'Ο 'Αντιπρόεδρος
Γ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνόμος Α'

'Ο Ταμίας
Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνόμος Β'

Οἱ Σύμβουλοι:
1) Ν. Παπαϊωάννου, 'Αστυν. Β', 2) Γ. Γεωργακόπουλος, 'Αστυν. Β', 3) 'Αθ. Σαρανταένας, Δόκ. 'Αρχ., 4) Εὐστ. Κονιδιτσιώτης, 'Υπαρχ., 5) Ν. Πατσοῦρος, τ. 'Υπαρχ.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ἀδικαιολόγητη ἡ σύγκρουσις δύο ἀστικῶν λεωφορείων στὴ διασταύρωσι τῶν λεωφόρων Βασιλίσσης Σοφίας καὶ Πανεπιστημίου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν 9 ἐπιβάτες. Αἰτία ἡ ἐγωιστικὴ ἀντίληψις τῶν ὁδηγῶν, ποὺ ἤθελαν νὰ ἔχουν καὶ οἱ δύο προτεραιότητα, ἐνῶ ὤφειλεν ὁ ἕνας νὰ δώσῃ τὴν προτεραιότητα στὸν ἄλλο.

* Η ΚΥΡΙΑΚΗ 18-12-1964, ὑπῆρξε μιὰ ἡμέρα μὲ πολὺ αἷμα ἀπὸ τροχαῖα δυστυχήματα. Στὶς 8 τὸ πρωὶ τρόλεϋ τῆς γραμμῆς Παγκρατίου, λόγω τῆς βροχῆς καὶ ἴσως λόγω ἀντικανονικῆς ταχύτητος, σχετικὰ μὲ τὴν κατωφέρεια τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους, «ντεραπάρισε» καὶ συνέθλιψε πάνω στὸ πεζοδρόμιο δύο ἀνθρώπους ποὺ περίμεναν στὴ στάσι γιὰ νὰ μποῦν σ' αὐτό. Μετὰ ἔπεσε πάνω σὲ σταθμευμένο λεωφορεῖο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν σοβαρῶς 13 ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες.

Τὴν ἴδια μέρα στὴ Νέα Φιλαδέλφεια ὁ μαθητὴς Ο. Π. 10 χρονῶν ἐνεπλάκη στὶς πίσω ρόδες τοῦ βυτιοφόρου 114850 τὴ στιγμὴ ποὺ προσπαθοῦσε νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ τὸ πίσω μέρος του, ἐνῶ αὐτὸ ἐκινεῖτο. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ δυστύχημα ἔγινε 50 μέτρα ἀπὸ τὸ σπίτι του.

Ἐπίσης στὴν ὁδὸ Πλάτωνος καὶ Εὐκλείδου συνεκρούσθησαν ἕνα ἡμιφορτηγὸ καὶ ἕνα λεωφορεῖο, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ ἡμιφορτηγὸ νὰ παρεκκλίνῃ τῆς πορείας του, νὰ ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο καὶ νὰ σκοτωθῇ ἕνα κοριτσάκι 3 χρονῶν ποὺ τὸ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι ἡ θεία του, ποὺ καὶ αὐτὴ τραυματίσθηκε σοβαρά. Τὸ ἴδιο σοβαρὰ τραυματίσθηκαν ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἡμιφορτηγοῦ καὶ ὁ συνεπιβάτης του.

Τὴν ἴδια ἡμέρα στὸ 46 χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας τὸ φορτηγὸ 104920 παρέσυρε καὶ τραυμάτισε θανάσιμα τὸν διαβάτη Κ. Κακκαβᾶ, ποὺ πέθανε ἐνῶ μετεφερόταν στὸ νοσοκομεῖο. Ἐπίσης τὴν ἴδια ἡμέρα σὲ ἄλλη σύγκρουσι ἑνὸς φορτηγοῦ μὲ τὸ 114494 Ι.Χ. αὐτοκίνητο, ποὺ ἔγινε ἔξω ἀπὸ τὸν Πύργο τῆς Βασιλίσσης, τραυματίσθηκαν σοβαρῶς οἱ ὁδηγοὶ καὶ 5 ἐπιβάτες.

* ΣΤΙΣ 22-12-1964, συνεκρούσθησαν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Ὑφυπουργοῦ Συντονισμοῦ μὲ ἕνα φορτηγό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῇ ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Κανελλόπουλος, ἡ σύζυγός του καὶ 3 ἄλλα ἄτομα. Τὸ δυστύχημα ἔγινε ἔξω ἀπὸ τὴν Πάτρα, μεταξὺ Ροϊτίκων καὶ Μιντιλογλίου.

* ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ, στὶς 25-12-1964, συνεκρούσθησαν στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο μὲ λεωφορεῖο. Αἰτία ἡ βλάβη τῶν φρενῶν τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου. Ἀποτέλεσμα 9 τραυματίες.

* Η ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Α. Γ. τὴν στιγμὴ ποὺ ἐπιχειροῦσε νὰ διασχίσῃ τὴν λεωφόρο Κηφισιᾶς, κοντὰ στὸ νοσοκομεῖο «Ἀπόστολος Παῦλος», παρασύρθηκε ἀπὸ Ι. Χ. ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε νεαρὸς φοιτητὴς καὶ ποὺ ἔτρεχε μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα.

* ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ, τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἕνα ἡμιφορτηγὸ παρέσυρε καὶ διαμέλισε τρίχρονο κοριτσάκι.

* ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ, τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, σημειώθηκαν πολλὲς συγκρούσεις καὶ ἀνατροπὲς αὐτοκινήτων, μὲ θύματα 6 νεκροὺς καὶ 7 τραυματίες.

Ν. Α.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

«Ἐπικειμένης τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων βιβλιαρίων νοσηλείας διὰ τὸ ἔτος 1965, ἐντελλόμεθα τὰ κάτωθι :

1) Ἕκαστος ὑπάλληλος (ἀστυνομικὸς ἢ διοικητικὸς) ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ ὑπεύθυνον δήλωσιν εἰς διπλοῦν, περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένων μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Οἱ ἐπ' ἀδείᾳ τελοῦντες ὑπάλληλοι, θὰ συμπληρώσωσι καὶ θὰ ὑποβάλωσι τοιαύτας ὑπευθύνους δηλώσεις ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ των.

2) Εἰς ἑκάστην δήλωσιν θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸ ἄνω δεξιὸν μέρος καὶ ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος τετραγωνιδίου, ἔνθα ὑπάρχουν τὰ γράμματα Α.Μ., ὁ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὑπαλλήλου βιβλιαρίων, ὅστις ἀριθμὸς εἶναι ἀναγεγραμμένος εἰς τὸ μέσον τῆς σελίδος 3 ἑκάστου βιβλιαρίου καὶ εἰς τὴν ἔνδειξιν «Στοιχεῖα Προστάτου Ὑπαλλήλου Α.Μ...» Ὡσαύτως εἰς ἑκάστην δήλωσιν θὰ ἀναγραφῇ ὁ ἀριθμὸς Μητρώου Ἀστυνομίας τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὴν ἄνω ἀριστερὰν ὄψιν τῆς πρώτης σελίδος τῆς δηλώσεως.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι νὰ τεθῶσι μερίμνῃ καὶ εὐθύνῃ τῶν κ.κ. Διαχειριστῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον ἡ ἀναγραφὴ λανθασμένου ἀριθμοῦ συνεπάγεται σοβαρωτάτην ὑπηρεσιακὴν ἀνωμαλίαν καὶ θέλει ἐλεγχθῇ πειθαρχικῶς ὁ ὑπαίτιος τοιαύτης ἀνωμαλίας.

3) Αἱ δηλώσεις νὰ συμπληρωθῶσι καλῶς, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ἄλλωστε οὐδεμίαν δυσχέρειαν παρουσιάζουν κατὰ τὴν συμπλήρωσιν.

4) Νὰ ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τῶν κ.κ. Διοικητῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ σφραγισθῶσιν.

5) Οἱ προστατεύοντες μέλη πατρικῆς οἰκογενείας των (γονεῖς ἢ ἀγάμους ἀδελφάς), ἐφ' ὅσον ἔχουσι καὶ ἑτέρους ἀδελφοὺς (ἰδιωτικοὺς ἢ Δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας), ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισυνάψωσιν εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν των βεβαιώσεις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ Δημοσίων Ἀρχῶν ἢ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, περὶ τῶν μηνιαίων προσόδων τῶν ἑτέρων ἀδελφῶν των.

Τοιαῦται βεβαιώσεις δὲν εἶναι ἀπαραίτητοι ἐάν :

α) Ὁ ὑπάλληλος ἀναγράφῃ εἰς τὴν δήλωσίν του, ὅτι οἱ τυχὸν ὑπάρχοντες ἕτεροι ἀδελφοί του ἔχουσιν ἕκαστος μηνιαίας προσόδους ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς, ἀνωτέρας τῶν 2.000 δραχμῶν καὶ

β) Προσεκόμισε τοιαύτας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας κατὰ τὸ ἔτος 1964. Ἐὰν ὅμως ἐπῆλθε μεταβολή τις, τοιαῦται βεβαιώσεις θὰ ὑποβληθῶσιν.

6) Ὑπάλληλοι οἵτινες ἔλαβον κατὰ τὸ παρελθὸν νέα βιβλιάρια νοσηλείας καὶ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται κράτησις 1% ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀντὶ 2%, θὰ ὑποβάλωσιν ὑπεύθυνον δήλωσιν καὶ ἀκολούθως ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας πρὸς ρύθμισιν τῆς ἐκκρεμότητός των.

7) Ἐφ' ὅλων τῶν συνταχθησομένων, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑπευθύνων δηλώσεων, θὰ ἀναγραφῇ, εἰς τὴν προσθίαν ἄνω ἀριστερὰν ὄψιν καὶ κάτωθι τοῦ ἀριθμοῦ Μητρώου Ἀστυνομίας, μερίμνῃ καὶ εὐθύνῃ τῶν κ.κ. Διαχειριστῶν, μία τῶν κατωτέρω ἐνδείξεων, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὁλογράφως «Ἐνεργεῖται κράτησις δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ Κλάδου Ὑγείας» ἢ «Ἐνεργεῖται κράτησις ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ Κλάδου Ὑγείας». Ἡ ἔνδειξις αὕτη θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ τίθηται ἡ σφραγὶς τοῦ ὑπογράφοντος καὶ ἡ ὑπηρεσιακὴ τοιαύτη.

8) Οἱ τὸ πρῶτον ἀσφαλίζοντες μέλη τῆς οἰκογενείας των ὑπάλληλοι, ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, πρὸς λῆψιν ὁδηγιῶν.

9) Εἰς τοὺς κ.κ. Διαχειριστὰς παρέχεται 10ήμερος προθεσμία διὰ τὴν συμπλήρωσιν, συγκέντρωσιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑπευθύνων δηλώσεων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς τούτων.

10) Κατὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς θεώρησιν τῶν βιβλιαρίων, δέον ὅπως προσκομίζωνται ὑπὸ τούτων ἅπαντα τὰ βιβλιάρια τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ τὰ τυχὸν εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας μελῶν των εἰς ἐπαρχίας.

11) Τὰ Παραρτήματα Κλάδου Ὑγείας Πατρῶν καὶ Κερκύρας θὰ ἐνεργήσωσιν ἀναλόγως ὡς ἀνωτέρω, θὰ προβῶσιν εἰς τὴν θεώρησιν τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας καὶ εἶτα θὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Ἀθηνῶν τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις τῶν ὑπαλλήλων.

Ἔστω γνωστὸν ὅτι, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Παρ/των Πατρῶν καὶ Κερκύρας, δὲν εἶχον ὑποβάλλει βεβαιώσεις περὶ τῶν μηνιαίων προσόδων τῶν τυχὸν ἑτέρων ἀδελφῶν των κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ὡς ἐκ τούτου, δέον ὅπως ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις πρόσφατοι τοιαῦται, ἐφ' ὅσον βεβαίως συντρέχῃ τοιαύτη περίπτωσις.

12) Τὰ βιβλιάρια τῶν ἰδίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων θὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων των, ἐνῶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

13) Ἡ θεώρησις τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας θέλει ἀρχίσει ἀπὸ 19ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι ἀναγραφομένην σειράν, βάσει τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀριθμοῦ Μητρώου, ὅστις, ὡς γνωστόν, ἀναγράφεται εἰς τὸ μέσον τῆς σελίδος 3 ἑκάστου βιβλιαρίου καὶ εἰς τὴν ἔνδειξιν «Στοιχεῖα Προστάτου Ὑπαλλήλου Α.Μ...».

14) Οἱ κ.κ. Διαχειρισταὶ ὀφείλουσιν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Ἀθηνῶν τὴν 21ην ἢ 22αν τρέχοντος μηνὸς καὶ ἀπὸ 7.40'—13ης ὥρας πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐντύπων ὑπευθύνων δηλώσεων».

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαῖνον τὸν ἀριθμὸν Μητρώου τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡμερομηνίαν προσελεύσεως τούτων εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας πρὸς θεώρησιν τῶν βιβλιαρίων νοσηλείας.

1)	Τὴν 19-2-65	ἅπαντες οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.			14)	»	6-3-65	»	»	1201–1300
					15)	»	8-3-65	»	»	1301–1400
2)	Τὴν 20-2-65	ἀπὸ Α.Μ.	1–	100	16)	»	9-3-65	»	»	1401–1500
3)	» 22-2-65	»	»	101– 200	17)	»	10-3-65	»	»	1501–1600
4)	» 23-2-65	»	»	201– 300	18)	»	11-3-65	»	»	1601–1700
5)	» 24-2-65	»	»	301– 400	19)	»	12-3-65	»	»	1701–1800
6)	» 25-2-65	»	»	401– 500	20)	»	13-3-65	»	»	1801–1900
7)	» 26-2-65	»	»	501– 600	21)	»	15-3-65	»	»	1901–2000
8)	» 27-2-65	»	»	601– 700	22)	»	16-3-65	»	»	2001–2100
9)	» 1-3-65	»	»	701– 800	23)	»	17-3-65	»	»	2101–2200
10)	» 2-3-65	»	»	801– 900	24)	»	18-3-65	»	»	2201–2300
11)	» 3-3-65	»	»	901–1000	25)	»	19-3-65	»	»	2301–2400
12)	» 4-3-65	»	»	1001–1100	26)	»	20-3-65	»	»	2401–2500
13)	» 5-3-65	»	»	1101–1200	27)	»	22-3-65	»	»	2501–2600

28)	»	23-3-65	»	»	2601–2700	51)	»	20–4–65	»	» 4901–5000
29)	»	24-3-65	»	»	2701–2800	52)	»	21-4-65	»	» 5001–5100
30)	»	26-3-65	»	»	2801–2900	53)	»	22-4-65	»	» 5101–5200
31)	»	27-3-65	»	»	2901–3000	54)	»	28–4–65	»	» 5201–5300
32)	»	29-3-65	»	»	3001–3100	55)	»	29-4-65	»	» 5301–5400
33)	»	30–3–65	»	»	3101–3200	56)	»	30-4-65	»	» 5401–5500
34)	»	31-3-65	»	»	3201–3300	57)	»	1-5-65	»	» 5501–5600
35)	»	1-4-65	»	»	3301–3400	58)	»	3–5–65	»	» 5601–5700
36)	»	2-4-65	»	»	3401–3500	59)	»	4-5-65	»	» 5701–5800
37)	»	3-4-65	»	»	3501–3600	60)	»	5-5-65	»	» 5801–5900
38)	»	5-4-65	»	»	3601–3700	61)	»	6-5-65	»	» 5901–6000
39)	»	6-4-65	»	»	3701–3800	62)	»	7-5-65	»	» 6001–6100
40)	»	7-4-65	»	»	3801–3900	63)	»	8-5-65	»	» 6101–6200
41)	»	8-4-65	»	»	3901–4000	64)	»	10-5-65	»	» 6201–6300
42)	»	9-4-65	»	»	4001–4100	65)	»	11-5-65	»	» 6301–6400
43)	»	10–4–65		»	4101–4200	66)	»	12-5-65	»	» 6401–6500
44)	»	12-4-65	»	»	4201–4300	67)	»	13-5-65	»	» 6501–6600
45)	»	13-4-65	»	»	4301–4400	68)	»	14-5-65	»	» 6601–6700
46)	»	14-4-65	»	»	4401–4500	69)	»	15-5-65	»	» 6701–6800
47)	»	15-4-65	»	»	4501–4600	70)	»	17-5-65	»	» 6801–6900
48)	»	16-4-65	»	»	4601–4700	71)	»	18-5-65	»	» 6901–7000
49)	»	17-4-65	»	»	4701–4800	72)	»	19-5-65	»	» 7001–7100
50)	»	19-4-65	»	»	4801–4900	73)	»	20-5-65	»	» 7101–7200

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

«Ὡς διεπιστώθη μέχρι τοῦδε, διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Παιδικῶν Κατασκηνώσεων, ἐπετεύχθη, αἰσθητῶς, ἡ προστασία καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Αστυνομικῶν Διευθύνσεων 'Αθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικά.

'Αποβλέποντες εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου προστασίας τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως Σκηνῆς Παιδικοῦ Θεάτρου, Μαντολινάτας καὶ Παιδικῆς Χορωδίας πρὸς ἐθνικο-θρησκευτικήν, πνευματικήν, ἠθικὴν καὶ μουσικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων.

Τὸ Παιδικὸν θέατρον, ἐφ' ὅσον βεβαίως μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκλέγονται τὰ παιζόμενα ἔργα, παρέχει τὴν ἀπαραίτητον ψυχαγωγίαν καὶ συντελεῖ, ἐν πολλοῖς, εἰς τὴν μορφωτικὴν καὶ ἠθικοπλαστικὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν παιδιῶν.

Διότι δι' αὐτοῦ ἀναπτύσσουν, μὲ ἠρεμίαν καὶ ἁρμονικότητα, τὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικόν των κόσμον, ἀντλοῦν πλοῦτον διδαγμάτων καὶ τείνουν, σὺν τῷ χρόνῳ, δεχόμενα καὶ τὰς ἄλλας εὐμενεῖς ἐπιδράσεις, ἤτοι τῆς οἰκογενείας, τῆς 'Εκκλησίας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει, νὰ διαμορφώσουν τὸν χαρακτῆρα των ἠθικῶς καὶ ἀποβοῦν, τελικῶς, ὑγιᾶ καὶ ἐπωφελῆ μέλη τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἐξεδηλώθη ἡ συμπαράστασις καὶ τοῦ «'Ορφείου» 'Αθηνῶν, Προτύπου Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς, ἀνεγνωρισμένης

ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία στεγάζεται ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Γ' Σ/βρίου καὶ Σολωμοῦ 68.

Τὸ ἀνωτέρω ἵδρυμα, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38 ἀπὸ 12-12-1964 ἐγγράφου, εὐγενῶς προσφερθέν, παρεχώρησε δωρεὰν μίαν αἴθουσαν διδασκαλίας δὶς τῆς ἑβδομάδος. Πρωΐαν ἀπὸ 9.30—12.30' καὶ ἀπόγευμα ἀπὸ 3—5 ὥρας.

'Επὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως τῶν τέκνων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ἡ διδασκαλία θὰ λαμβάνῃ χώραν, δὶς τῆς ἑβδομάδος, εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Λέσχης της.

'Ως καθηγητὴς τῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων ἀνέλαβεν ὁ κ. Στέφανος Νικολαΐδης, διπλωματοῦχος Σχολῆς 'Εθνικοῦ Θεάτρου καὶ 'Ελληνικοῦ 'Ωδείου.

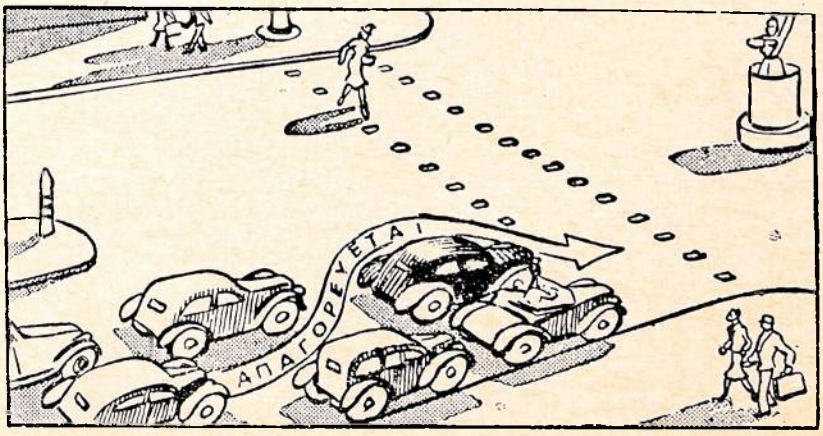
'Η λειτουργία τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου ἔχει ἤδη ἀρχίσει, δοθέντος ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου "Ετους, ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ 'Ενόπλων Δυνάμεων, εἰς τὴν ὥραν τῆς ἐκπομπῆς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, μετεδόθησαν ἐπιτυχῶς δύο θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα, ἐκτελεσταὶ τῶν ὁποίων ἦσαν τέκνα ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν Διευθύνσεων 'Αθηνῶν—Πειραιῶς.

Τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως ὁλοκληρώσῃ καὶ εὐρύνῃ τὰς προσπαθείας του ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας ἁπάντων τῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων, καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἔχοντας τέκνα, ἄρρενα καὶ θήλεα, ἡλικίας 7—17 ἐτῶν, νὰ ἐγγράψωσι ταῦτα πρὸς παρακολούθησιν μαθημάτων θεάτρου καὶ μουσικῆς.

Οὗτοι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν θὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν 'Αστυνόμον Α' κ. Νικόλαον 'Αθανασόπουλον, ὅστις ἔχει ἀναλάβει τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὡς ἄνω συγκροτημάτων. 'Η ἐγγραφὴ καὶ ἡ διδασκαλία θὰ παρέχωνται δωρεάν. "Οργανα, ἤτοι μανδολίνα καὶ κιθάραι, διὰ τὴν ἐκμάθησιν, διατίθενται ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγείου».

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μαυροκορδάτου Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 24, κοντὰ στὴν «Ζωοδόχο Πηγή».

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, γεννήθηκε τὸ 1791 στὴν Κωνσταντινούπολι. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1821, προερχόμενος ἀπὸ τὴν Πίζα τῆς Ἰταλίας, ἀφίχθη στὴν Πελοπόννησο καὶ ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες ἦλθε σὲ ἀντίθεσι μὲ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὸν Δημήτριο Ὑψηλάντη.

Πηγαίνοντας στὸ Μεσολόγγι, ἀνέλαβε τὴν διοίκησι τοῦ Ἀγῶνος στὴν Δ. Στερεὰ Ἑλλάδα, ὡς πρόεδρος τῆς συγκροτηθείσης Γερουσίας (Νοέμβριος 1821). Μετὰ τὴν Συνέλευσι τῆς Ἐπιδαύρου, διωρίσθη πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Ἐπιχειρήσας τὴν ἐκπόρθησι τῶν Πατρῶν καὶ ἀργότερα στὴ μάχη τοῦ Πέτα, ὑπέστη δεινὴν ἧτταν, μὴ ἔχοντας στρατιωτικὲς γνώσεις. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ κατὰ τὴν ἐπιδρομὴ τοῦ Ἰμπραήμ.

Τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν ὁ Μαυροκορδᾶτος ἤσκησε μᾶλλον δικτατωρικῶς. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ἐπικεφαλῆς ὢν τοῦ Ἀγγλικοῦ Κόμματος, ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τὸν Ὄθωνα ὡς πρεσβευτὴς στὸ Λονδῖνο, Κωνσταντινούπολι κ.ἀ., ὡς καὶ πρωθυπουργὸς (1841). Ἐγένετο πρῶτος συνταγματικὸς πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1843. Ἐξελέγη, γιὰ τελευταία φορά, πληρεξούσιος τῆς Εὐρυτανίας τὸ 1864. Ἀπέθανε στὴν Αἴγινα τὸ 1865. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ διάφορα προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μαυρομιχάλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 60, ἀπέναντι στὴ «Λυρικὴ Σκηνή».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Μάνης, τῆς ὁποίας παλαιὰ μέλη διεκρίθησαν ὡς στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀπὸ τὸ 1802 καὶ προσέφεραν πολύτιμες ὑπηρεσίες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μαυρομματαίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου 8, στὸ «Μουσεῖον».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν πολὺ πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, κατ' αὐτόν, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι.

Μάχης Ἀναλάτου. Βλέπε **Ἀναλάτου Μάχης.**

Μεγαλοπόλεως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Οἰχαλίας, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γκύζη».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ κωμόπολι τῆς Ἀρκαδίας, πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας, μὲ 2.300 περίπου κατοίκους. Ἡ ἀρχαία Μεγαλόπολις, ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Ἐπαμεινώνδα, μετὰ τὴν μάχην τῶν Λεύκτρων (371 π.Χ.). Τὸ 223/2 π.Χ. ἡ Μεγαλόπολις ἐκυριεύθη καὶ κατεστράφη ἀπὸ τὸν Κλεομένη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (πλατεῖα «Καραϊσκάκη») καὶ τελειώνει στὴν Ἱερὰ ὁδό.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος (356–323 π.Χ.), γυιὸς τοῦ Φιλίππου Β', βασιλέως τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, γεννήθηκε στὴ Πέλλα καὶ ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 13 χρόνων εἶχε παιδαγωγὸ τὸν Ἀριστοτέλη. Ὅταν ὁ πατέρας του τὸ 340 ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ Βυζαντίου, ἀνέθεσε σ' αὐτὸν τὴν ἀντιβασιλεία. Λαμβάνοντας μέρος στὴ μάχη τῆς Χαιρωνίας (338 π.Χ.), ἐπέδειξε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν στρατιωτική του ἰδιοφυία.

Μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ πατέρα του, ἀνῆλθε τὸ 336 στὸ θρόνο τῆς Μακεδονίας καὶ κατελθὼν στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ παρέλυσε κάθε ἀντίδρασι, ἀνεκηρύχθη τὸ 335 στὴ Κόρινθο ἀρχηγὸς τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὴν ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκστρατεία, τὴν ὁποία καὶ ἐπραγματοποίησε μὲ τὶς περιφανεῖς κατὰ καιροὺς νῖκες του. Ἔφθασε μέχρι τῆς Ἰνδικῆς (327), ὅπου κοντὰ στὸ ποταμὸ Ἰδάσπη ἐνίκησε τὸν βασιλέα Πῶρο. Προχωρώντας μέχρι καὶ τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ, ἐπέστρεψεν ἔνεκα τῆς δυσανασχετήσεως ποὺ ἀνεφάνη στὶς τάξεις τοῦ στρατοῦ του. Γυρίζοντας στὰ Σοῦσα καὶ ἐνῶ προπαρεσκεύαζε τὴν κατὰ τῆς Ἀραβίας ἐκστρατεία, ἀπέθανε στὴ Βαβυλῶνα ἀπὸ πυρετὸ στὴν ἡλικία τῶν 33 χρόνων.

Μὲ τὸν θάνατο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἐτερματίσθη πρόωρα ἡ ἔνδοξη σταδιοδρομία τῆς πλέον κοσμοϊστορικῆς φυσιογνωμίας τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐξηπλώθη σ' ὅλον τὸν τότε κόσμο, ἡ δὲ ἐπίδρασις τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὴ γιὰ τὴν ἐξέλιξι ὅλων τῶν περιοχῶν ποὺ κατεκτήθησαν. Δίκαια ἡ ὅλη ἐκείνη ἐποχὴ χαρακτηρίζεται ὡς «Ἀλεξανδρινὴ» ἢ «ἑλληνιστική», κατὰ ἀντιδιαστολὴν τῆς καθαρῶς ἑλληνικῆς, τῆς περιωρισμένης ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κρατῶν–πόλεων. Μὲ τὸν Μ. Ἀλέξανδρο, τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα εὗρε τὴν καταξίωσί του. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Μεγάλου Σπηλαίου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀμπελακίων (Στ' στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸν Ἀνηφορίτη.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ μεγάλη ἱστορικὴ μονὴ τῆς Πελοποννήσου, στὴν περιοχὴ Καλαβρύτων, ποὺ εὑρίσκεται ἐντὸς σπηλαίου τῶν Ἀροανίων ὀρέων καὶ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐκτίσθη τὸ 362 μ.Χ. καὶ ἀρχικῶς μὲν ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἀσκητήριο, ἀργότερα δὲ ἐπὶ φραγκοκρατίας, μετεβλήθη σὲ μονήν. Τὸ 1354 ὡρίσθη ὡς ἕδρα τοῦ Ἕλληνος μητροπολίτου Πατρῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπέστη ἐπανειλημμένως καταστροφὲς ἀπὸ πυρκαϊές. Τὸ 1943 οἱ γερμανικὲς δυνάμεις κατοχῆς τὴν κατεύκασαν καὶ ἥρπασαν τὰ διάφορα κειμήλια (70 φορτία ζώων). Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Περιστέρι καὶ στὸν Ὑμηττό.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, Ὑπαστυνόμου Α', ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου, κεκτημένος τὰ νόμιμα προσόντα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Ἀγοριανίτης, Δημήτριος Πάγκος, Κωνσταντῖνος Ψυχογίδης καὶ Κωνσταντῖνος Μπλότσος.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Παναγιώτης Παναγόπουλος, Νικόλαος Καρυώτης, Νικόλαος Τσαγανὸς καὶ ὁ μαθητευόμενος Ἀστυφύλαξ κ. Γεώργιος Παπαγεωργόπουλος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των, ἀπὸ 14-1-1965, οἱ καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31-12-1963 καὶ διατηρηθέντες εἰς τὴ ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, πρὸς συμπλήρωσιν 35ετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἣν καὶ συνεπλήρωσαν ἤδη, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Παναγιώτης Καργιοπούλης καὶ ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀντώνιος Τσουρῆς. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐξεφράσθη αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, εὐαρέσκεια.

—Μετετάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Μ. Δ. Β' κατηγορίας, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Παναγιώτης Παπαγεωργίου.

***

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον διὰ τὰ ἔτη 1965 καὶ 1966, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

1. κ. Γεώργιος Σπυρόπουλος, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σ.τ.Ε., Πρόεδρος (ἀναπληρωτὴς κ. Γεώργιος Χαρμπούρης).
2. κ. Ἀπόστολος Παπαλάμπρου, Σύμβουλος Ἐπικρατείας (ἀναπληρωτὴς κ. Ἠλίας Γλυκοφρύδης).
3. κ. Ἰωάννης Χατζηδάκις, Ἀρεοπαγίτης (ἀναπληρωτὴς κ. Μ. Ἠλιόπουλος).
4. κ. Κωνσταντῖνος Ἀναγνωστόπουλος, Ἀρεοπαγίτης (ἀναπληρωτὴς κ. Σ. Σταυρόπουλος).
5. κ. Μιχαὴλ Καλλιμόπουλος, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου (ἀναπληρωτὴς κ. Κ. Παπαϊωάννου).
6. κ. Θ. Μπέης, Ὑποστράτηγος (ἀναπληρωτὴς κ. Φ. Σταυρέας).
7. κ. Γ. Μορώνης, Ὑποστράτηγος (ἀναπληρωτὴς κ. Γ. Δέδες), μέλη, καί
8. κ. Ἀναστάσιος Γαρδίκας, Ἀστυνόμος Α', Γραμματεὺς (ἀναπληρωτὴς κ. Σ. Χατζάκης).

Τοῦ ὡς ἄνω Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου θὰ μετέχῃ ὡς εἰσηγητής, ἄνευ ψήφου, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ συσταθέντος Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων (Τ.Α.Υ.Α.Π.) διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα 1-1-1965/31-12-1965, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

1. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ε. Καραμπέτσος, Πρόεδρος
2. » » κ. Α. Στρατῆς
3. » » Β' κ. Γ. Λυμπέρης

4. Ἀστυνόμος	Α′	κ. Κ. Γιαννούλης
5. »	Β′	κ. Χ. Πατσούρης
6. Ὑπαστυνόμος	Α′	κ. Κ. Βάμβουκας
7. Τμηματάρχης	Α′	κ. Α. Ἀναγνωστόπουλος, μέλη, καὶ
8. Ἀστυνόμος	Β′	κ. Α. Σταματόπουλος, Γραμματεύς.

***

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ

Ὁ γνωστὸς ἐθελοντὴς αἱμοδότης κ. Δ. Σταθόπουλος, συνεχίζων τὴν ὑπὲρ διαφόρων ἀσθενῶν δωρεὰν προσφορὰν αἵματος, ἔτυχε συγχαρητηρίων τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, διὰ τὴν συμβολήν του εἰς τὸ ἔργον περιθάλψεως ἀπόρων ἀσθενῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Σταθόπουλος προσέφερεν, εἰς μνήμην ἀποβιωσάντων ἀστυνομικῶν, ἀπὸ τοῦ 1956 μέχρι τέλους 1964, συνολικῶς 7.300 γραμμάρια αἵματος.

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Παρὰ τοῦ Δημάρχου Κρωπίας Ἀττικῆς, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν, ἐκφράζοντες πρὸς τοῦτο τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας κριτικήν.

Κορωπὶ τῇ 8 Ἰανουαρίου 1965

Π ρ ὸ ς

Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ»

Ἀ θ ή ν α ς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν τὴν τακτικὴν λῆψιν τοῦ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» διὰ τὴν ἡμετέραν Δημοτικὴν Βιβλιοθήκην, ἐκφράζοντες διὰ τοῦτο τὰς εὐχαριστίας μας.

Συγχαίρομεν Ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὸ ἐξαίρετον διαφωτιστικὸν περιεχόμενον διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διὰ κάθε πολίτην.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Δήμαρχος

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Α′ κ. Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 2) Ὑπαστυνόμον Α′ κ. Γεώργιον Δημητρακόπουλον καὶ 3) Ἀστυφύλακα κ. Παναγιώτην Παντηλιέρην, διότι ἅπαντες, ὑπηρετοῦντες εἰς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος ἰδιαζούσης ἐπιμελείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ἐπέτυχον, τὴν 10-6-1964 τὴν σύλληψιν τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν Νικολάου Καλαφάτη καὶ Γεωργίου Μιχαηλίδη, δραστῶν σωρείας κλοπῶν αὐτοκινήτων κ.λ., αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ Ἀρχιφύλακες κ.κ. Ἀνδρέας Νιαράκης καὶ Ἠλίας Ἀργυρόπουλος καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Δημήτριος Ταχυνάκος καὶ Μιχαὴλ Καλοειδᾶς, διότι καὶ οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ φιλοτιμίας, ζήλου καὶ προθυμίας συνετέλεσαν σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ὡς ἄνω κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α′ κ. Μιχαὴλ Λιάπην, διότι, χάρις εἰς τὰς παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ σαφεῖς ὁδηγίας καὶ καταλλήλους διαταγὰς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν

ὑπαλλήλους τοῦ ΛΓ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ἐπετεύχθη, τὴν 2-10-1964, ἡ σύλληψις τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Ἀαρὼν Κανδιανοπούλου, δράστου κλοπῶν, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαρχιφύλακα κ. Δημήτριον Συκιώτην καὶ τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἰωάννην Κονδύλην καὶ Εὐστράτιον Ρεμπελάκην, διότι ἅπαντες ἀναπτύξαντες ἔκτακτον δραστηριότητα, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς τοῦ Προϊσταμένου των ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ, συμβάλοντες οὕτως εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἐπηνέθη ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Κωνσταντακόπουλος, διότι οὗτος κατὰ τὴν ἐτησίαν ἄσκησιν εἰς τὴν βολὴν περιστρόφου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἥτις ἔλαβε χώραν ἀπὸ 31-10-5/11/64 εἰς τὸ ἐν Πάτραις Σκοπευτήριον, ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν, πραγματοποιήσας ἀρίστην βολήν, ἤτοι ἐπέτυχε τὸ τεθὲν ὅριον 47/50, ὡς καθορίζει ἡ ὑπ' ἀριθμ. 4520/106/2/2/22-10-64, (§ ε', ἐδαφ. 4) διαταγὴ τοῦ Α.Α.Π.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἰωάννην Γιαμπάνην, διότι τὴν 27-7-1964, ἐκτεθεὶς εἰς προφανῆ κίνδυνον, διέσωσεν ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ τὸν λουόμενον παρὰ τῷ ΕΔΕΜ ἰδιώτην Ἀθανάσιον Ἀθανασόπουλον, προκαλέσας οὕτως τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ διασωθέντος καὶ τοῦ τύπου ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ὑπαστυνόμον Β' κ. Μιχαὴλ Καλαφατάκην, 2) Ἀρχιφύλακας κ.κ. Σπυρίδωνα Σκλατινιώτην, Γεώργιον Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου Κρικέλαν καὶ 3) Ἀστυφάλακας κ.κ.: Γεώργιον Πυροβολάκην, Ἀγησίλαον Λουδάκην, Πέτρον Καροῦσον, Χριστόφορον Λύτραν καὶ Ἀντώνιον Δρακάκην, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ὀρθὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, τὴν νύκτα τῆς 28-10-1964 κατόπιν δραματικῆς καταδιώξεως, κατώρθωσαν νὰ συλλάβωσι κλέπτας αὐτοκινήτων, προκαλέσαντες οὕτω τὰ κολακευτικὰ σχόλια τοῦ ἡμερησίου τύπου ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἀμέσου Δράσεως εἰς ἣν οὗτοι ὑπηρετοῦσι.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν: 1) οἱ Ἀρχιφύλακες κ.κ. Ἀνδρέας Σταυρορράβδης, Δημήτριος Καθαρόπουλος, Γεώργιος Ψεύτης, Ἀντώνιος Γιαρμίδης καὶ Ἐμμανουὴλ Ἀνδρουλάκης, καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Δημήτριος Αὐγέρης, Ἀγησίλαος Λουδάκης, Νικόλαος Νικολόπουλος, Ἰωάννης Ἀστυνόπουλος, Βασίλειος Τσιρώνης, Εὐάγγελος Λειβαδίτης, Κωνσταντῖνος Βάρσος, Βασίλειος Διαμαντῆς, Ἰωάννης Ἀρβανίτης, Θεόδωρος Τσοῦμπος, Γεώργιος Παπαδάκης καὶ Σπυρίδων Μποροτὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, καὶ 2) οἱ Ἀρχιφύλακες κ.κ. Σπυρίδων Κώνστας καὶ Ἀλέξανδρος Σερέτης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, Παναγιώτης Μανοῦσος, Γεώργιος Τσακολάκης καὶ Νικόλαος Κολοκούρης τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω συνετέλεσαν σπουδαίως εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς συλλήψεως τῶν ὡς ἄνω κλεπτῶν αὐτοκινήτων.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ν. Α. Ποίημά της ἐλήφθη. Δὲν ἐκρίθη δημοσιεύσιμον. Ἀσχοληθεῖτε μὲ ἁπλᾶ, κατὰ τὴν σύλληψιν καὶ τὸ περιεχόμενον, θέματα.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.